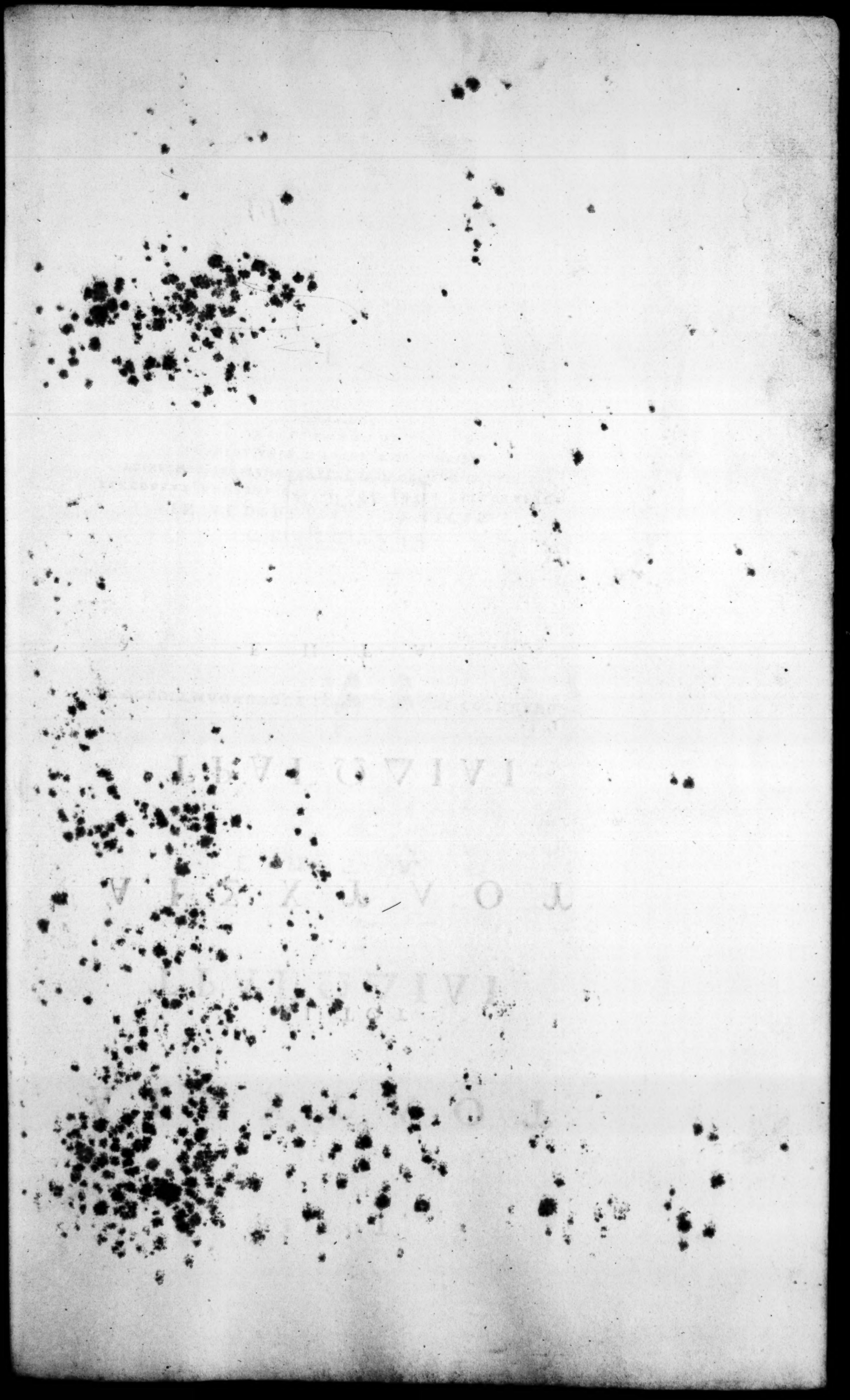
2. Bk.
5

ΙΤΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

ΕΠΤΑ.

ΑΙΤΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

ΕΠΤΑ.

ET DOCUIT MAGNUMQUE LOQUI, NITIQUE COTHURNO.

GLASGUAE;
IN AEDIBUS ACADEMICIS,
EXCUDEBAT ANDREAS FOULIS ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.
EDINBURGI, PROSTANT VENALES APUD GULIELMUM LAING:
LONDINI, APUD T. PAYNE, B. ET I. WHITE,
ET T. EGERTON.
MDCCXCV.

CMC
MVSEVM
BRITANNICVM

COMPOSITIONS
FROM THE
TRAGEDIES OF ÆSCHYLVS
DESIGNED BY IOHN FLAXMAN
ENGRAVED BY THOMAS PIROLI

FROM DRAWINGS IN THE POSSESSION OF THE COVNTESS DOWAGER SPENCER

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

Προλογίζει τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ὁ Τραγικὸς, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν ἔχων· νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν, καὶ πολὺ τὰς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε κατά τε τὴν ποίησιν, καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησίν,

Ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ,——
Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.——

Συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς κατὰ τῆς τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα. γενναῖον δέ φασιν αὐτὸν, καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας. σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν ἀεὶ καὶ ὑπέρογκον, ὀνοματοποιΐαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι, χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ σπουδάζει τὸ βάρος περιτιθέναι

τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν· τὸ δὲ πανοῦργον, κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν, ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος. ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων, κωμῳδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνει· ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ. ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων, οὐδὲν φθέγξεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἕκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγξεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν· γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, οὐ πάνυ. ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατά τινας μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς, καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ· κατὰ δὲ ἐνίους, ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὁ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δὲ φασιν, ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν, τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι.

Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικεῖσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελῴοις τιμηθεὶς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὧν

ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἑξήκοντα, τοῦτον ἐτελεύτα τὸν τρόπον. ἀετὸς χελώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυεν, ἀφίησι καὶ πετρῶν αὐτὴν, συνθλάσων τὸ δέρμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τὸ ποιητὸ, φονεύει αὐτόν. χρησμὸς δὲ ἦν αὐτῷ δοθεὶς ὕτως, Οὐρανίον σε βέλος κατακτανεῖ. ἀποθανόντα δὲ Γελῶοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες ὕτως,

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
Μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.
Ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
Καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτῷ, τὸν βυλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου, χρυσὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἑξήκοντα καὶ τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα, καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ,

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, Ἀθάμας, Αἰγύπτιοι, Αἰτναῖοι γνήσιοι, Αἰτναῖοι νόθοι, Ἀμυμώνη, Ἀργεῖοι, Ἀργὼ ἢ Κωπευστὴς, Ἀταλάντη. Βάκχαι Βασσάραι. Γλαῦκος ποτνιεύς. Δαναΐδες, Δικτυργοί. Ἐλευσίνιοι, Ἐπίγονοι, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Εὐμενίδες. Ἠδωνοὶ, Ἡλιάδες, Ἡρακλεῖδαι. Θεόδωροι ἢ Ἰσομοιασταὶ, Θρῄσσαι. Ἱκέτιδες, Ἰξίων, Ἰφιγένεια. Κάβειροι, Καλλιστὼ, Κᾶρες ἢ Εὐρώπη, Κερκύων, Κήρυκες, Κίρκοι σατυρικοὶ, Κρῆσσαι. Λαΐος, Λέων, Λήμνιοι, Λυκῦργος. Μέμνων, Μυρμιδόνες, Μυσοί. Νεανίσκοι, Νεμέα, Νηρηΐδες, Νιόβη. Ξάντριαι. Οἰδίπους, Ὅπλων κρίσις, Ὀστολόγοι. Πενθεὺς, Περῥαιβίδες, Πέρσαι, Πηνελόπη, Πολυδέκτης, Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς πυρφόρος, Προμηθεὺς λυόμενος, Προπομποὶ, Πρωτεύς. Σαλαμίνιοι, Σεμέλη ἢ Ὑδροφόρος, Σίσυφος δραπέτης, Σφίγξ. Τήλεφος, Τοξότιδες, Τροφοί. Ὑψιπύλη. Φιλοκτήτης, Φορκίδες, Φρύγες ἢ Ἕκτορος λύτρα, Φρύγιοι. Χοηφόροι. Ψυχαγωγία. Ψυχοστασία.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

ΠΡΟΜΗΘΕΎΣ ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένος διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διΐ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ, βροντῆς γενομένης ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιΐα ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι, Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τῆς Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

ΑΛΛΩΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΎΣ ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, διὰ ὃ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὗρον, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. ὃ γενομένου, παραγίνοντο πᾶσαι αἱ Ὠκεανῖται νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠ-

κεανῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἃ, τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἔπαφον. Ἀρασυνομένῃ δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' ἧς τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διῒ εἴπῃ· καὶ μὴ βυλόμενον, βροντῇ καταῤῥαγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τύτου, ΠΡΩΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

Ὑπόθεσις τῆς τοῦ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ἣ ἐπιγράφεται

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Ὁ Λαΐος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως· ᾗ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι ὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ ὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἱπποδαμείας, ὁ Λαΐος ἥρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀῤῥενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθώς περ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἁρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λαΐον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ γοῦν ὁ Λαΐος δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἅπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων εἰ δέοι τεκνώσασθαι· ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον,

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευνᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυ-

ναυκλ. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα· φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγεννήθη· διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέοις κρίκοις διαπερονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο. εὑρόντες δέ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἠξίωσε, καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρά τινος ὑβρισθεὶς, καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος ἐστὶ καὶ ὁ γνήσιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἦγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον, ὅτι πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σοῦ, καὶ μητρί σε συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, κατέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον, διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, μητέρα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας ὁδόν. διεπορέυετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λαΐος ὁ τούτου πατὴρ, ἀπερχόμενος καὶ ἥκτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, ἤγων τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ Λαΐου δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρησον ὦ ξένε τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη. πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ Λαΐου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ· ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον, εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε, καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι αὐτὰ, κατήσθιε. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς, βραβεῖον, ἡ τοῦ Λαΐου γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰπούσης δ' ἂν τῆς Σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα τὸ, τετράπους δίπους τὲ καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ Σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν αὐτήν. συνελθὼν δ' ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ, παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ἐτεοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην, καὶ

τὴν Ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς αὐτῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ ἤτοι τῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμῳ τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. ἃ ἕνεκα καὶ φοβύμενοι, τὸ ὁμῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι δὲ ἵνα τῦ ἑνὸς ἐξερχομένυ τῆς πόλεως καὶ ἀποδημῦντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι· καὶ πάλιν τῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένυ, ὑποχωροίη ὁ ἕτερος· ὡς ἂν ἐκ τύτυ φύγωσι τὴν ἀράν. ὁ γῦν Πολυνείκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἕνα χρόνον τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ἐτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τῦ χρόνυ δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο, κατὰ τὸ συμπεφωνημένον. μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέυς, εἰς τὸν τῦ Ἄργους βασιλέα Ἄδραστον ἀπῆλθε, καὶ τύτυ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἄδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δράξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τῦ Ἄργυς στρατιὰν πλείστην, ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τῦ οἰκείυ ἀδελφῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Ἡ μὲν ὧν σκηνὴ τῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκῦσα Θηβαίυς, τυὺς καὶ νικήσαντας· καὶ θάνατος Ἐτεοκλεῦς καὶ Πολυνείκυς. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγοὺς φυλάσσειν τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὗται αἱ Θῆβαι, ἑπτάπυλοι· αἱ δὲ ἐν τῷ Αἰγύπτῳ ὖσαι, ἑκατονταπύλοι.

Ὑπόθεσις τῆς τῦ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ἣ ἐπιγράφεται

ΠΕΡΣΑΙ.

ΓΛΑΥΚΟΣ ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλυ μύθων, ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ

Φρυνίχου τὰς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην,

Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἧτταν στρωννύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. τῶν δὲ χορῶν τὰ μέν ἐσι παροδικά, ὡς ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ,

Τύριον οἶδμα λιπεῖσα.

τὰ δὲ στάσιμα, ὡς ὅτε ἵσταται, καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος. τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται. καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά, ἢ καὶ δεκατέσσαρας· καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθείς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα. δευτέρα, ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. ὃ καὶ γενομένου, περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ ὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ὐχ ὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ ποτνιεῖ, Προμηθεῖ. τούτου τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεύς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπου, προχρισθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ

βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξυ πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξυ πατὴρ, Σύρος προσαγορευθείς, ἢ Νόθος. ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρυ τοῦ Φιλίππου καταλυθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγυσιν εἶναι.

Ὑπόθεσις τῆς τοῦ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ἣ ἐπιγράφεται

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ εἰς Ἴλιον ἀπιών, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσει τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐρῶσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκύσαντες παιανίζυσι. μετ' ὀλὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἁπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἁπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστυ μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανυμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, ὡς καὶ ἔκπληξιν καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας· τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστυ ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέυς, Ὀλυμπιάδι † εἰκοστῇ ὀγ-

† Correxerunt viri docti, ὀγδοηκοστῇ: (quod facile mutari potuit in ὀγδόῃ εἰκοστῇ.)

δόη, ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

ARGUMENTUM AESCHYLI TRAGOEDIAE

QUAE INSCRIBITUR

CHOEPHORAE.

ORESTES juſſu Oraculi unà cum Pylade Argos reverſus, tumulum patris ſui Agamemnonis inviſit; ubi virginum coetui Clytemneſtrae famularum occurrit, quas illa ſomnio exterrita, conſultis conjectoribus, ad placandos manes mariti cum inferiis miſerat. His adjunxerat ſe ſoror ejus Electra; cui Oreſtes per varia indicia innotefcit. Ab iis totam rem edoctus, regias aedes accedit, viatorem ſe fingens e Phocide Daulienſem, qui obiter mandata acceperat Oreſtis mortem parentibus ejus nunciandi. Aegiſthum hoc ut audiat lubenter egreſſum derepente interficit; cujus clamore evocata Clytemneſtra, et pro vita ſua apologia brevi uſa, a filio ſuo interempta eſt. Hac patrata caede, maternis furiis agitatus Oreſtes Delphos profugit.

Scena Fabulae Argis conſtituitur: Chorus autem conſtat ex Virginibus cum inferiis ad tumulum Agamemnonis profectis. Titulus Tragoediae CHOEPHORAE.

Ὑπόθεσις τῆς τοῦ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ἣ ἐπιγράφεται

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐριννύων, βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βου-

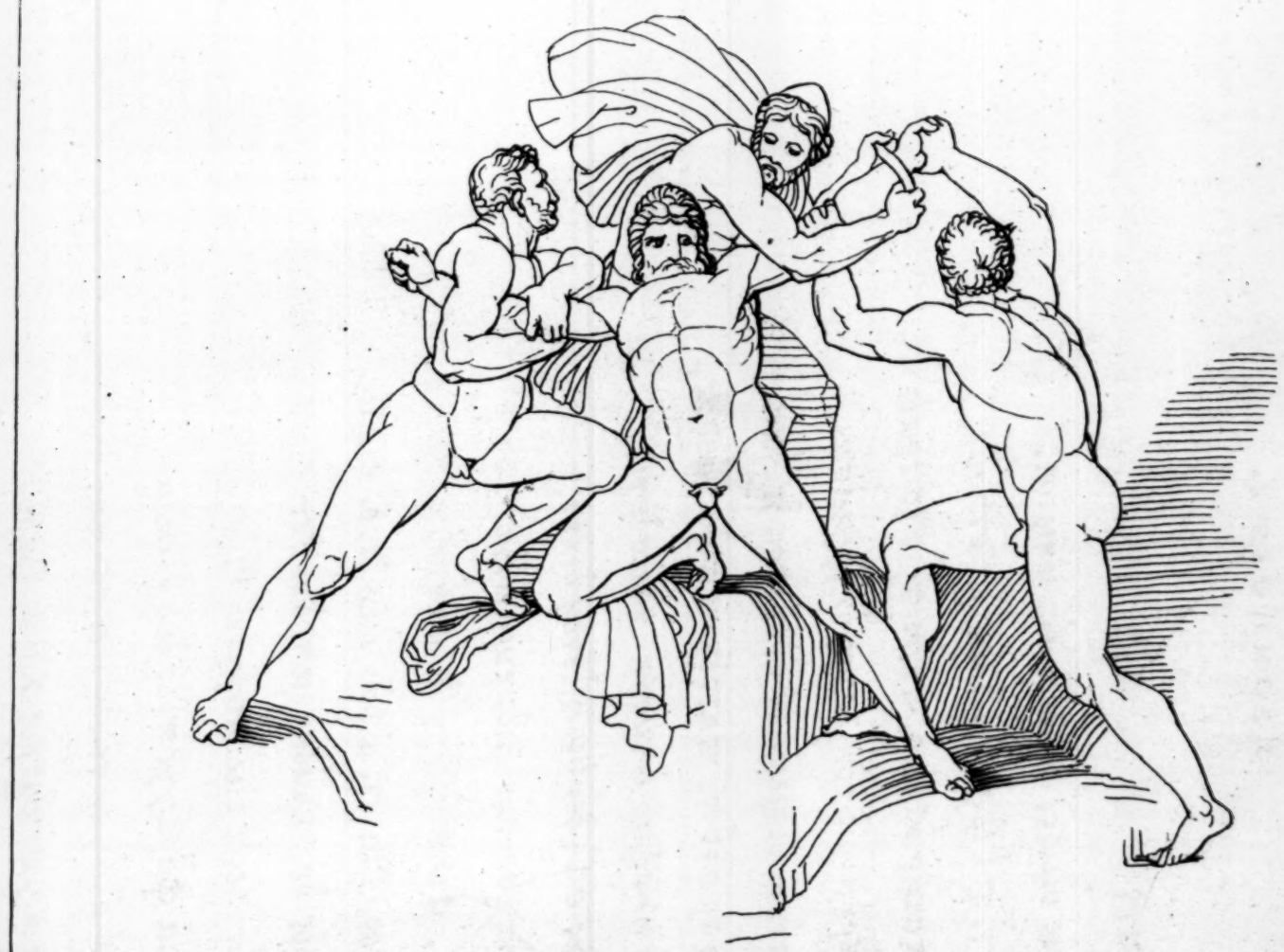
λῃ νικήσας, κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐριννύας πραΰνας, προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

ARGUMENTUM AESCHYLI TRAGOEDIAE

QUAE INSCRIBITUR

SUPPLICES.

DANAI filiae quinquaginta, patruelium, Aegypti filiorum, nuptias evitandi gratia, per mare in terram Argivam aufugiunt: de quarum adventu Rex certior factus, ſatellitibus ſtipatus eas adit, inopini appulſus rationem poſtulaturus. Huic et proſapiam ſuam, et fugae cauſam exponunt: a quo, non ſine plebis conſultu (praeſertim quod ab Io ex Argis oriundae fuerint) hoſpitio excipiuntur. Confeſtim ex parte filiorum Aegypti ſupervenit Praeco, ni traderentur ei Virgines bellum indicturus: cujus ſpretis minis, Argivi Danaides in urbem recipiunt.

Force Prometheus Vulcan Strength

Strength. Bind them around his hands, with all thy force
Prometheus Chain'd, 1st

London Published for I. Plasman Jun.r Jan.y 1795, by J. Matthews N.o 41 Strand.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ,

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΧΘΟΝΟ͂Σ μὲν εἰς τηλυρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς,
Ἃς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτρας
Ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.
Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνε πυρὸς σέλας,
Θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
Ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δῦναι δίκην·
Ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
Στέργειν, φιλανθρώπῳ δὲ παύεσθαι τρόπῳ.
Η. Κράτος, Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς
Ἔχει τέλος δή, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
Ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
Δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
Πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχέθειν.
Ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.

Τῆς ὀρθοβύλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
Ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
Προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
Ἵν' ὕτε φωνὴν, ὕτε τιν μορφὴν βροτῶν
Ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί.
Χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
Ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος·
Πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
Ἀεὶ δὲ τὸ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
Τρύσει σ'. ὁ λωφήσων γὰρ ὐ πέφυκέ πω.
Τοιαῦτ' ἀπήυρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
Θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον,
Βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
Ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
Ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
Πολλὰς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
Φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
Ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.
Κ. Εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
Τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεὸν,
Ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι πρῦδωκεν γέρας;
Η. Τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν, ἤ θ' ὁμιλία.
Κ. Ξύμφημ', ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
Οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
Η. Ἀεί γε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.

Κ. Ἄκος γὰρ ὠδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
Η. Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
Κ. Τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,
Τῶν νῦν παρόντων ὠδὲν αἰτία τέχνη.
Η. Ἔμπας τὶς αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.
Κ. Ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
Ἐλεύθερος γὰρ ἔστι πλὴν Διός.
Η. Ἔγνωκα, τοῖσδε κὠδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
Κ. Οὔκουν ἐπείξει δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
Ὡς μή σ' ἐλιννύοντα προσδερχθῇ πατήρ;
Η. Καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
Κ. Λαβών νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
Ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
Η. Περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τὔργον τόδε.
Κ. Ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
Δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.
Η. Ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.
Κ. Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα
Μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
Η. Πλὴν τοῦδ' ἂν ὠδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
Κ. Ἀδαμαντίνοις νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
Στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.
Η. Αἰαῖ αὖ Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.
Κ. Σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ

Στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
Η. Ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
Κ. Ὁρῶ κυρῆντα τόνδε τῶν ἐπαξίων·
Ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
Η. Δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
Κ. Ἦ μὴν κελεύσω, καὶπιθωΰξω γὲ πρὸς,
Χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
Η. Καὶ δὴ πέπρακται τἔργον ὐ μακρῷ πόνῳ.
Κ. Ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας,
Ὡς οὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
Η. Ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
Κ. Σὺ μαλθακίζυ, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
Ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.
Η. Στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
Κ. Ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
Συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
Οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
Ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
Καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως
Ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης.
Π. Ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαὶ,
Ποταμῶν τε πηγαὶ, ποντίων τε κυμάτων
Ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
Καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίυ καλῶ·
Ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεὸς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισιν
Διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
Χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
Ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
Δεσμὸν ἀεικῆ.
Φεῦ φεῦ τὸ παρὸν, τό, τ' ἐπερχόμενον
Πῆμα στενάχω. πῆ ποτε μόχθων
Χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Καίτοι τί φημι; πάντα πρὸξεπίσταμαι
Σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', ὐδέ μοι ποταίνιον
Πῆμ' ὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
Αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
Τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
Ἀλλ' ὅτε σιγᾷν, ὅτε μὴ σιγᾷν τύχας
Οἵόντε μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
Πορὼν, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας.
Ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
Πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
Πάσης βροτοῖς πέφηνε, καὶ μέγας πόρος.
Τοιάσδε ποινὰς ἀπλακημάτων τίνω,
Ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.
Ἆ ἆ, ἔα ἔα.
Τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγὴς,

Θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη·
Ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
Πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
Ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεὸν,

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
Δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι
Τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
Διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
Φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
Πέλας οἰωνῶν· αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
Πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
Πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἥδε τάξις.
Πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις
Προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
Μόγις παρειπεῖσα φρένας.
Κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
Κτύπος γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἄντρων
Μυχὸν, ἐκ δ' ἔπληξέ μ τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
Σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Π. Αἲ αἲ αἲ αἲ,
Τῆς πολυτέκνς Τηθύος ἔκγονα,
Τᾶ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένς

Shanks of the Ocean

Χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
Πατρὸς Ὠκεανῦ· δέρχθητ', ἐσίδεσθ'
Οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς,
Τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
Φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
Ὁμίχλη προσῆξε πλήρης
Δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδέσθη
Πέτραις προσαυαινόμενον
Ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
Νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου·
Νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει,
Τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἄϊστοῖ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Π. Εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' Ἀΐδου
Τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
Ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς,
Μήτε τὶς ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.
Νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Τίς ὧδε τλησικάρδιος
Θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ·

Τίς ὲ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
Τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
Θέμενος ἄγναμπτον νόον,
Δάμναται ὲρανίαν γένναν·
Οὐδὲ λήξει πρὶν ἄν ἢ κορέσῃ κέαρ,
Ἢ παλάμᾳ τινὶ τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τὶς ἀρχάν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Π. Ἦ μὴν ἔτ' ἐμὲ, καί περ κρατεραῖς
Ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένα,
Χρείαν ἔξει μακάρων πρύτανις,
Δεῖξαι τὸ νέον βέλευμ', ὑφ' ὅτα
Σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
Καί μ' ἔτι μελιγλώσσοις πειθῦς
Ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ'
Οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
Καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
Δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν
Τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Χ. Σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
Δύαισιν ὲδὲν ἐπιχαλᾷς.
Ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
Ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
Δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
Πᾷ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε

Τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ
Ἤθεα, καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Π. Οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
Τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. ἀλλ' ἔμπας
Μαλακογνώμων
Ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·
Τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν,
Εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
Σπεύδων σπεύδοντι ποθ' ἥξει.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χ. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
Ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
Οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
Δίδαξον ἡμᾶς, εἰ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.
Π. Ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
Ἄλγος δὲ σιγᾶν. πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
Ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου.
Στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
Οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
Ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τἀμπαλιν
Σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν·
Ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βυλεύων, πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
Οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς

Ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
Ὡΐοντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τὲ δεσπόσειν·
Ἐμοὶ δὲ μήτηρ ὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
Τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο πρὐτεθεσπίκει,
Ὡς ὐ κατ' ἰσχὺν, ὐδὲ προς τὸ καρτερὸν
Χρείη, δόλῳ δὲ τὺς ὑπερσχοντας κρατεῖν.
Τοιαῦτ' ἐμῦ λόγοισιν ἐξηγυμένυ,
Οὐκ ἠξίωσαν ὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
Κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
Ἐφαίνετ' εἶναι, προσλαβόντα μητέρα,
Ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
Ἐμαῖς δὲ βυλαῖς, Ταρτάρυ μελαμβαθὴς
Κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον,
Αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμῦ
Ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
Κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
Ἔνεστι γάρ πως τῦτο τῇ τυραννίδι
Νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
Ὃ δ' ἔν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
Αἰκίζεταί με, τῦτο δὴ σαφηνιῶ.
Ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
Καθέζετ', ἐυθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
Ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
Ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον

Οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀϊστώσας γένος
Τὸ πᾶν, ἔβρῑζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον·
Καὶ τοῖσιν ὑδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
Ἐγὼ δ' ἐτολμῆσ'· ἐξερυσάμην βροτοὺς
Τοῦ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν·
Τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
Πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
Θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τύτυ τυχεῖν
Οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλ' ἀνηλεῶς
Ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.
Χ. Σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
Ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ
Μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
Ἔβρῑζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.
Π. Καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
Χ. Μή τυ τὶ πρᾶβυς τῶνδε καὶ περαιτέρω;
Π. Θνητοὺς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
Χ. Τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσυ;
Π. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.
Χ. Μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
Π. Πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
Χ. Καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχυσ' ἐφήμεροι;
Π. Ἀφ' ἧς γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
Χ. Τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
Αἰκίζεταί τε, κἠδαμῆ χαλᾷ κακῶν;

Οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

Π. Οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

Χ. Δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι

Ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες, οὐτ' ἐμοὶ λέγειν

Καθ' ἡδονήν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν

Μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

Π. Ἐλαφρόν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα

Ἔχει, παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς

Πράσσοντας. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.

Ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·

Θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους·

Οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ὠόμην τοιαῖσί με

Κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,

Τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.

Καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,

Πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας

Ἀκούσαθ' ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.

Πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε

Τῷ νῦν μογοῦντι. Ταυτά τοι πλανωμένην

Πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Οὐκ ἀκούσας ἐπεθώϋξας

Τοῦτο, Προμηθεῦ,

Καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον

Θᾶκον προλιπὼν, αἰθέρα θ' ἁγνὸν

Drawn

The distant Thro' the vast expanse of air
Of those Tremendous on their Earthly Base

Published as the Act directs

Πόρον οἰωνῶν, ὀχριοέσσῃ
Χθονὶ τῇδε πελῶ· τὰς σὰς δὲ πόνας
Χρήζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι.
Ω. Ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
Διαμειψάμενος πρός σε, Προμηθεῦ,
Τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
Γνώμῃ στομίων ἄτερ ἐυθύνων·
Ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
Τό, τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς ὕτως
Ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γένους
Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
Νείμαιμ', ἢ σοί.
Γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
Χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γάρ
Σήμαιν' ὅ, τι χρή σοι ξυμπράσσειν·
Οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὡς Ὠκεανοῦ
Φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

IAMBOI.

Π. Ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
Ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
Ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρήρεφῆ
Αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
Ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἦ θεωρήσων τύχας
Ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς;
Δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,

Τὸν ξυγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
Οἵας ὑπ' αὐτῷ πημοναῖσι κάμπτομαι.
Ω. Ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
Θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
Γίγνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
Νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
Εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
Ῥίψεις, τάχ' ἄν σε καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
Θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
Παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
Ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
Ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς·
Ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
Τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
Γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
Σὺ δ' ὑδέπω ταπεινὸς, ὐδ' εἴκεις κακοῖς,
Πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
Οὔκουν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
Τραχὺς μόναρχος ὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι,
Ἐὰν δύνωμαι, τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
Σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
Ἦ ὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὢν περισσόφρων, ὅτι
Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;

Π. Ζηλῶ σ' ὅθ' ὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
Πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
Καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
Πάντως γὰρ ὑ πείσεις νιν· ὑ γὰρ εὐπιθής.
Πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.
Ω. Πολλῷ γ' ἀμείνων τὰς πέλας φρενῶν ἔφυς,
Ἢ σαυτόν· ἔργῳ κὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
Ὁρμώμενον δέ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
Αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
Δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
Π. Τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κὐδαμῇ λήξω ποτέ·
Προθυμίας γὰρ ὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
Μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ, ὐδὲν ὠφελῶν
Ἐμοὶ, πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
Ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
Ἐγὼ γὰρ ὐκ εἰ δυστυχῶ, τῦδ' ὕνεκα
Θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
Ω. Οὐ δῆτ', ἐπεί με χ' αἱ κασιγνήτᾳ τύχαι
Τείρουσ' Ἀτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρᾳ τόπῳ
Ἕστηκε κίον' ὐρανῷ τε καὶ χθονὸς
Ὤμοιν ἐρείδων, ἄχθος ὐκ εὐάγκαλον.
Τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
Ἄντρων ἰδὼν ᾠκτειρα, δαΐον τέρας
Ἑκατογκάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς,

Σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
Ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
Ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
Ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
Κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
Ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος·
Καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας
Κεῖται στενωπῷ πλησίον θαλασσίᾳ
Ἰπτάμενος ῥιζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·
Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
Ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
Τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας·
Τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
Θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
Καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
Π. Σὺ δ' ὢν ἄπειρος, ὦδ' ἐμοῦ διδασκάλου
Χρῄζεις, σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·
Ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
Ἕστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.
Ω. Οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
Ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
Π. Ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,

Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.
Ω. Ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾷν, τίνα
Ὁρᾷς ἐνεῖσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
Π. Μόχθον περισσὸν, κῆφόνην τ' εὐηθίαν.
Ω. Ἔα με τήνδε τὴν νόσον νοσεῖν, ἐπεὶ
Κέρδιζον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.
Π. Ἐμὸν δοκήσει ταὐπλάκημ' εἶναι τόδε.
Ω. Σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος ζέλλει πάλιν.
Π. Μὴ γάρ σε θρῆνος ὀυμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.
Ω. Ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;
Π. Τέτυ φυλάσσυ μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.
Ω. Ἡ σὴ, Προμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλος.
Π. Στέλλυ, κομίζυ, σῶζε τὸν παρόντα νεῦν.
Ω. Ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθωΰξας λόγον.
Λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
Τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τ' ἂν
Σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Στένω σε τᾶς οὐλομένας
Τύχας Προμηθεῦ,
Δακρυσίσακτον δ' ἀπ' ὄσσων
Ῥαδινῶν ῥέος, παρειὰν
Νοτίοις ἔτευξε παγαῖς·
Ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς
Ἰδίοις νόμοις κρατύνων,

Ὑπερήφανον θεοῖσι
Τοῖσι πάρος δείκνυσιν αἰχμάν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Πρόπασα δ' ἤδη ςονόεν
Λέλακε χώρα,
Μεγαλοσχήμονά τ' ἀρ-
χαιοπρεπῆ ςένεσι τὰν σὰν
Ξυνομαιμόνων τὲ τιμὰν,
Ὁπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς
Ἀσίας ἔδος νέμονται,
Μεγαλοςόνοισι σοῖσι
Πήμασι συγκάμνεσι θνητοί.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι
Παρθένοι, μάχας ἄτρεςοι,
Καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
Ἔσχατον τόπον ἀμφὶ
Μαιῶτιν ἔχεσι λίμναν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος,
Ὑψίκρημνόν θ' οἳ πόλισμα
Καυκάσε πέλας νέμονται,
Δαΐος ςρατὸς, οξυ-
πρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

ΕΠΩΔΟΣ.

Μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
Δαμέντ' ἀκαμαντοδέτοις
Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμαν θεῶν
Ἄτλανθ', ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος
Κραταιὸν ἠράνιόν τε πόλον
Νώτοις ὑποβαςάζει.
Βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
Ξυμπιτνῶν, ςένει βυθὸς,
Κελαινὸς δ' ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς
Γᾶς, παγαὶ θ' ἁγνορρύτων ποταμῶν
Στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Π. Μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ
Σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
Ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελεμένον.
Καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τύτοις γέρα
Τίς ἄλλος, ἢ 'γὼ, παντελῶς διώρισεν;
Ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
Ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πήματα
Ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς νηπίους ὄντας τὸ πρὶν,
Ἔννυς ἔθηκα, καὶ φρενῶν ἐπηβόλυς.
Λέξω δὲ, μέμψιν ὄτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
Ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
Οἳ πρῶτα μὲν, βλέποντες ἔβλεπον μάτην,

Κλύοντες ἐκ ἤκουον· ἀλλ' ὀνειράτων
Ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
Ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κἄτι πλινθυφεῖς
Δόμους προσείλους ἦσαν, ἀ ξυλουργίαν·
Κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι
Μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
Ἦν δ' ὑδὲν αὐτοῖς ἔτε χείματος τέκμαρ,
Οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
Θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
Ἔπρασσον, ἔστε δήσφιν ἀντολὰς ἐγὼ
Ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
Καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
Ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
Μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν·
Κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
Ζεύγλαισι δουλεύοντα· σώμασίν θ' ὅπως
Θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
Γένοιντ', ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους
Ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
Θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
Λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
Τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
Βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
Τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
Χ. Πέπονθας αἰκὲς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν

Πλανᾷ· κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
Πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
Εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.
Π. Τὰ λοιπά μν κλύουσα, θαυμάσει πλέον
Οἵας τέχνας τε καὶ δόλους ἐμησάμην.
Τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
Οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὐδὲ βρώσιμον,
Οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ φαρμάκων
Χρεία κατεσκέλλοντο, πρὶν ἐγὼ σφίσιν
Ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
Αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
Τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐσοίχισα.
Κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
Ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
Ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
Γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
Διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
Εὐώνυμοί τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
Ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
Ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
Σπλάγχνων τὲ λειότητα, καὶ χροιάν τίνα
Ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν,
Χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
Κνίσσῃ τὲ κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακρὰν
Ὀσφὺν πυρώσας, δυσέκμαρτον εἰς τέχνην

Ὤδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
Ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
Κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
Χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
Φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
Οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
Βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
Πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
Χ. Μή νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
Σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυσυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
Εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
Λυθέντα, μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.
Π. Οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος
Κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς,
Δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
Τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
Χ. Τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
Π. Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' Ἐρινύες.
Χ. Τούτων ἄρα Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος.
Π. Οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
Χ. Τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
Π. Τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει.
Χ. Ἥπου τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.
Π. Ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς

Καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
Ὅσον μάλισα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ,
Δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Μηδάμ' ὁ πάντα νέμων
Θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος
Ἀντίπαλον Ζεύς.
Μηδ' ἐλιννύσαιμι θεοὺς ὀσίαις
Θοίναις ποτινισσομένα
Βκφόνοις, παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς
Ἄσβεσον πόρον,
Μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
Ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι,
Καὶ μήποτ' ἐκτακείη.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ἡδύ τι θαρσαλέαις
Τὸν μακρὸν τείνειν βίον
Ἐλπίσι, φαναῖς
Θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
Φρίσσω δέ σε δερκομένη
Μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.
* * * * * *

Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων.
Ἰδίᾳ γνώμῃ σέβει
Θνατοὺς ἄγαν Προμηθεῦ.

ΣΤΡΟΦΗ. β.

Φέρ' ὅπως ἄχαρις
Χάρις, ὦ φίλος, εἰπέ πῳ τίς ἀλκὰ,
Τίς ἐφαμερίων ἄρηξις· οὐδ' ἐδέρχθης
Ὀλιγοδρανίην ἄκικυν,
Ἰσόνειρον, ᾗ τὸ φωτῶν
Ἀλαὸν * * * γένος ἐμπεποδισμένον·
Οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν
Θνατῶν παρεξίασι βυλαί.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Ἔμαθον τάδε, σὰς
Προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας Προμηθεῦ.
Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα
Τόδ', ἐκεῖνόθ' ὅ, τ' ἀμφὶ λουτρὰ
Καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν
Ἰότατι γάμων, ὅτε ταν ὁμοπάτριον
Ἔδνοις ἄγαγες Ἡσίοναν
Πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ι. Τίς γῆ, τί γένος, τίνα φῶ λεύσσειν
Τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
Χειμαζόμενον; τίνος ἀπλακίης
Ποιναῖς ὀλέκει; σήμηνον ὅπη
Γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ἆ ἆ, ἔα ἔα·

Χρίει τὶς αὖ με τάλαιναν οἶστρος,
Εἴδωλον Ἄργε γηγενοῦς, ἄλευ᾽ ὦ δᾶ.
Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
Ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ᾽ ἔχων,
Ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
Ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν
Κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆσιν ἀνὰ τὰν παραλίαν
Ψάμμον, ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
Ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον· ἰὼ ἰώ, ποῖ ποῖ.
Πῶ πῶ πῶ· πῆ μ᾽ ἄγεσι τηλέπλαγκτοι πλάνοι.
Τί ποτέ μ᾽ ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε,
Τί ποτε ταῖσδ᾽ ἐνέζευξας εὐρὼν
Ἁμαρτοῦσαν, ἐν πημοναῖσιν; ἔ ἔ.
Οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
Παράκοπον ὧδε τείρεις;
Πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
Ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν, μηδέ μοι
Φθονήσῃς ἐυγμάτων ἄναξ.
Ἄδην με πολύπλαγκτοι πλάναι
Γεγυμνάκασιν, οὐδ᾽ ἔχω μαθεῖν ὅπη
Πημονὰς ἀλύξω.

IAMBOI.

Χ. Κλύεις πρόσφθεγμα τᾶς βούκερω παρθένω;
Π. Πῶς δ᾽ οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτω κόρης
Τῆς Ἰναχείης; ἢ Διὸς θάλπει κέαρ

Ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ συγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ι. Πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ᾽ ἀπύεις,
Εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὢν,
Τίς ἄρα μ᾽ ὦ τάλας τὰν ταλαίπωρον
Ὧδ᾽ ἔτυμα προσθροεῖς·
Θεόσσυτόν δὲ νόσον ὠνόμασας,
Ἃ μαραίνει με χρίσα
Κέντροισι φοιταλέοισιν, ἔ ἔ.
Σκιρτημάτων δὲ νήσισιν αἰκίαις
Λαβρόσσυτος ἦλθον,
Ἐπικότοισι μήδεσιν δαμεῖσα.
Δυσδαιμόνων δὲ τίνες οἱ, ἔ ἔ, οἵ᾽ ἐγὼ, μογοῦσιν;
Ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον,
Ὅ, τι μ᾽ ἐπαμμένει παθεῖν,
Τί μὴ χρή· τί φάρμακον νόσου,
Δεῖξον, εἴπερ οἶσθα, θρόει.
Φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Π. Λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν,
Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ᾽, ἀλλ᾽ ἁπλῷ λόγῳ.
Ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλης οἴγειν στόμα.
Πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ᾽ ἐρᾷς Προμηθέα.
Ι. Ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,

Τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
Π. Ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
Ι. Οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
Π. Λέγ' ἥντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
Ι. Σήμηνον ὅσις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.
Π. Βούλευμα μὲν τὸ δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.
Ι. Ποινὰς δὲ ποίων ἁπλακημάτων τίνεις;
Π. Τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
Ι. Καὶ πρός γε τούτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
Δεῖξον τὶς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
Π. Τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
Ι. Μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
Π. Ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.
Ι. Τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
Π. Φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.
Ι. Μή μοι προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
Π. Ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.
Χ. Μήπωγε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
Τὴν τῆσδε πρῶτον ἰσορήσωμεν νόσον,
Αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
Τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
Π. Σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῦσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
Ἄλλως τε πάντως κ᾽ κασιγνήταις πατρός.
Ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας
Ἐνταῦθ', ὅπῃ μέλλει τὶς οἴσεσθαι δάκρυ

Πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
Ι. Οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπισῆσαί με χρὴ,
Σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρήζετε,
Πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
Θεόσσυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
Μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.
Ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πολεύμεναι
Ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς, παρηγόρουν
Λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
Τί παρθενεύει δαρὸν, ἐξὸν σοὶ γάμου
Τυχεῖν μεγίσου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
Πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ ξυναίρεσθαι Κύπριν
Θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος
Τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
Λειμῶνα, ποίμνας βουσάσεις τὲ πρὸς πατρὸς,
Ὡς ἂν τὸ δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου·
Τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι
Ξυνειχόμην δύσηνος, ἕς τε δὴ πατρὶ
Ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
Ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ, κἀπὶ Δωδωνην πυκνοὺς
Θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
Δρῶντ' ἢ λέγοντα, δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
Ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
Χρησμοὺς, ἀσήμως δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
Τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ

To

Still when retired to rest, air-bodced forms
Visit my slumbers nightly soothing me
Prometheus Chain'd 4.

Σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη,
Ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
Ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ᾽ ἐσχάτοις ὅροις.
Κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
Κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊσώσει γένος.
Τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν,
Ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων
Ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ᾽ ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
Εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
Ἦσαν, κεράστις δ᾽, ὡς ὁρᾶτ᾽, ὀξυστόμῳ,
Μύωπι χρισθεῖσ᾽, ἐμμανεῖ σκιρτήματι
Ἧισσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος
Λέρνης ἄκρην τε· βυκόλος δὲ γηγενὴς
Ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
Ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ σίδους.
Ἀπροσδόκητος δ᾽ αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
Τοῦ ζῆν ἀπεσέρησεν. οἰστρόπληξ δ᾽ ἐγὼ
Μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
Κλύεις τὰ πραχθέντ᾽, εἰ δ᾽ ἔχεις εἰπεῖν ὅ, τι
Λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ᾽ οἰκτίσας
Ξύνθαλπε μυθοῖς ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
Αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Χ. Ἔα, ἔα· ἄπεχε, φεῦ·

Ὄυποτ' ὄυποτ' ηὔχαυν ξένους μολεῖσθαι λόγους
Ἐς ἀκοὰν ἐμὰν, οὐδ' ὧδε δυσθέατα,
Καὶ δύσοισα πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει
Κέντρῳ ψυχειν ψυχὰν ἐμάν·
Ἰὼ ἰὼ, μοῖρα, μοῖρα,
Πέφρικ', εἰσιδοῦσα πρᾶξιν ἰᾷς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Π. Πρόγε σεναίζεις, καὶ φόβυ πλέα τὶς εἶ·
Ἐπίσχες ἔς' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
Χ. Λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ,
Τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίσασθαι τορῶς.
Π. Τὴν πρίνγε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
Κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήζετε
Τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
Τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
Τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
Σὺ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
Θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
Πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
Στρέψασα σαυτὴν, σεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς σέγας
Πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
Ἐγχηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·
Οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἀλισόνοις πόδας
Χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.

Λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
Οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
Ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις.
Ἥξεις δ' ὑβρισὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
Ὃν μὴ περάσῃς οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
Ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
Κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀσρογείτονας δὲ χρὴ
Κορυφὰς ὑπερβάλλοσαν, ἐς μεσημβρινὴν
Βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
Ἵξει συγάνορ', αἳ Θεμίσκυραν ποτε
Κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
Ἐχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ νεῶν·
Αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
Ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σὲ χρὴ
Λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
Ἔσται δὲ θνητοῖς, εἰσαεὶ λόγος μέγας
Τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
Κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
Ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'· ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
Ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
Βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
Χρήζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.

Πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
Μνησῆρος. οὗς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους
Εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.
Ι. Ἰώ μοι μοι. ἔ ἔ ἔ ἔ.
Π. Σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί πᾰ
Δράσεις ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
Χ. Ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;
Π. Δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
Ι. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
Ἐρῥιψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ σύφλᾰ πέτρας,
Ὅπως πέδῳ σκήψασα, τῶν πάντων πόνων
Ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν,
Ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
Π. Ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
Ὅτῳ θανεῖν μέν ἐσιν οὐ πεπρωμένον·
Αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
Νῦν δ' οὐδέν ἐσι τέρμα μοι προκείμενον
Μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
Ι. Ἦ γάρ ποτ' ἐσὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
Π. Ἥδοι ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν·
Ι. Πῶς δ' οὐκ ἂν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
Π. Ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε σοι μαθεῖν πάρα.
Ι. Πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
Π. Αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βυλευμάτων.
Ι. Ποίῳ τρόπῳ σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.

Π. Γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.
Ι. Θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.
Π. Τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητον αὐδᾶσθαι τάδε
Ι. Ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
Π. Ἦ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
Ι. Οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
Π. Οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθεὶς---
Ι. Τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;
Π. Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
Ι. Πῶς εἶπας; ἢ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
Π. Τρίτος γὲ γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.
Ι. Ἦδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.
Π. Καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
Ι. Μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποσέρει.
Π. Δυεῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.
Ι. Ποίοιν πρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
Π. Δίδωμι· ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
Φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
Χ. Τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
Θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·
Καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
Ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.
Π. Ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
Τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
Σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω.

Ἦν ἐγγράφῃ σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
Ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
Πρὸς ἀντολὰς φλογωπὰς ἡλιοστιβεῖς * * *
Πόντῳ περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκῃ
Πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
Αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
Μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
Ἀκτῖσιν, οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
Πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
Ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς·
Τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
Ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
Ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
Γρύπας φύλαξαι, τόντε μυνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόῤῥυτον
Οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
Τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
Ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
Ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
Τούτου παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ
Καταβασμόν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
Ἴησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
Οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα

Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
Τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
Ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
Σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.
Χ. Εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
Ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
Λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
Δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ πως.
Π. Τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
Ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
Ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν, φράσω,
Τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
Ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
Μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
Τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
Ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
Προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
Μέλλοσ' ἔσεσθ', εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι·
Ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
Κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
Ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς.
Σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
Σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
Ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
Ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
Ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς.
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
Ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
Ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
Ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
Τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
Ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γένναι πεντηκοντόπαις
Πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
Θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
Ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
Κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
Ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
Γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
Ἄρει δαμέντων, νυκτιφρυῆτῳ θράσει·
Γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
Δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·

Τοιάδ' ἐπ' ἐχθρους τους ἐμους ἔλθοι Κύπρις·
Μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
Κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
Γνωμὴν· δυεῖν δὲ θάτερον βυλήσεται,
Κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφόνος·
Αὔτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
Μακροῦ λόγυ δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς·
Σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
Τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
Λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
Μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
Ὅπως δὲ χὤπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
Εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ι. Ἐλελεῦ, ἐλελεῦ,
Ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
Μανίαι θάλπυσ', οἴστρυ δ' ἄρδις
Χρίει μ' ἄπυρος·
Κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
Τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
Ἔξω δὲ δρόμυ φέρομαι, λύσσης
Πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
Θολεροὶ δὲ λόγοι παίυσ' εἰκῇ
Στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χ. Ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς ἦν,
Ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ
Τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν,
Ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ·
Καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων,
Μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων
Ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Μήποτε μήποτέ μ' ὦ
Μοῖραι *****.
Λεχέων Διὸς εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλασαν·
Μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
Ταρβῶ γὰρ ἀσεργάνορα παρθενίαν
Εἰσορῶσ' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν
Δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις.

ΕΠΩΔΟΣ.

Ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος
Ἄφοβος, οὐ δέδια μηδὲ κρεισσόνων
Θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό με.
Ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
Πόριμος· οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.
Τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Π. Ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,

Ἔσαι ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται
Γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
Θρόνων τ' ἄϊσον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται·
Ἣν ἐκπιτνῶν ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
Τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
Δύναιτ' ἂν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
Ἐγὼ τάδ' οἶδα, χὦ τρόπῳ, πρὸς ταῦτα νῦν
Θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
Πιεὸς, τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πυρπνόον βέλος.
Οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
Πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
Τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
Ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
Ὃς δὴ κεραυνοῦ κρεῖσσον' εὑρήσει φλόγα,
Βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
Θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
Τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ.
Πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται
Ὅσον τὸ, τ' ἄρχειν καὶ τὸ δυλεύειν δίχα.
Χ. Σὺ θὴν ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
Π. Ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
Χ. Καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνὸς τινά;
Π. Καὶ τῶνδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρυς πόνυς.
Χ. Πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

Π. Τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον.
Χ. Ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδέ γ' ἀλγίω πόροι.
Π. Ὅδ' οὖν ποιείτω, πάντα προσδοκητά μοι.
Χ. Οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν, σοφοί.
Π. Σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
Ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
Δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
Ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
Τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
Πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.
Ε. Σὲ τὸν σοφισὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
Τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς, τὸν ἐφημέροις
Πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
Πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
Αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
Καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
Ἀλλ' αὐθέκας' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
Ὁδοὺς Προμηθεῦ προσβάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
Π. Σεμνόσομός γε καὶ φρονήματος πλέως
Ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
Νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
Ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
Δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;

Τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
Αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
Ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
Πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
Κέλευθον ἥντερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν.
Πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνίσορεῖς ἐμέ.
Ε. Τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
Ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
Π. Τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
Σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
Κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ,
Ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
Οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
Ε. Χλιδᾷν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.
Π. Χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
Ἐχθροὺς ἴδοιμι· καί σε δ' ἐν τούτοις λέγω.
Ε. Ἦ κἀμὲ γάρ τι ξυμφορᾶς ἐπαιτιᾷ;
Π. Ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
Ὅσοι παθόντες εὖ, κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
Ε. Κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ', οὐ σμικρὰν νόσον.
Π. Νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
Ε. Εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
Π. Ὤιμοι. Ε. Τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.
Π. Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
Ε. Καὶ μὴν σύγ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

Π. Σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.
Ε. Ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρήζει πατήρ.
Π. Καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
Ε. Ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
Π. Οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
Εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;
Οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ
Προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
Πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
Πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
Λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
Χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασσέτω·
Γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι
Πρὸς οὕ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
Ε. Ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
Π. Ὤπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
Ε. Τόλμησον ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
Πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
Π. Ὀχλεῖς μάτην με, κὐμὲ ὅπως, παρηγορῶν.
Εἰσελθέτω σε μήποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς
Γνώμην φοβηθεὶς, θηλύνως γενήσομαι,
Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα σγυούμενον
Γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
Λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
Ε. Λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·

Τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει πέαρ
Λιταῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
Πῶλος, βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
Ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
Αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς,
Αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖον σθένει.
Σκέψαι δ' ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
Οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
Ἕπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
Φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
Πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
Τὸ σὸν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
Μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
Ἄφορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
Πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
Διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
Ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος·
Κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθοινήσεται.
Τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
Πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
Φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην, κνεφαιά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
Πρὸς ταῦτα βούλευ· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
Ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
Ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα

Τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
Πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
Εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.
Χ. Ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
Λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
Μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
Πείθου· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

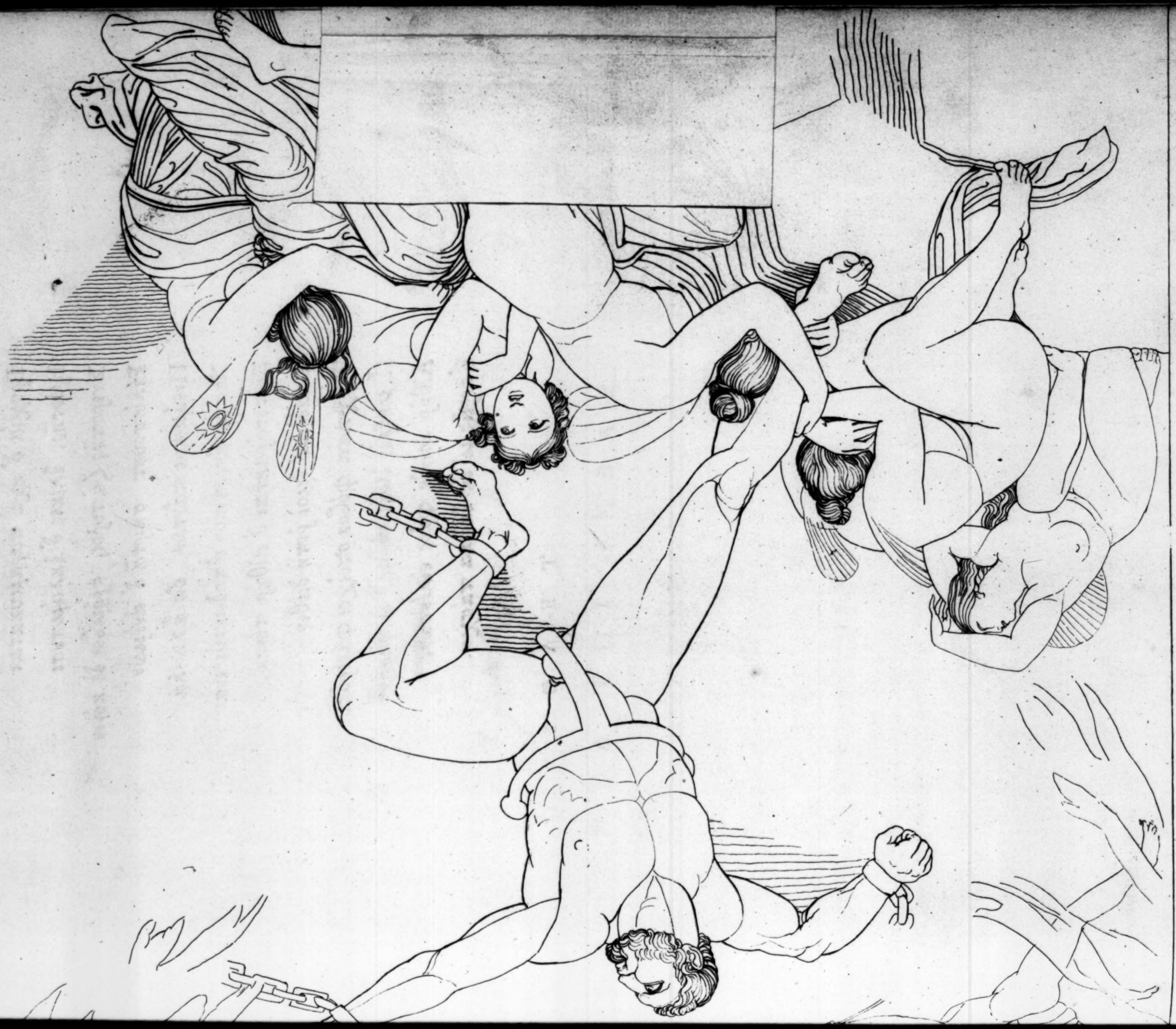
ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Π. Εἰδότι τοι μοι τάσδ' ἀγγελίας
Ὅδ' ἐθώϋξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
Ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
Πυρὸς ἀμφήκης βόσρυχος, αἰθὴρ δ'
Ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλῳ τ'
Ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
Αὐταις ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
Κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
Ξυγχώσειεν· τῶν τ' οὐρανίων
Ἄστρων δίοδους, ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
Τοὐμόν, ἀνάγκης στερρᾶις δίναις·
Πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
Ε. Τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
Βωλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
Τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;

Εἰ δ' εὐτυχῆ, τί χαλᾷ μανιῶν;
Ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
Ξυγκάμνεσαι ταῖς τοῦδε, τόπων
Μετά πε χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς·
Μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
Βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
Χ. Ἄλλο τὶ φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
Ὅ, τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή πε
Τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος·
Πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
Μετὰ τοῦδ' ὅ, τι χρὴ, πάσχειν ἐθέλω·
Τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον·
Κοὐκ ἔστι νόσος
Τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.
Ε. Ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἃ γὼ προλέγω·
Μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι,
Μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ'
Ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
Πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
Ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ,
Κοὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
Εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
Ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
Π. Καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ
Χθὼν σεσάλευται·

Βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
Βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπυσι
Στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
Εἰλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
Πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
Στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
Ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
Τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διόθεν
Τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
Ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
Αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
Ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

ΤΕΛΟΣ.

Βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
Βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπυσι
Στεροπῆς ζάπυροι, σρόμβοι δὲ κόνιν
Εἰλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
Πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
Στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
Ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
Τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διόθεν
Τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
Ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
Αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
Ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

ΤΕΛΟΣ.

Prometheus ... Nymphs of the Ocean.

... the impetuous storm:
Calls all its terrible fury on my head:

... Prometheus, I pity ...

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν τῶν Θηβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

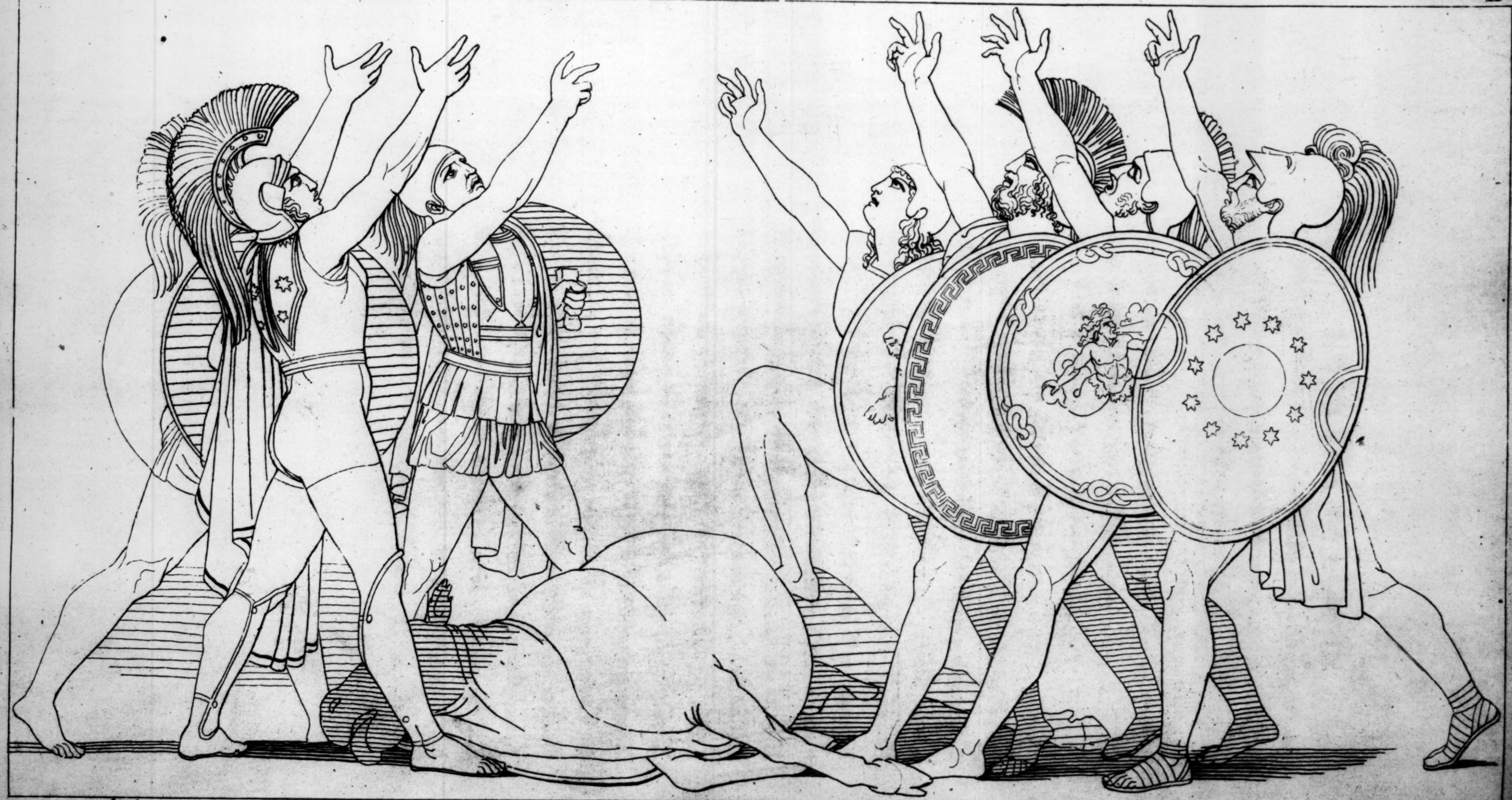
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΚΑΔΜΟΥ πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
Οἴακα ναμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·
Εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
Ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀσῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις,
Οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
Ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
Ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
Ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
Βλάσημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
Ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπὲς,
Πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
Βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ξαλειφθῆναι ποτέ·
Τέκνοις τε, γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ·
Ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,

Ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδίας ὄτλον,
Ἐθρέψατ' οἰκισῆρας ἀσπιδηφόρους
Πισοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
Καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
Χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρυμένοις,
Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
Νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτῆρ,
Ἐν ὡσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,
Χρησηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
Οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
Λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα
Νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύσειν πόλει.
Ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
Ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
Πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
Πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
Μίμνοντες, εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
Ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
Σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
Ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ·
Καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
ΑΓ. Ετεόκλεες, φέρισε Καδμείων ἄναξ,
Ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
Αὐτὸς κατόπτης δ' εἶμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
Ἀνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,

Eteocles Polynices Capaneus Parthenopæus Amphiaraus Hippomedon Tydeus

Seven valiant chiefs
Slew on the black-orb'd shield the victim bull.
And dipping in the gore their furious hands,
In solemn oath attest the God of war.

Ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
Καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείᾳ φόνᾳ,
Ἄρην, Ἐνυὼ, καὶ φιλαίματον Φόβον
Ὡρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
Θέντες, λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
Ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
Μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
Πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
Λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
Ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων.
Καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται,
Κληρωμένης δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
Ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
Πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
Ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
Χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
Χραίνει σαλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
Σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
Φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεος· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
Καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λάβῃ·
Κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
Ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου

Εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσει.

Ε. Ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἆρά τ' Ερινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενὴς,
Μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
Ἐχθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
Φθόγγον χέσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
Ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
Ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχέθειν·
Γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
Πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χ. Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη,
Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών,
Ῥεῖ πολὺς ὧδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
Αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
Ἄναυδος, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος·
Ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπός τ'
Ἐγχρίμπτεται βοά, ποτᾶται,
Βρέμει δ' ἀμαχέτῳ
Δίκαν ὕδατος ὀροκτύπῳ.
Ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰώ. θεοὶ θεαί τ'
Ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
Ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς
Εὐτρεπὴς, ἐπὶ πόλιν διώκων.

Chorus of Theban Ladies

Look down, Look down;
O save thine own;
Nor leave us to the foe a prey;

Τίς ἄρα ῥύσεται,
Τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
Θεῶν ἢ θεᾶν;
Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτι-
πέσω βρέτη δαιμόνων;
Ἰὼ μάκαρες εὔεδροι,
Ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι.
Τί μέλλομεν ἀγάστονοι;
Ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
Πέπλων καὶ στεφέων
Πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν;
Κτύπον δέδορκα, πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
Τί ῥέξεις, προδώσεις
Παλαῖχθον Ἄρηϊ
Τὰν τεὰν γᾶν;
Ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν,
Ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθω·
Θεοὶ πολισσοῦχοι χθονὸς
Ἴτ' ἴτε πάντες,
Ἴδετε παρθένων
Ἱκέσιον λόχον.
Δυλοσύνας ὕπερ.
Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
Δοχμολόφων ἀνδρῶν
Καχλάζει πνοαῖς

Ἄρεος ὀρόμενον.

Ἀλλ᾽ ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς πάντως
Ἄρηξον δαΐων ἄλωσιν.
Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμυ
Κυκλοῦνται· φόβος δ᾽ ἀρηΐων ὅπλων·
Διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων
Κινύρονται φόνον χαλινοί.
Ἑπτὰ δ᾽ ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
Δορυσσόοις σαγαῖς, πύλαις ἑβδόμαις
Προσίστανται, πάλῳ λαχόντες.
Σύ τ᾽ ὦ Διογενὲς,
Φιλόμαχον κράτος,
Ῥυσίπολις γενοῦ
Παλλὰς, ὅ, θ᾽ ἵππιος
Ποντομέδων ἄναξ.
Ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ
Ποσειδᾶν ἐπίλυσιν
Φόβων, ἐπίλυσιν δίδυ.
Σύ τ᾽ Ἄρης, φεῦ φεῦ,
Κάδμυ ἐπώνυμον
Πόλιν φύλαξον,
Κήδεσαί τ᾽ ἐναργῶς.
Καὶ Κύπρις, ἄτε
Γένυς προμάτωρ,
Ἄλευσον. σέθεν ἐξ αἵμα-

τος γεγόναμεν· λιταῖς σε
Θεοκλύτοις ἀπύσσαι
Πελαζόμεσθα. καὶ σὺ
Λύκει' ἄναξ, Λύκειος
Γενοῦ στρατῷ δαΐῳ,
Στόνων ἀϋτᾶς· σύ τ' ὦ
Λητογένεια κῦρα,
Τόξον εὖ πυκάζω
Ἄρτεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
Ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
Ὦ πότνια Ἥρα·
Ἔλαχον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
Ἄρτεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
Δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
Τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; ἔ ἔ ἔ ἔ.
Ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
Ὦ φίλ' Ἄπολλον
Κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.
Καὶ Διόθεν πολε-
μόκραντον ἀγνὸν τέλος.
Ἐν μάχαισί τε μάκαιρ'
Ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως
Ἑπτάπυλον ἔδος ἐπιῤῥύου.
Ἰὼ παναλκεῖς θεοί,

Ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
Τᾶσδε πυργοφύλακες,
Πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
Ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
Κλύετε παρθένων,
Κλύετε πανδίκως
Χειροτόνους λιτὰς,
Ἰὼ φίλοι δαίμονες
Λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν.
Δείξαθ' ὡς φιλοπόλιες,
Μέλεσθ' ἱερῶν δημίων,
Μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
Φιλοθύτων δέ τοι
Πόλεως ὀργίων
Μνήστορές ἐστέ μοι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ,
Ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
Στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρεμένῳ,
Βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
Αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλη
Ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
Κρατοῦσα μὲν γὰρ, οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
Δείσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.

Καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς,
Θεῖσαι, διερρόθησατ' ἄψυχον κάκην·
Τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε·
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
Τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
Κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
Ἀνὴρ γυνή τε, χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
Ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βυλεύσεται,
Λευστῆρα δήμῳ δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βυλευέτω
Τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα, μὴ βλάβην τίθει.
Ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού-
σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὅτε
Σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι, ἱππι-
κῶν τ' ἀὐπνων πηδαλίων διὰ στόμα,
Πυριγενετᾶν χαλινῶν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Τί ἦν; ὁ ναύτης ἆρά γ' ἐς πρώραν φυγὼν
Πρύμνηθεν εὗρε μηχανὴν σωτηρίας,
Νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ἀλλ' ἐπὶ δαμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
χαῖα βρέτη, πίσυνος θεοῖς, νιφάδος ὅτ' ὀ-

λοᾶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις, δὴ τό-
τ' ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτὰς, πόλεως
Ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.
Χ. Οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν. Ε. Ἀλλ' ἤν θεὸς
Τὰς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
Ἄδε πανήγυρις, μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
Ἀστυδρομεμέναν πόλιν, καὶ στράτευμ'
Ἀπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Μή μοι θεὰς καλοῦσα, βουλεύου κακῶς·
Πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
Μήτηρ, γυνὴ σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Ἔστι θεοῖς δέ τ' ἰσχὺς καθυπερτέρα·
Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον
Καὶ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὀμμάτων κρη-
μναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια
Θεοῖσιν ἕρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
Σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν, καὶ μένειν ἔισω δόμων.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Διὰ θεῶν, πόλιν νεμόμεθ' ἀδάμαστον,
Δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
Τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
Ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνως τιθῇς,
Ἔκπλους ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβῶ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἅμα
Ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
Τίμιον ἕδος, ἰκόμαν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
Πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
Τέτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόνῳ βροτῶν.
Χ. Καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
Ε. Μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκρ' ἄγαν.
Χ. Στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
Ε. Οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
Χ. Δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
Ε. Οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.
Χ. Ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.
Ε. Οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;
Χ. Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.

Ε. Αὐτὴ σὺ δηλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν.
Χ. Ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθρὺς βέλος.
Ε. Ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.
Χ. Μοχθηρὸν ὥσπερ ἄνδρας, ὧν ἁλῷ πόλις.
Ε. Παλιντομεῖς αὖ θιγγάνεσ' ἀγαλμάτων.
Χ. Ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
Ε. Αἰτεμένῳ μοι κῆφον εἰ δοίης τέλος.
Χ. Λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' ἔισομαι.
Ε. Σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
Χ. Σιγῶ· ξὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
Ε. Τῦτ' ἀντ' ἐκείνων τῦπος αἴρεμαι σέθεν.
Καὶ πρός γε τῦτοις, ἐκτὸς ὕσ' ἀγαλμάτων,
Εὔχου τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεύς·
Κἀμῶν ἀκύσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
Ὁλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
Θάρσος φίλοις, λύσσα πολέμιον φόβον.
Ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσύχοις θεοῖς,
Πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς, ὑδ' ἀπ' Ἰσμηνῦ λέγω,
Εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
Μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
Ταυροκτονῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
Θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα,
Λάφυρα δαΐων δυσπλήχθ' ἁγνοῖς δόμοις.

Τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνους θεοῖς,
Μηδ' ἐν ματαίοις καὶγρίοις ποιφύγμασιν·
Οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἕξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ.
Ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
Εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών.
Πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυῤῥόθους
Λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Μέλει, φόβῳ δ' ὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
Γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι
Ζωπυροῦσι τάρβος,
Τὸν ἀμφιτειχῆ λεών·
Δράκοντα δ' ὥστις τέκναν
Ὑπερδέδοικε λεχέ-
ων δυσευνήτειρα
Πάντροφος πελειάς.
Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
Πανδημεὶ, πανομιλεὶ
Στείχουσιν. τί γένωμαι;
Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
Ἰάπτουσι πολίτας
Χερμάδ' ὀχριόεσσαν.
Παντὶ τρόπῳ Διογενεῖς ὦ
Θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν

Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
Τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
Τὰν βαθύχθον' αἶαν.
Ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐ-
τραφέστατον πωμάτων
Ὅσων ἵησι Ποσει-
δᾶν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τε παῖδες;
Πρὸς τάδ' ὦ πολιοῦχοι
Θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
Πύργων, ἀνδρολέτειραν
Καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν
Ἐμβαλόντες, ἄροισθε
Κῦδος· τοῖς δὲ πολίταις
Καὶ πόλεως ῥυτῆρες
Εὔεδροί τε στάθητ'
Ὀξυγόοις λιταῖσιν.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Οἰκτρὸν γὰρ, πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν
Ἄϊδι προϊάψαι. δορὸς ἄγραν,
Δουλείαν ψαφαρᾷ σποδῷ
Ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
Περθομέναν ἀτίμως,

Τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
Ε ε ε, νέας τε καὶ παλαιὰς
Ἱππηδὸν πλοκάμων,
Περιῤῥηγνυμένων φαρέων.
Βοᾷ δ' ἐκκενωμένα πόλις,
Λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
Βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. ϛ.

Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων
Νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
Δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.
Τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
Βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
Πολλὰ γὰρ εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
Ε ε ε δυστυχῆ τε πράσσει.
Ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει,
Φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ·
Καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
Μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
Μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρηϊ.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Κορχορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ,
Ποτὶ πτόλιν δ' ἀρχάνα πυργᾶτις.
Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται·
Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι

Τῶν ἐπιμαστιδίων
Ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται.
Ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
Ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
Καὶ νεὸς νεὸν καλεῖ,
Ξύννομον θέλων ἔχειν,
Οὔτε μεῖον, ὕτ' ἴσον λελιμμένοι.
Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς
Χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει κυρήσας.
Πικρὸν δ' ὄμμα τῶν θαλαμηπόλων·
Πολλὰ δ' ἀχριτόφυρτος
Γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
Ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
Δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέαι
Τλήμονες εὐνὰν αἰχμαλώτων
Ἀνδρὸς εὐτυχέντος, ὡς
Δυσμενεῦς ὑπερτέρου.
Ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
Παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίῤῥοθον.

ΙΑΜΒΟΣ γ.

Η. Ὁ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
Πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
Σπευδῇ διώκων πομπίμως χνόας ποδῶν.

Η. Καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπυ τόκος
Εἰσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλυ λόγον μαθεῖν·
Σπουδὴ δὲ καὶ τῆδ' ὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
ΑΓ. Λέγοιμ' ἂν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
Ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι
Βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν ὐκ ἐᾷ περᾶν
Ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφαγία γίγνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος,
Μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
Θένει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφὸν,
Σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ·
Τοιαῦτ' ἀϋτῶν, τρεῖς κατασκίυς λόφυς
Σείει, κράνυς χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
Χαλκήλατοι κλάζυσι κώδωνες φόβον·
Ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
Φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις ὐρανὸν τετυγμένον·
Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
Πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.
Τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς,
Βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις· μάχης δ' ἐρῶν
Ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων, μένει,
Ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
Τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτυ πυλῶν,
Κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος;

Ε. Κόσμον μὲν ἀνδρὸς ἔστιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
Οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
Λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνασ' ἄνευ δορός.
Καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
Ἄστροισι μαρμαίρουσαν ὑρανῷ κυρεῖν,
Τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ νοια τινί.
Εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι
Τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε,
Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
Καὐτὸς καθ' αὑτῷ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
Ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακῷ τόκον
Τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
Μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν αἰσχύνης θρόνον
Τιμῶντα, καὶ στυγῶνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
Αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
Ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νὶν προστέλλεται
Εἴργειν τεκέσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
Θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
Πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων

Ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΓ. Τύτῳ μὲν ὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ηλέκτραισιν εἵληχεν πύλαις,
Γίγας ὅδ' ἄλλε τῷ πάρος λελεγμένῳ
Μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
Πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεινά, μὴ κραίνοι τύχη·
Θεῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
Καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, ἐδὲ τὴν Διὸς
Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχέθειν.
Τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσείκασεν·
Ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
Φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένην·
Χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν, ΠΡΗΣΩ ΠΟΛΙΝ.
Τοιῷδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται;
Τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας ρέσει;
Ε. Καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
Τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
Ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος.
Θεοὺς ἀτίζων, κἀπογυμνάζων στόμα.
Χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
Πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
Πέποιθα δ' αὐτῷ ξύν δίκῃ τὸν πυρφόρον

Ἧξειν κεραυνὸν, ὑδὲν ἐξεικασμένον
Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
Ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, καὶ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
Αἴθων τέτακται λῆμα Πολυφόντου βία,
Φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι, σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
Λεγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ὅλοιθ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
Κεραυνῷ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,
Πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
Ἑδωλίων ὑπερκόπῳ
Δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΓ. Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλας
Λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
Ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
Πύλαισι Νηΐτῃσι προσβαλεῖν λόχον.
Ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
Δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
Φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον.
Μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
Ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
Ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
Στείχει, πρὸς ἐχθρῶν πύργον· ἐκπέρσαι θέλων·

Βοᾷ δέ χ᾽ ἕτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
Ὡς ὑδ᾽ ἀνἌρης σφ᾽ ἐκβάλοι πυργωμάτων·
Καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον,
Πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δύλειον ζυγόν.
Ε. Πέμποιμ᾽ ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
Καὶ δὴ πέπεμπτ᾽ οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων.
Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τῦ Σπαρτῶν γένυς,
Ὃς ἔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
Βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
Ἀλλ᾽ ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονὶ,
Ἢ καὶ δύ᾽ ἄνδρε, καὶ πόλισμ᾽ ἐπ᾽ ἀσπίδος
Ἑλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
Κόμπαζ᾽ ἐπ᾽ ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Ἐπεύχομαι δὴ τῷδε μὲν εὐτυχεῖν,
Ἰὼ πρόμαχ᾽ ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
Ὡς δ᾽ ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
Μαινομένᾳ φρενὶ, τώς νιν Ζεὺς νεμέ-
τωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΓ. Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα, καὶ μέγας τύπος·
Ἄλω δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
Ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.

Ὁ σηματουργὸς δ' ὅ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,
Ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα
Λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
Ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
Προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
Βακχᾷ πρὸς ἀλκήν, Θυὰς ὡς, φόβον βλέπων.
Τοιῶδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.
Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
Ε. Πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάδος, ἥτ' ἀγχίπτολις,
Πύλαισι γείτων ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
Εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἰνόπου τόκος
Ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τῦτον ἠρέθη, θέλων
Ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρείᾳ τύχης·
Οὔτ' εἶδος, ὅτε θυμὸν, ὅθ' ὅπλων σχέσιν
Μωμητὸς, Ἑρμῆς δ' εὐλογως ξυνήγαγεν.
Ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
Ξυνοίσετον δὲ πολεμίως ἐπ' ἀσπίδων
Θεώς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
Σταδαῖος ἕσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
Κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά πω νικώμενον.
Τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·

Πρὸς τῶν κρατύντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
Εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ·
Εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας·
Ὑπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τῦ σήματος,
Σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
Ἄφιλον ἐν σάκει τῦ χθονίᾳ δέμας
Δαίμονος ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
Δαροβίοισι θεοῖσι, πρόσθε πυ-
λᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Α. Οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
Πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
Τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενῦς Ἀμφίονος·
Ὅμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεῦ
Σέβειν πεποιθὼς, ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον.
Ἢ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
Διός· τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόῳ
Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
Στείχει δ' ἴυλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
Ὥρας φυσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θριξ.
Ὁ δ' ὠμὸν, ὅτι παρθένων ἐπώνυμον,
Φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
Οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·

Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
Σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι.
Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανευμένην
Γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκριστον δέμας.
Φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα.
Ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
Ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην.
Μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς, ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ.
Μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.
Ε. Εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι, πρὸς θεῶν,
Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι·
Ἧτ' ἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
Ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
Ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον.
Ἄκτωρ ἀδελφὸς τῇ πάρος λελεγμένῃ·
Ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν, ἐργμάτων ἄτερ,
Ἔσω πυλῶν ῥέουσαν, ἀλδαίνειν κακά·
Οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστῃ δάκει
Εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
Ἢ ἔξωθεν ἔσω τῷ φέροντι μέμψεται,
Πυκνῇ κροτησμῷ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
Θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,

Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
Μεγάλα μεγαληγόρων κλύων ἀνο-
σίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
Τάσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Α. Ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον,
Ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
Κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
Τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
Μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐριννύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
Κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον·
Καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν
Ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν,
Δίς τ' ἐν τελευτῇ τἄνομ' ἐνδατούμενος,
Καλεῖ. λέγει δὲ τῦτ' ἔπος διὰ στόμα,
Ἢ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς,
Καλόν τ' ἀκῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέροις,
Πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
Πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
Μητρὸς δὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
Πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπυδῆς δορὶ
Ἁλῦσα, πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
Ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,

Μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
Μαχώμεθ', ὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
Τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
Πάγχαλκον, ηὔδα. σῆμα δ' ὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
Οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
Ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
Τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
Πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.
Ε. Φεῦ τῶ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
Ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
Κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
[Ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.]
Ἦ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
Ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ,
Ὄλωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει·
Ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν,
Ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,
Ταὐτῶ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
Πλησεὶς θεοῦ μάστιγι παγκαίνῳ δάμη.
Οὗτος δ' ὁ μάντις (υἱὸν Οἰκλέους λέγω)
Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνὴρ,
Μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
Θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν φρενῶν βίᾳ

Τείνωσι, πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος, ξυγκαθελκυσθήσεται.
Δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
Οὐχ ὡς ἄθυμον, ὐδὲ λήματος κάκῃ·
Ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
Φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
Ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λασθένης βίαν
Ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.
Γέροντα τὸν νῶν, σάρκα δ' ἠβῶσαν φέρει.
Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
Παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
Θεῶν δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
Ἡμετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ,
Δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς ἐπι-
μόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν
Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.

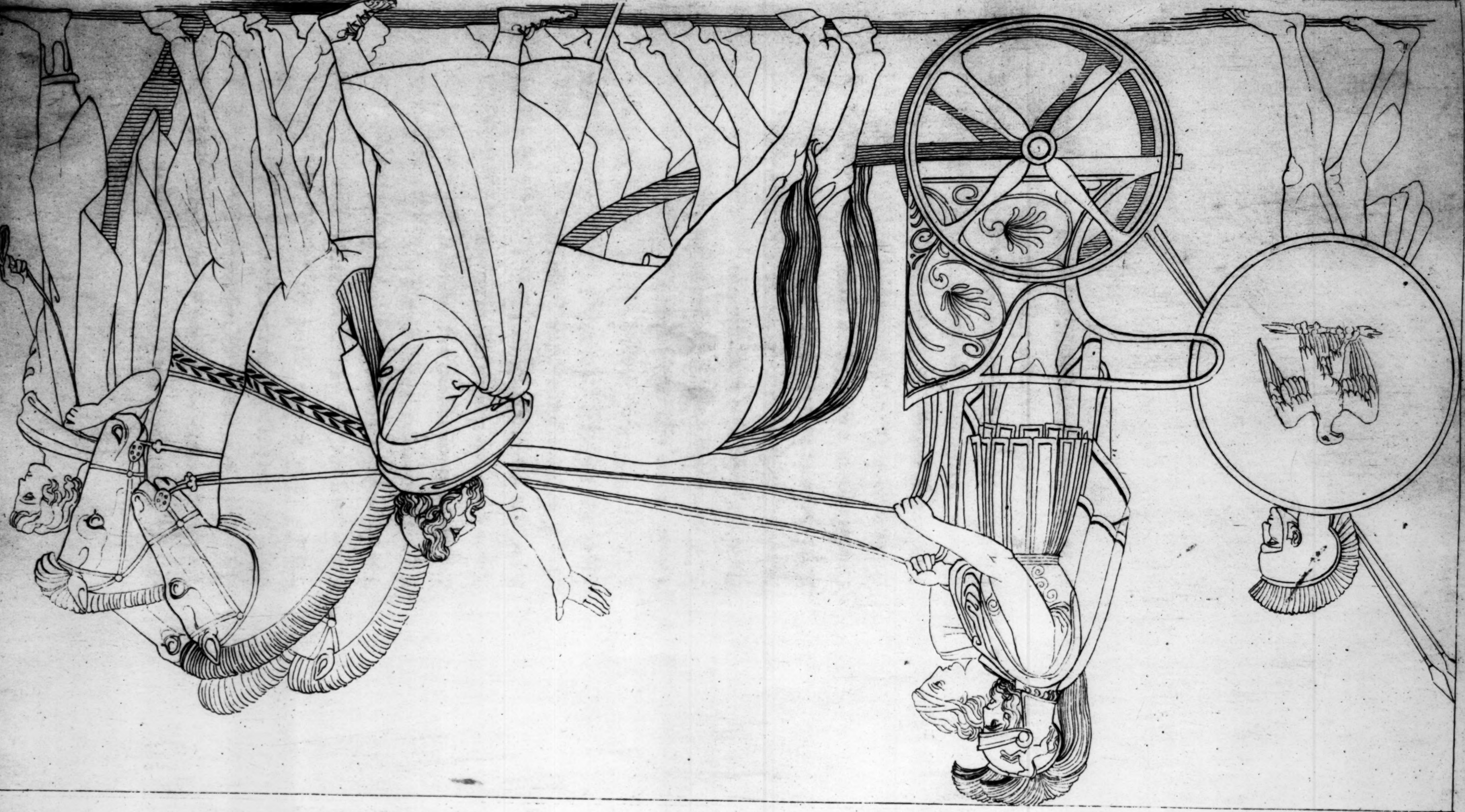
ΙΑΜΒΟΙ.

Α. Τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
Λέξω, τὸν αὐτῶ σῶ κασίγνητον, πόλει
Οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
Πύργοις ἐπεμβὰς καπιχηρυχθεὶς χθονί,
Ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας.

Σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
Ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τώς σ' ἀνδρηλάτην
Φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
Τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, καὶ θεὰς γενεθλίους
Καλεῖ πατρῴας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν
Τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκης βία.
Ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος,
Διπλᾶν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.
Χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν,
Ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἠγμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡστὰ γράμματα
Λέγει, ΚΑΤΑΞΩ Τ' ΑΝΔΡΑ ΤΟΝΔΕ, ΚΑΙ ΠΟΛΙΝ
ΕΞΕΙ ΠΑΤΡΩΙΑΝ, ΔΩΜΑΤΩΝ Τ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΣ.
Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα·
Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·
Ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
Μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
Ε. Ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
Ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος·
Ὤιμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
Ἀλλ' ὅτε κλαίειν, ὅτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
Μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
Ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα Πολυνείκῃ λέγω,
Τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπη τελεῖ·
Εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα.

Agamemnon Casandra

o. My regal lord. by whose instruction hand. Chorus

Ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρὴν
Ἔργοις ἐκείνῳ καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
Ἀλλ' ὅτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
Οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, ὅτ' ἐφηβήσαντά πω,
Οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξίωσατο·
Οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
Οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παρασατεῖν πέλας.
Ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
Τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυσήσομαι
Αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
Ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
Ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
Κνημῖδας, αἰχμήν, καὶ πετρῶν προβλήματα.
Χ. Μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
Ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
Ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλις
Ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.
Ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
Οὐκ ἔστι γῆρας τῆδε τῷ μιάσματος.
Ε. Εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνης ἄτερ,
Ἔστω. μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
Κακῶν δὲ καὶ σχρῶν ἔν τιν' εὔκλειαν ἐρεῖς.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Καὶ μέμονας τέκνον; μήτι σὲ θυμοπλη-
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακᾷ δ'
Ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
Ἴτω κατ' ἄρον κῦμα Κωκυτῷ λαχὸν
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
Αἵματος οὐ θεμιστῷ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Φίλα γὰρ αἰσχρά μοι πατρὸς τέλει' ἀρὰ
Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει,
Λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρᾳ μόρᾳ.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνᾳ κακὸς οὐ κεκλή-
σει, βίον εὖ κυρήσας· μελαναιγὶς ἐκ
Εἶσι δόμους Ἐριννύς, ἐκ χερῶν ὅταν
Θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
Τί ἔν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Χ. Νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
Λήματος ἀντροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτὸς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
Πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε. Ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπυ κατεύγματα·
Ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
Ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.
Χ. Πείθυ γυναιξὶ, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
Ε. Λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· ὐδὲ χρὴ μακράν.
Χ. Μὴ 'λθῃς ὁδὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.
Ε. Τεθηγμένον τοί μ' ὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
Χ. Νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.
Ε. Οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
Χ. Ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
Ε. Θεῶν διδόντων, ὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
Θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
Παναληθῆ, κακόμαντιν
Πατρὸς εὐκταίαν Ἐριννὺν
Τελέσαι τὰς περιθύμυς
Κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.
Παιδολέτωρ δ' ἔρις αὖδ' ὀτρύνει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ξένος δὲ κλήρῳ ἐπινωμᾷ
Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος,
Κτεάνων χρηματοδαίτας
Πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,
Χθόνα ναίειν διαπήλας,
Ὁπόσαν ἂν καὶ φθιμένους κατέχειν,
Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Ἐπειδὰν αὐτοκτόνως
Αὐτοδαΐκτοι θάνωσι,
Καὶ χθονία κόνις πίῃ
Μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
Τίς ἂν καθαρμὸς πόροι,
Τίς ἄν σφε λύσειεν; ὦ
Πόνοι δόμων νέοι παλαι-
οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Παλαιγενὴς γὰρ λέγω
Παραβασίαν ὠκύποινον·
Αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει.
Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος
Βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
Μεσομφάλοις πυθικοῖς
Χρηστηρίοις, θνάσκοντα γεν-

νας ἄτερ, σώζειν πόλιν,

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Κρατηθεὶς ἐκ φίλων ἀδελφίαις,
Ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
Πατροκτόνον Οἰδίποδαν,
Ὅστε μὴ πρὸς ἀγνὰν
Σπείρας ἄρυραν, ἵν' ἐτράφη,
Ῥίζαν αἱματόεσσαν
Ἔτλα. παράνοια σύναγε
Νυμφίους φρενώλεις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
Τὸ μὲν πιτνὸν, ἄλλο δ' ἀείρει
Τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμ-
ναν πόλεως καχλάζει.
Μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι ὀλίγου
Τείνει πύργος ἐν εὖρει.
Δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
Μὴ πόλις δαμασθῇ.

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραὶ,
Βαρεῖαι καταλλαγαὶ,
Τὰ δ' ὁλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.
Πρόπρυμνα δ' ἐχθολὰν φέρει
Ἀνδρῶν ἁλφησᾶν
Ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
Θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
Πόλεως πουλύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν.
Ὅσον τότ' Οἰδίπεν τίον,
Ἀναρπαξάνδραν
Κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

ΣΤΡΟΦΗ ε.

Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
Ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
Γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
Μαινομένᾳ κραδίᾳ
Δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
Πατροφόνῳ χερὶ τῶν
Κρεισσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ε.

Τέκνοις δ' ἀραίας
Ἐφῆκεν ἐπίκοτος τροφᾶς,
Αἰ αἰ, πικρογλώσσους ἀράς,
Καί σφε σιδαρονόμῳ
Δία χερὶ ποτὲ λαχεῖν
Κτήματα· νῦν δὲ τρέω
Μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐριννύς.

ΙΑΜΒΟΙ.

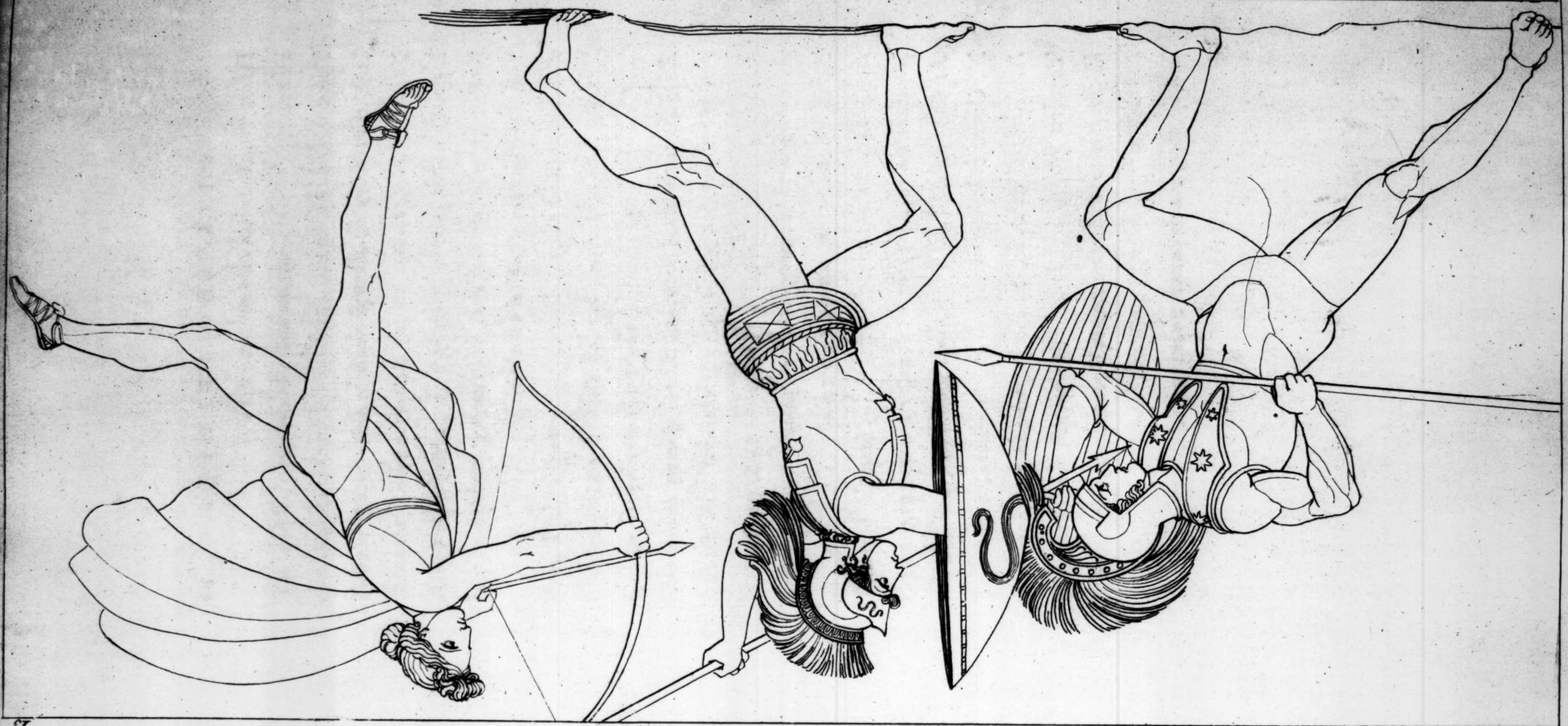
Α. Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.

Apollo

Royal Apollo took his useful stand,
Preparing on the race of Latona.
The ill-omen'd transgression of old Laius.
Seven Chiefs against Thebes.

Diana

Sculpture

ET

Πόλις πέφευγεν ἥδε δήλειον ζυγόν·
Πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα·
Πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίῳ
Πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
Στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύους
Ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προσάταις·
Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἕξ πυλώμασι·
Τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας
Ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
Κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.
Χ. Τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;
Α. [Πόλις σέσωσαι, βασιλέες δ' ὁμόσποροι]
Ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων----
Χ. Τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
Α. Φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος.
Χ. Οἴ' γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
Α. Οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσπουδημένοι.
Χ. Ἐκεῖθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' ἦν, ὅμως φράσον.
Α. Οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίρονθ' ἅγαν.
Χ. Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.
Α. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
Τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
Πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπισάται,
Διττῷ στρατηγῷ διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.

Ἔξυσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
Πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορῦμενοι.
Πόλις σέσωσαι· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
Πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
Δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμυ πύργυς
Τύσδε ῥύεσθε·
Πότερον χαίρω, καὶπολολύξω
Πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,
Ἢ τὺς μογερὺς καὶ δυσδαίμονας
Ἀτέκνυς κλαύσω πολεμάρχυς;
Οἳ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν
Καὶ πολυνεικεῖς
Ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Ὦ μέλαινα καὶ τελεία
Γένεος Οἰδίπυ τ' ἀρὰ,
Κακόν με καρδίᾳ τὶ περιπιτνεῖ κρύος·
Ἔτευξα τύμβῳ μέλος
Ὡς Θυὰς, αἱματοσταγεῖς
Νεκρὺς κλύουσα δυσμόρυς
Θανόντας· ἦ δύσορνις ἅ-
δε ξυναυλία δορός.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ἐξέπραξεν, ὐδ' ἀπεῖπε

Πατρόθεν εὐκταία φάτις·
Βυλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐῳ διήρκεσαν.
Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν,
Καὶ θέσφατ' ὠκ ἀμβλύνεται.
Ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰρ-
γάσασθ' ἄπισον· ἦλθε δ' αἰ-
ακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ·

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Τάδ' αὐτόδηλα, πρῦπτος ἀγγέλῳ λόγος·
Διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα
Κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα
Τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
Δόμων ἐφέζιοι.
Ἀλλά γόων ὦ φίλαι κατ' ὄρον
Ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
Πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
Τὰν ἄζονον, μελάγκροκον
Ναύζολον θεωρίδα,
Τὰν ἀσιβῆ πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
Πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αὖδ' ἐπὶ πρᾶγος
Πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
Θρῆνον ἀδελφοῖν, ὠκ ἀμφιβόλως

Οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
Στηθέων ἧσειν ἄλγος ἐπάξιον.
Ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
Τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος
Ἰαχεῖν, Ἄϊδά τ'
Ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.
Η. Ἰὼ Δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι
Στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
Κλάω, σένομαι, καὶ δόλος ἐδεὶς
Μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Η Ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
Φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
Πατρῴας δόμους ἐλόν-
τες μέλεοι σὺν ἀλκᾷ.
Η. Μέλεοι δῆθ', οἳ μελέας θανάτας
Εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.
Η. Ἰὼ ἰὼ δωμάτων
Ἐρειψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας
Ἰδόντες, ἤδη διήλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ.
Οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ,
Ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε·
Κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
Πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανε.

Η. Δί' εὐωνύμων τετυμμένοι.

Η. Τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-

σπλάγχνων τὲ πλευρωμάτων.

Η. Αἳ αἳ δαιμόνιοι,

Αἳ αἳ δ' ἀντιφόνων

Θανάτων ἀραί.

Η. Διανταίαν λέγεις πλαγάν.

Η. Δόμοισι καὶ σώμασι

Πεπλαγμένης ἐννέπω.

Η. Ἀναυδάτῳ μένει

Ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς

Διχόφρονι πότμῳ.

Η. Διήκει δὲ καὶ πόλιν

Στόνος, στένουσι πύργοι,

Στένει πέδον φίλανδρον·

Μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνοις,

Δι' ὧν αἰνομόροις,

Δι' ὧν νεῖκος ἔβα,

Καὶ θανάτου τέλος·

Ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι

Κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν·

Διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλοις,

Οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

Η. Σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι.

Η. Σιδαρόπλακτοι δὲ τὰς μένουσι,

Τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
Τάφων πατρῴων λαχαί.
Η. Δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτὰς
Προπέμπει δαϊκτὴρ γόος,
Αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
Δαΐφρων, οὐ φιλογαθὴς, ἐτύμως
Δακρυχέων ἐκ φρενὸς, ἃ
Κλαομένας μ', μινύθει,
Τοῖνδε δυεῖν ἀνάκτοιν.
Πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀ-
θλίοισιν, ὡς ἐρξάτην
Πολλὰ μὲν πολίτας,
Ξένων τε πάντων στίχας
Πολυφθόρως ἐν δαΐδι.
Η. Δυσδαίμων σφὶν ἁ τεκοῦσα
Προπασῶν γυναικῶν, ὁπόσαι
Τεκνογόνοι κέκληνται.
Παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα,
Τὼσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλ-
λαλοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.
Ι. Ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
Διατομαῖς οὐ φίλαις,
Ἔριδι μαινομένᾳ,
Νείκεος ἐν τελευτᾷ.
Πέπαυται δ' ἔχθος.

Ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ
Φονορρύτῳ μέμικται·
Κάρτα δ' εἴσ' ὄμαιμοι.
Χ. Πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
Ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
Θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς
Δὲ χρημάτων κακὸς
Δατητὰς Ἄρης ἀρὰν
Πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.
ΑΝ. Ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι,
Διοσδότων ἀχέων·
Ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
Πλῶτος ἄβυσσος ἔσται.
Ι. Ἰὼ πολλοῖς ἐπανθήσαν-
τες πόνοισί γε δόμοι·
Τελευτᾷ δ' αὖδ' ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,
Τετραμμένᾳ παντρόπῳ
Φυγᾷ γένυς.
Ἔστακε δ' Ἄτας
Τρόπαιον ἐν πύλαις,
Ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατήσας
Ἔληξε δαίμων.
ΑΝ. Παισθεὶς ἔπαισας. Ι. Σὺ δ' ἔθανες καταχτανών.
ΑΝ. Δορὶ δ' ἔκτανες. Ι. Δορὶ δ' ἔθανες.

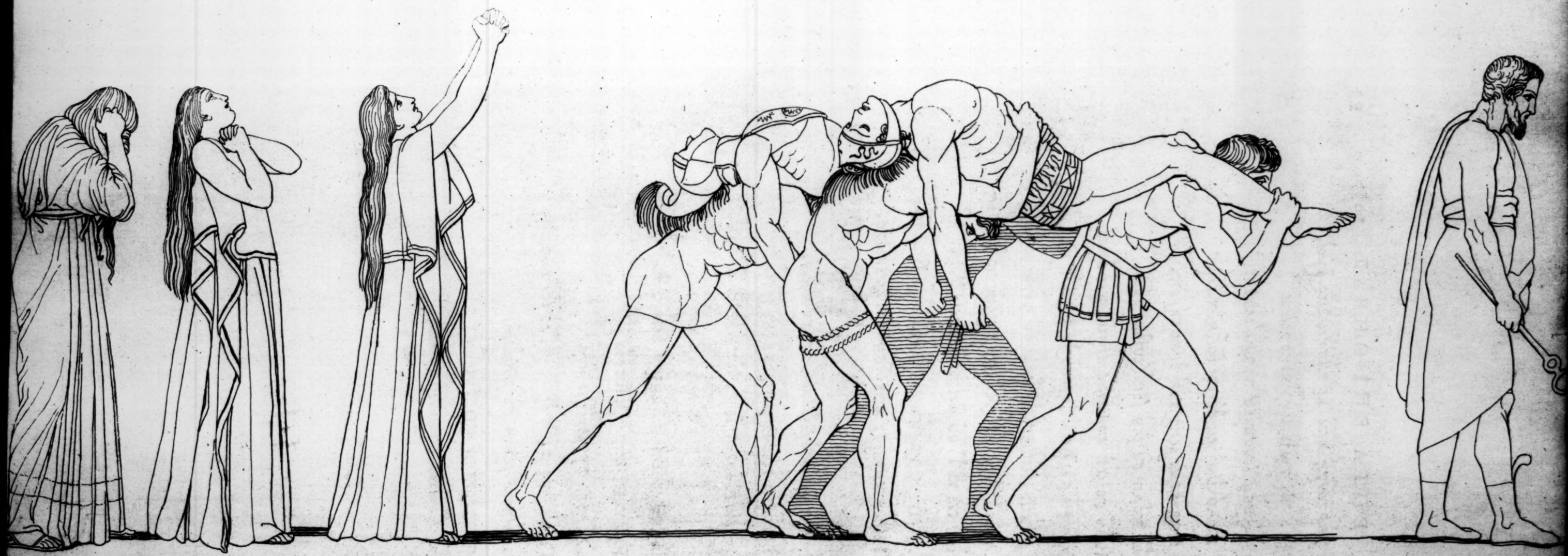
ΑΝ. Μελεόπονος. Ι. Μελεοπαθής.
ΑΝ. Ἴτω δάκρυα. Ι. Ἴτω γόος.
ΑΝ. Προκείσεται κατακτάς·
Ἠὲ ἠὲ, μαίνεται γόοισι φρήν.
Ι. Ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.
Ι. Σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
ΑΝ. Πρὸς φίλᾳ γ' ἔφθισο.
Ι. Καὶ φίλον ἔκτανες.
ΑΝ. Διπλᾶ λέγειν. Ι. Διπλᾶ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. Ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
Ι. Πέλας αἷδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ΑΝ. Ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
Πότνιά τ' Οἰδίπᾳ σκιὰ
Μέλαιν', Ἐριννὺς ἤ μεγασθενής τις εἶ.
Ι. Ἠὲ ἠὲ, δυσθέατα πήματ' ἐ-
δείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
ΑΝ. Οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.
Ι. Σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
ΑΝ. Ἀπώλεσε δῆτα. Ι. Καὶ τὸ τῷδ' ἐνόσφισε.
ΑΝ. Τάλαν γένος. Ι. Τάλανα καὶ πάθεν
Δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.
ΑΝ. Δίυγρα τριπάλτων πημάτων.
Ι. Ὁλοὰ λέγειν. ΑΝ. Ὁλοὰ δ' ὁρᾶν.
Ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,

Πότνιά τ' Οἰδίπυ σκιὰ
Μέλαιν', Ἐριννὺς ἤ μεγασθενής τις εἶ.
Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.
Ι. Σὺ δ' ἐδὲν ὕστερον μαθών.
ΑΝ. Ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
Ι. Δορός γε τῷδ ἀντηρέτας.
ΑΝ. Ὀλοὰ λέγειν. Ι. Ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. Ἰὼ πόνος. Ι. Ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι
Καὶ χθονί, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ, καὶ πρόσω γ' ἐμοί.
Ι. Ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν
Ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.
ΑΝ. Ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι.
Ι. Ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.
ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
Ἰὼ ὅπυ τιμιώτατον.
Ι. Ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κ. Δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν μὲ χρὴ
Δήμυ προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
Ἐτεοκλέα μὲν τάνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
Θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
Εἴργων γὰρ ἐχθρὺς, θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει·
Ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
Τέθνηκεν ὅπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

Οὕτω μὲν ἀμφὶ τῷδ' ἐπέσταλται λέγειν.
Τὸν δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
Ἐξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν,
Ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείας χθονός,
Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορί
Τῷ τῷδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
Θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,
Στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.
Οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
Ταφέντ' ἀτίμως, τὸ πιτίμιον λαβεῖν·
Καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
Μήτ' ὀξυμόλποις προσσίβειν οἰμώγμασιν,
Εἶναι δ' ἀτίμον ἐκφορᾶς φίλων ὕπο·
Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
ΑΝ. Ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
Ἤν μήτις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
Ἐγώ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ.
Θάψας' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
Ἔχθας' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
Δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
Μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
Τοιγὰρ θέλω' ἄκοντι κοινώνει κακῷ
Ψυχή, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
Τὸν δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
Λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.

Chorus Ismene Antigone Polynices Eteocles Herald

With what a ruthless and destructive rage
The Furies hurl their vengefull shafts around,
And desolate the house of Oedipus.
Seven Chiefs against Thebes 4.

London Published Apr 1st Flaxman Jun.r Jan.y 1st 1795. by J.Mathews, N.o 441 Strand.

Τάφον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
Γυνὴ περ ὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
Κόλπῳ φέρουσα βυσσίνῳ πεπλώματος.
Καὐτὴ καλύψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
Θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
Κ. Αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.
ΑΝ. Αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
Κ. Τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ΑΝ. Τράχυν', ἄθαπτος ὅστις οὐ γενήσεται.
Κ. Ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
ΑΝ. Ἤδη τὰ τῆδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς.
Κ. Οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ΑΝ. Παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.
Κ. Ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.
ΑΝ. Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
Ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
Κ. Ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Η. Φεῦ φεῦ. ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ερινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
Γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν ὕτως.
ΑΝ. Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
Πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,
Μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
Ἀλλὰ φοβοῦμαι καὶποτρέπομαι

Δεῖμα πολιτῶν.
Η. Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
Τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
Μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
Εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πίθοιτο;
Η. Δράτω πόλις καὶ μὴ δράτω
Τὰς κλαίοντας Πολυνείκην.
Ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ ξυνθάψομεν
Αἵδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾷ
Κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
Ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
Η. Ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπέρ τε πόλις
Καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
Μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν,
Ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
Μὴ 'νατραπῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν
Κύματι φωτῶν
Κατακλυσθῆναι ταμάλιστα.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΠΕΡΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ χορός.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ΤΆΔΕ μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
Καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
Ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
Οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
Εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
Ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
Καὶ πολυχρύσῳ στρατιᾶς ἤδη
Κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
Θυμὸς ἔσωθεν.
Πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
Ὤιχωκε· νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.
Κοὔτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἱππεὺς
Ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
Οἵτε τὸ Σύσων, ἠδ' Ἐκβατάνων,
Καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔρκος

Προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων.
Οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοί τε βάδην
Πολέμου στίφος παρέχοντες·
Οἷος Ἀμίστρης, ἠδ' Ἀρταφρένης,
Καὶ Μεγαβάζης, ἠδ' Ἀστάσπης,
Ταγοὶ Περσῶν,
Βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
Σῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
Τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
Φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
Ψυχῆς ἐν τλήμονι δόξῃ.
Ἀρτημβάρης θ' ἱππιοχάρμης,
Καὶ Μασίστρης, ὅ, τε τοξοδάμας
Ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
Ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης.
Ἄλλος δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής,
Ὅ, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
Μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίας
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος.
Καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἐρέται
Δεινοὶ, πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
Ἀβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
Ὄχλος, ὅτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς

Κατέχυσιν ἔθνος, τὺς Μητραγαθὴς
Ἀρκεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοποι,
Καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχυς
Πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
Διῤῥυμά τε καὶ τρίῤῥυμα τέλη,
Φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
Στεῦνται δ' ἱερᾷ Τμώλυ πελάται,
Ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δήλιον Ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
Καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ'
Ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
Πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχυς,
Καὶ τοξυλκῷ λήματι πιστύς·
Τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
Ἀσίας ἔπεται,
Δειναῖς βασιλέως ὑποπομπαῖς.
Τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
Οἴχεται ἀνδρῶν,
Οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις
Θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῷ·
Τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
Τείνοντα χρόνον τρομέονται.

ΣΤΡΟΦΗ.

Πεπέραχεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη
Βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-

τίπορον γείτονα χώραν,
Δινοδέσμῳ σχεδίᾳ
Πορθμὸν ἀμείψας
Ἀθαμαντίδος Ἕλλης,
Πολύγομφον ὄδισμα
Ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Πολυάνδρᾳ δ' Ἀσίας θέριος ἄρχων
Ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
νόριον θεῖον ἐλαύνει
Διχόθεν, πεζονόμοις,
Ἐκ τε θαλάσσης,
Ὀχυροῖσι πεποιθὼς
Στυφέλοις ἐφέταις, χρυ-
σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φώς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων,
Φονίᾳ δέργμα δράκοντος,
Πολύχειρ, καὶ πολυναύτης,
Σύριόν θ' ἅρμα διώκων,
Ἐπάγει δυρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξόδαμνον Ἄρην.
Δόκιμος δ' ἔτις ὑποστὰς
Μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν,
Ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν

Ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
Ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
Στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.
Δολόμητιν δ' ἀπάταν θεῦ
Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
Τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετῆς ἀνάσσων;
Φιλόφρων γὰρ σαίνου-
σα τὸ πρῶτον, παράγει
Βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
Τόθεν ἒκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ'
Ἐκράτησεν τὸ παλαι-
ὸν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
Πολέμιος πυργοδαΐκτης
Διέπειν, ἱππιοχάρμας τε κλόνους,
Πόλεων τ' ἀναστάσεις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ἔμαθον δ' εὐρυπόροι-
ο θαλάσσης πολιαι-
νομένης πνεύματι λάβρῳ
Ἐσορᾶν πόντιον ἅλσος,
Πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι, λα-

οπόροις τε μηχαναῖς.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Ταῦτά μοι μελαγχίτων
Φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ·
Οὰ Περσικᾶ στρατεύματος
Τᾶδε, μὴ πόλις πύθη-
ται κένανδρον μέγ᾽
Ἄστυ Σουσίδος,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Καὶ τὸ Κίσσινον πόλισμ᾽
Αντίδουπον ἔσσεται.
Οὰ τᾶτ᾽ ἔπος γυναικοπλη-
θὴς ὅμιλος ἀπύων·
Βυσσίνοις δ᾽ ἐν πέ-
πλοις πέσῃ λακίς.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Πᾶς γὰρ ἱππηλάτας
Καὶ πεδοστιβὴς λεὼς,
Σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπε
Μελισσᾶν, ξὺν ὀρχάμῳ στρατᾷ,
Τὸν ἀμφίζευκτον ἐξα-
μείψας ἀμφοτέρας ἅλιον
Πρῶνα κοινὸν αἴας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Λέκτρα δ᾽ ἀνδρῶν πόθῳ,

Πίμπλαται δακρύμασι·
Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς,
Ἑκάστα πόθῳ φιλάνορι
Τὸν αἰχμάεντα θῦρον
Εὐνατῆρα προπεμψαμένα
Λείπεται μονόζυξ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀλλ' ἄγε Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι
Στέγος ἀρχαῖον,
Φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
Θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει·
Πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς, τὸ πατρωνύμιον
Γένος ἀμέτερον·
Πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
Ἢ δορυκράνου
Λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
Ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
Φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
Βασίλεια δ' ἐμὴ, προσπιτνῶ·
Καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
Πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

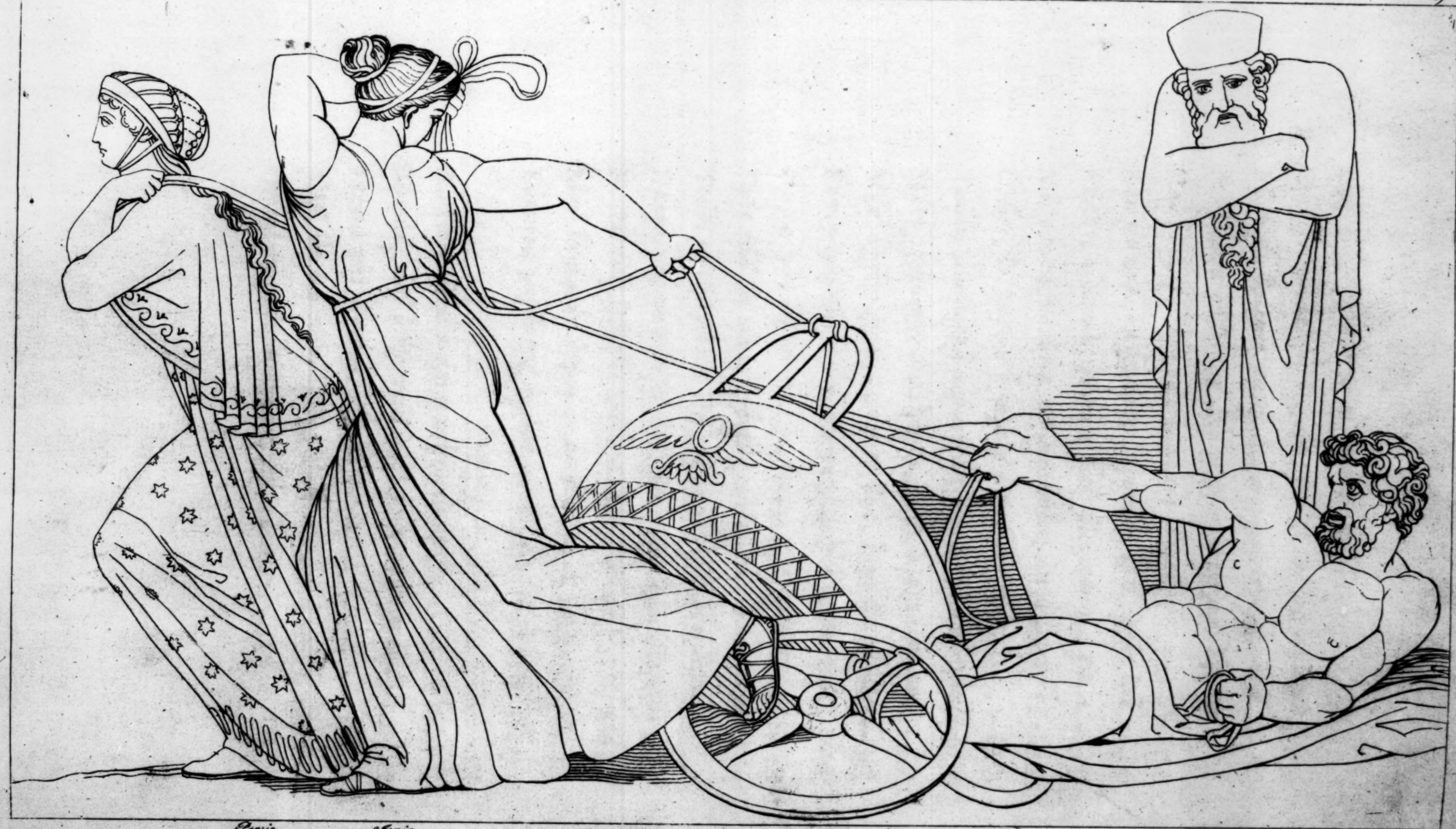
ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Χ. Ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
Μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε Δαρείου γύναι,

Θεᾶ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεᾶ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
Εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.
Α. Ταῦτα δὴ λιπᾶσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους,
Καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
Καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
Μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
Μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ
Ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
Ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶ,
Μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
Μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
Ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.
Ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω, δεσπότου παρεσίαν.
Πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβολοι λόγου
Τοῦδέ μοι γίγνεσθε Πέρσαι γηραλέα πιστώματα.
Πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βεβλεύματα.
Χ. Εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι
Μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ.
Εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

IAMBOI.

Α. Πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
Ξύνειμ', ἀφ' ἕπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν,
Ἰαόνων γῆν οἴχεται, πέρσαι θέλων·
Ἀλλ' ὅτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
Ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι·

Persia Persia Xerxes

Atossa ..... down my son
Fell from the seat .....
The Persians. L.

London. Published for I. Plasman, Jun.r by J. Matthews, N.r 441 Strand, Jan.y 1795

Ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
Ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
Ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
Μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπέστατα πολύ,
Κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
Ταυτῆ· πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν Ἑλλάδα
Κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
Τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν,
Ἐτευχον ἀλλήλῃσι. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
Κατεῖχε, κἀπραΰνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο
Ζεύγνυσιν αὐτώ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
Τίθησι. χἡ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ,
Ἐν ἡνίαισι δ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα·
Ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
Διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
Ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον·
Πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτείρων σφέ· τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
Ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιῤῥόου
Ἐψαυσα πηγῆς, ξὺν θυηπόλῳ χερὶ
Βωμῷ προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
Θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·
Ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἑσχάραν

Φοίβῳ· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἑστάθην φίλοι·
Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
Πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα
Τίλλονθ'· ὁ δ' ὐδὲν ἄλλογ' ἢ πτήξας δέμας
Παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε, δείματ' ἔστ' ἰδεῖν,
Ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
Πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ·
Κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει·
Σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Χ. Οὔ σε βλόμεσθα μῆτερ ὕτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
Οὔτε θαρσύνειν. θεὸς δὲ προστροπαῖς ἰκνυμένη,
Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αὐτῷ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν·
Τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν,
Καὶ πόλει, φίλοις τε πᾶσι· δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
Γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αὐτῷ τάδε,
Σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὄνπερ φῂς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
Ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος·
Τἀμπαλιν δὲ τῶνδε, γαίας κάτοχ' ἁμαρτεῖσθαι σκότῳ.
Ταῦτα θυμόμαντις ὢν, σοὶ πρευμενῶς παρήνεσα.
Εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.
Α. Ἀλλὰ μὴν εὔνης γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
Παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν·
Ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι,
Πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,

Εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
Ὦ φίλοι, πῇ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός.
Χ. Τῆλε πρὸς δυσμαῖς, ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.
Α. Ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηράσαι πόλιν.
Χ. Πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
Α. Ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατῷ;
Χ. Καὶ στρατὸς τοιῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδοις κακά.
Α. Καὶ τί πρὸς τέτοισιν ἄλλο, πλῆτος ἐξαρκὴς δόμοις;
Χ. Ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.
Α. Πότερα γὰρ τοξικὸς αἰχμὴ διὰ χερός γ' αὐτοῖς πρέπει;
Χ. Οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα, καὶ φεράσπιδες σαγαί·
Α. Τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι, κἀπιδεσπόζει στρατῷ;
Χ. Οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.
Α. Πῶς ἂν ἦν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
Χ. Ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
Α. Δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.
Χ. Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσει πάντα ναμερτῆ λόγον·
Τῶδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν·
Καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΓ. Ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
Ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν,
Ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
Ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
Ὤιμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·

Ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ἄνι, ἄνια κακὰ, νεό-
κοτα καὶ δαΐ̈. αἰ αἰ,
Διαίνεσθε Πέρσαι
Τόδ' ἄχος κλύοντες.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΓ. Ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
Αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ἦ μακροβίοτος ὅδε
Γέ τις αἰὼν ἐφάνθη
Γεραιοῖς, ἀκούειν
Τόδε πῆμ' ἄελπτον.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΓ. Καὶ μὴν παρών γε, κοὐ λόγῳ ἄλλων κλύων.
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Οτοτοτοῖ μάταν
Τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
Γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
Δίαν Ἑλλάδα χώραν.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΓ. Πλήθυσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων

Σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Χ. Ὀτοτοτοῖ φίλων
Ἁλίδονα σώματα πολυβαφῆ
Κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
Πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΓ. Οὐδὲν γὰρ ἦρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
Στρατὸς, δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Ἰὺζ' ἄποτμον βοὰν
Δυσαιανῆ Πέρσαις δαΐοις,
Ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν,
Αἰ αἰ, στρατῷ φθαρέντος.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΓ. Ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
Φεῦ τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι δαΐοις,
Μεμνῆσθαί τοι πάρα ὡς πολ-
λὰς Περσίδων μάταν ἔκτισαν
Εὐνίδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΙΑΜΒΟΙ.

Α. Σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
Κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ,

Τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
Ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοὺς φέρειν,
Θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
Λέξον καταστὰς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
Τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
Τῶν ἀρχελείων ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
Ταχθεὶς, ἄνανδρον τάξιν ἠρήμω θανών.
ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.
Α. Ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
Καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
Στύφλου παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων.
Χὠ χιλίαρχος Δαδάκης, πληγῇ δορὸς,
Πήδημα κἄφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενὴς,
Θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
Οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
Νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
Πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσένης τρίτος,
Φαρνάκος, οἵδε ναὸς ἔπεσον ἐκ μιᾶς.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανών.
Ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.
Πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα

Ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾷ βαφῇ.
Καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τὲ Βάκτριος,
Σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμηστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
Νωμῶν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
Πένθος παρασχὼν, Σεισάμης ὁ Μύσιος,
Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
Ταγὸς, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
Κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἄπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
Ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
Τοιῶνδέ γ' ἀρχόντων ὑπεμνήσθην πέρι.
Πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.
Α. Αἲ αἲ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε.
Αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λυγέα κωκύματα.
Ἀτὰρ φράσον μοι τῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
Πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
Ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
Μάχην ξυνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
ΑΓ. Πλήθυς μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἔκατι, βαρβάρους
Ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
Ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
Ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος.
Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν,

Ὧν ἦγε, πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει,
Ἑκατὸν δὶς ἦσαν, ἑπτά θ' ὧδ' ἔχει λόγος.
Μή σοι δοκῶμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
Ἀλλ' ὧδε δαίμων τὶς κατέφθειρε στρατὸν,
Τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
Α. Θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.
ΑΓ. Ἔστ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις.
Ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
Α. Ἀρχὴ δὲ ναυσὶ ξυμβολῆς τίς ἦν φράσον.
Τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
Ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν.
ΑΓ. Ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ,
Φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
Ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
Ἐλθὼν, ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
Ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μένοιεν, ἀλλὰ σέλμασι
Νεῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε
Δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσαίατο.
Ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
Πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
Λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
Τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισίν,

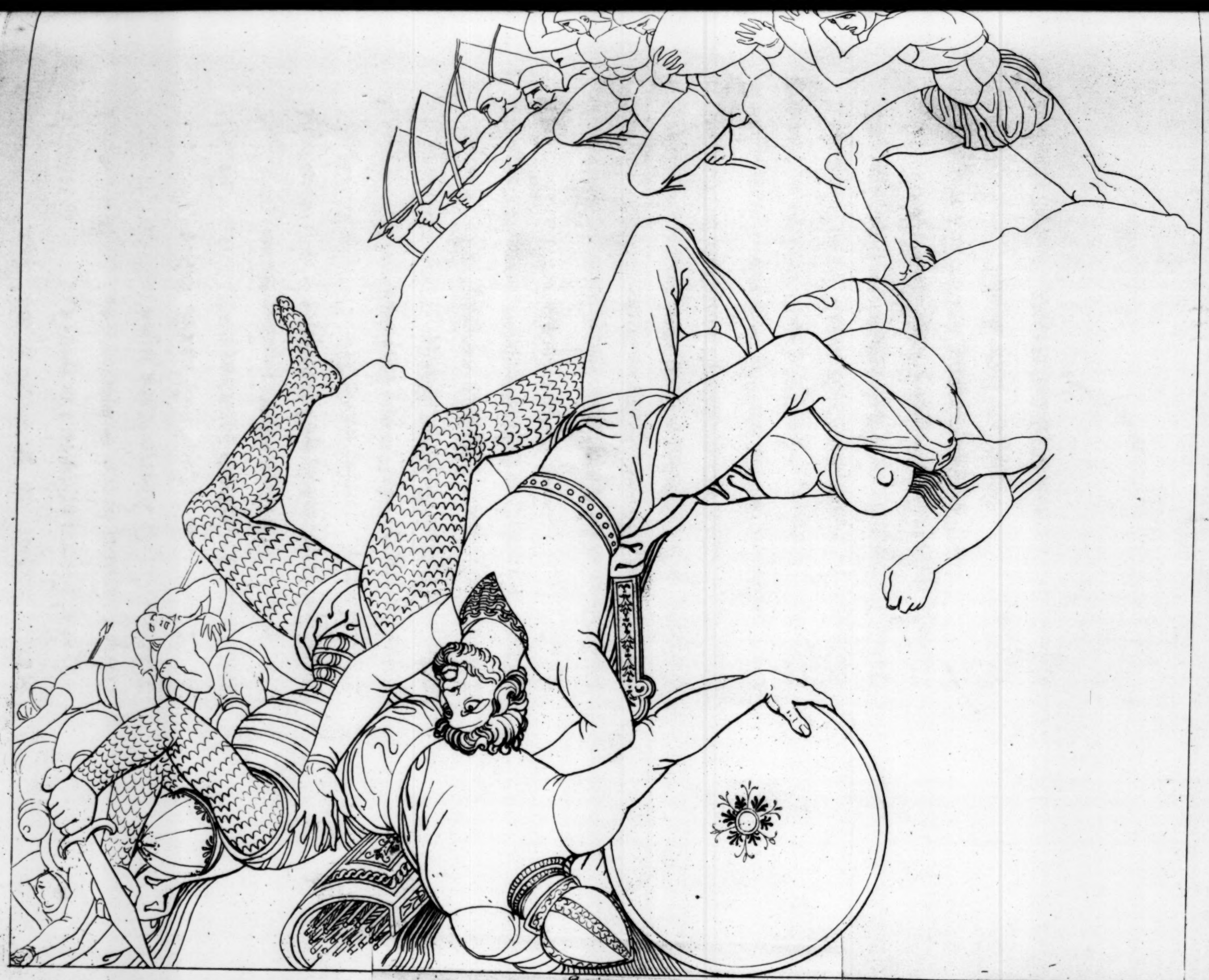
..... The morn, all beauteous to behold,
Drawn by white steeds bound o'er the enlightened earth.

Ἔκπλως φυλάσσειν, καὶ πόρους ἁλιῤῥόθους,
Ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ.
Ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακὸν,
Ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
Πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
Τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός.
Οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
Οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
Δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
Ἐτροπᾶτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
Καὶ νὺξ ἐπῆλθε, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
Ἐς ναῶν ἐχώρει, πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης·
Τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
Πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
Καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
Ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών·
Καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
Κρυφαῖον ἔκπλων ἠδαμῆ καθίστατο·
Ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
Πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
Πρῶτον μὲν ἠχοῖ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
Μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
Ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
Ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν

Γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
Παιᾶν' ἐφύμνων σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
Ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
Σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν·
Ἔπειτα κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
Ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος.
Θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·
Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας
Ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
Ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμῶς κλύειν
Πολλὴν βοήν, Ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
Ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
Παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
Θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
Καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
Ὑπηντίαζε, κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
Εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
Ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
Ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
Τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
Ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
Ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις
Παισθέντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,

Ἑλληνικαί τε νῆες ὐκ ἀφραδμόνως
Κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτίωτο δὲ
Σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' ὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
Ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
Ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον·
Φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
Ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·
Τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον
Ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασίν τ' ἐρειπίων
Ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
Κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα·
Ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
Κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
Στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
Εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδαμὶ ἡμέρᾳ μιᾷ
Πλῆθος τοσοῦτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.
Α. Αἰ αἰ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥαγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
ΑΓ. Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακῶν·
Τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
Ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.
Α. Καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
Λέξον τίν' αὖ φῄς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
Ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.
ΑΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαίοι φύσιν,

Ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
Αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
Τεθνᾶσιν οἰκτρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.
Α. Οἲ 'γὼ τάλαινα ξυμφορᾶς κακῆς. φίλοι·
Ποίῳ μόρῳ δὲ τύσδε φῆς ὀλωλέναι;
ΑΓ. Νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων.
Βαιὰ, δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
Ἐνταῦθα πέμπει τύσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
Φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
Κτείνειαν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν,
Φίλης δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
Κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
Ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
Αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
Ὅπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
Ἐκυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
Ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
Πέτρῃσιν ἠράσσοντο, τοξικῆς δ' ἄπο
Θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν·
Τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
Παίουσι, χρεοκοπῶσι δυστήνων μέλη,
Ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ' ἀνώμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
Ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαωγῆ στρατοῦ,

Persians
Whilst broken rocks whirl'd with tempestuous force
And storms of arrows crush'd them;.....
The Persians. 3.

Ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
Ῥήξας δὲ πέπλους, κἀνακωκύσας λιγύ,
Πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
Ἧϊξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάνδε σοι
Πρὸς τῇ πάροιθε ξυμφορὰν πάρα στένειν.
Α. Ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
Κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε, κὐκ ἀπήρκεσαν
Οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
Ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
Τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.
Σὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον,
Ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;
ΑΓ. Ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
Κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρῦνται φυγήν.
Στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
Διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖον γάνος
Δίψει πονῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
Διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα,
Καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ·
Κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον,
Καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
Βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θανον
Δίψει τε λιμῷ τ'. ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.

Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἠδὲ Μακεδόνων
Χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, Παγγαίου τ' ὄρος,
Ἠδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
Χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
Ῥέεθρον ἀγνὸν Στρυμόνος. θεὸς δέ τις
Τὸ πρὶν νομίζων ὐδαμῶ, τότ' ηὔχετο
Λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
Ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
Στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρου·
Χὤστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεὸν
Ἀκτῖνας, ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
Φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
Μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
Ἔπιτνον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι
Ὅστις τάχιστα πνεύμ' ἀπέρρηξεν βίου.
Ὅσοι δὲ λοιποὶ, κἄτυχον σωτηρίας.
Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
Ἧκσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
Ἐφ' ἑστιᾶχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
Ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
Κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.
Χ. Ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
Ποδοῖν ἐνῆλθε παντὶ Περσικῷ γένει.

Α. Οἴ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένα στρατῷ·
Ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
Ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
Ὑμεῖς δὲ φαύλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
Ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
Ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
Ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
Ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
Ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
Ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
Ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις,
Πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
Καὶ παῖδ', ἐάν περ δευῤ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
Παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
Μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
Τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
Στρατιὰν ὀλέσας,
Ἄστυ τὸ Σύσων ἠδ' Ἐκβατάνων
Πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας·
Πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
Κατερεικόμεναι, διαμυδαλέοις
Δάκρυσι κόλπους
Τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.

Αἱ δ' ἀβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
Ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
Λέκτρων τ' εὐνὰς ἀβροχίτωνας,
Χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
Πενθῇσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
Κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
Αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Νῦν δὴ πρόπασα μὲν στένει
Γᾶ Ἀσιὰς ἐκκενωμένα.
Ξέρξης μὲν ἤγαγεν ποποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
Βαρίδεσσι ποντίαις.
Τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕ-
τω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν
Τόξαρχος πολιήταις,
Σουσίδος φίλος ἄκτωρ;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Πεζός τε καὶ θαλασσίας
Ὁμόπτεροι κυανώπιδες
Νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ,
Νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ,
Νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς.
Διὰ δ' Ἰαόνων χέρας

Τυτθά γ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
Αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
Θρήκης ἀμπεδήρεις
Δυσχείμους τε κελεύθους.

ΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμαροι δή, φεῦ,
Ληφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἠὲ,
Ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας. ὀὰ,
* * * στένε καὶ δακνάζου,
Βαρὺ δ' ἀμβόασον
Οὐρανὶ ἄχη. ὀά.
Τεῖνε δὲ δυσβαΰκτον
Βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Γναπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινᾷ, φεῦ,
Σκύλλονται πρὸς ἀναύδαν, ἠὲ,
Παίδων τᾶς ἀμιάντου. ὀά.
Πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς·
Τοκέες δ' ἄπαιδες
Δαιμόνι' ἄχη, ὀά,
Δυρόμενοι γέροντες
Τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν
Οὐκ ἔτι Περσονομῶνται.

Οὐκ ἔτι δασμοφορῆσι
Δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
Οὔτ' ἐς γᾶν προπίτνοντες
Ἄρξονται. βασίλεια
Γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
Ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
Λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
Ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
Αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουρα,
Αἴαντος περικλύστα
Νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Α. Φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
Ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
Κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
Τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' ὑριεῖν τύχης.
Ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα,
Ἐν ὄμμασίν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν·
Βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
Τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
Τοὶ γὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευθ' ὀχημάτων,
Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
Ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς

Φέρουσ' ἄπερ νεκροῖσι μειλικτήρια·
Βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
Τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
Λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
Ἀχήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
Τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
Ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
Ἀλλ' ὦ φίλοι χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
Ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
Τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
Σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς·
Ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
Φθιμένων πομπὸς
Εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
Ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἀγνοὶ,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
Πέμψατ' ἔνερθε ψυχὰν ἐς φάος·
Εἰ γάρ τι κακῶν ἄχος οἶδε πλέον,
Μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Ἦ ῥ' αἰεί μου μακαρί-

τας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
Βάρβαρα σαφηνῆ
Ἰέντος τὰ παναίολ' αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα;
Παντάλαν' ἄχη διαβοάσω.
Νέρθεν ἄρα κλύει μυ;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλ-
λοι χθονίων ἀγεμόνες
Δαίμονα μεγαωχῆ
Ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
Πέμπετε δ' ἄνω οἷον ὕπω
Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Ἦ φίλος ἀνὴρ, ἦ φίλος ὄχθος·
Φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.
Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης
Ἀϊδωνεὺς
Δαρεῖον, οἷον ἄναχτα Δαρεῖον. ἠέ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ
Πολεμοφθόροισιν ἄταις,
Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις.
Θεομήστωρ δ'

Ἔσκεν ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. ἠέ.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν
Ἴθι, ἴκω,
Ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμ-
βον ὄχθου, κροκόβαπτον
Ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
Βασιλείω τιάρας
Φάλαρον πιφαύσκων.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἲ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Ὅπως καινά τε κλύῃς
Νέα τ' ἄχη·
Δέσποτα δεσπότω
Φάνηθι. Στυγία γάρ
Τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται.
Νεολαία γὰρ ἤδη
Κατὰ πᾶσ' ὄλωλε.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἲ.

ΕΠΩΔΟΣ.

Αἰ αἰ αἰ αἰ.
Ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών.
Τί τάδε δυνάτα δυνάτα
Περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα
Διάγοιεν ἁμάρτια

Πάσᾳ γᾷ σᾷ τᾷδε,
Ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
Νᾶες ἄναες, ἄναες----

ΙΑΜΒΟΙ.

Δ. Ὦ πιστὰ πιστῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
Στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·
Λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου,
Ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην·
Ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου,
Καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
Οἰκτρῶς καλεῖτέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον·
Ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ
Λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
Ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
Ἦκω· τάχυνα δ' ὡς ἄμεμπτος ὢν χρόνου.
Τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

Χ. Σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
Σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
Σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Δ. Ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
Μήτι μακεστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,
Εἰπὲ, καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

Χ. Δέομαι μὲν χαρίσασθαι,

Δέομαι δ' ἀντία φᾶσθαι,
Λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.
Δ. Ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
Τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ' εὐγενὲς γύναι,
Κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τι μοὶ
Λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἐντύχοι βροτοῖς.
Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
Γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ πρόσω.
Α. Ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
Ὡς ἔως ἔλευσας αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὤν
Βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες·
Νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
Πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκέσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ.
Διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγματ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.
Δ. Τίνι τρόπῳ; λοιμῶ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;
Α. Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήναις πᾶς διέφθαρται στρατός.
Δ. Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.
Α. Θούριος Ξέρξης. κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
Δ. Πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;
Α. Ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατηλάτων.
Δ. Πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;
Α. Μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
Δ. Καὶ τόδ' ἐξέπραξεν ὥστε Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;
Α. Ὧδ' ἔχει, γνώμης δέ που τὶς δαιμόνων ξυνήψατο.
Δ. Φεῦ μέγας τὶς ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

Α. Ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.
Δ. Καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;
Α. Ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
Δ. Ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;
Α. Πρὸς τάδ' ὡς Σύσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
Δ. Ὦ πόποι κενῆς ἀρωγῆς καὶπικυρίας στρατῷ.
Α. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.
Δ. Ὦ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἤβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.
Α. Μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημον φασὶν οὐ πολλῶν μέτα----
Δ. Πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾷ; ἔστι τίς σωτηρία;
Α. Ἄσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν.
Δ. Καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τῦτ' ἐτήτυμον;
Α. Ναὶ λόγος κρατεῖ σαφηνὴς, τῦτό γ' ἐκ ἔνι στάσις.
Δ. Φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἔς τε παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
Διὰ μακρᾶ χρόνε τάδ' ἤυχουν ἐκτελευτήσειν θεούς·
Ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τὶς, αὐτὸς, χὠ θεὸς ξυνάπτεται.
Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.
Παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
Ὅστις Ἑλλήσποντον ἱερὸν, δοῦλον ὡς, δεσμώμασιν
Ἧλπισε σχήσειν, ῥέοντα Βόσπορον ῥόον θεῦ·
Καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
Περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ.
Θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβελία,
Καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν

Εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλάτᾳ πόρος
Οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τᾷ φθάσαντος ἁρπαγή.
Α. Ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
Θήριος Ξέρξης. λέγεσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
Πλᾶτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
Ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
Τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν,
Τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΙΑΜΒΟΙ.

Δ. Τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
Μέγιστον, ἀείμνηστον οἷον οὐδέπω,
Τὸ δ' ἄστυ Σέσων ἐξεκείνωσεν πεσόν·
Ἐξ οὗγε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
Ἓν' ἀνδρ' ἁπάσης Ἀσιάδος μηλοτρόφου
Ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
Ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε·
Φρένες γὰρ αὐτῷ θυμὸν ᾠακοστρόφουν.
Τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
Ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.
Θεοὺς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
Πέμπτος δὲ Μέρδις ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ,

Θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
Ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
[Ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομός τ' Ἀρταφρένης.]
Κἄγω γ' ἔκυρσα τῦπερ ἤθελον πάλαι,
Κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
Ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,
Κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
Εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
Ἅπαντες ἡμεῖς, οἵ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
Οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
Χ. Τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
Λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τύτων ἔτι
Πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
Δ. Εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
Μηδ' ἦν στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.
Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
Χ. Πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
Δ. Κτείνυσα λιμῷ τὺς ὑπερκόμπυς ἄγαν.
Χ. Ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἄρωμεν στόλον.
Δ. Ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
Στρατὸς κυρήσει νοσίμυ σωτηρίας.
Χ. Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
Περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

Δ. Παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
Χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
Βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ.
Κεἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατῦ
Λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
Μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
Ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
Οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
Ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
Οἵ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
Ηἰδῶντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς.
Βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
Πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
Τοι γὰρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα
Πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
Κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
Τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσταγὴς
Πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
Θῖνες δὲ νεκρῶν καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
Ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν,
Ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
Ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
Ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
Τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια,
Μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις

Ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
Ἄλλων ἐρασθεὶς, ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
Φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς·
Πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
Πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι,
Λῆξαι θεοβλαβῆνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
Σὺ δ' ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη
Ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς,
Λαβοῦσ' ὑπάντιαζε παιδί. πάντα γὰρ
Κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
Στημοῤῥάγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
Ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις.
Μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
Ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
Ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,
Ψυχὴν διδόντες ἡδονῇ καθ' ἡμέραν.
Ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
Χ. Ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
Ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.
Α. Ὦ δαίμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
Ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
Ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
Ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
Ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων,

Ὑπαντιάζειν παιδ' ἐμῷ πειράσομαι.
Οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ὦ πόποι, ἦ μεγάλας
Ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς
Ἐπεκύρσαμεν, εὖθ' ὁ γηραιὸς
Πανταρκὴς, ἀκάκας,
Ἄμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος
Δαρεῖος ἄρχε χώρας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Πρῶτα μὲν εὐδοκίμου
Στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ', ἠδὲ νόμι-
μα τὰ πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.
Νόστοι δ' ἐκ πολέμων
Ἀπόνους ἀπαθεῖς, εὖ * * *
Πράσσοντας, ἄγον οἴκους.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ὅσας δ' εἶλε πόλεις,
Πόρον οὐ διαβὰς
Ἅλυος ποταμοῦ,
Οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθεὶς,
Οἵαι Στρυμονίου πελάγους
Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρηϊκίων ἐπαύλων.
Λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἳ

Κατὰ χέρσον ἐλη-
λαμέναι περὶ πύργοι
Τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον
Ἕλλας ἀμφὶ πόρον
Πλατὺν ἐχόμεναι,
Μυχία τε Προποντὶς,
Καὶ στόμα Πόντου,
Νᾶσοί θ' αἳ κατὰ πρῶν'
Ἅλιον περίκλυστοι,
Τᾷδε γᾷ προσήμεναι,
Οἵα Λέσβος, ἐλαι-
όφυτός τε Σάμος,
Χίος, ἠδὲ Πάρος,
Νάξος, Μύκονος.
Τήνῳ τε συνάπτασ'
Ἄνδρος ἀγχιγείτων,
Καὶ τὰς ἀγχιάλας
Ἐκράτυνε μεσάγκτους,
Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος,
Καὶ Ῥόδον, ἠδὲ Κνίδον,
Κυπρίας τε πόλεις,
Πάφον, ἠδὲ Σόλας,
Σαλαμῖνά τε, τᾶς
Νῦν ματρόπολις
Τῶνδ' αἰτία στεναγμάτων.

Καὶ τὰς εὐκτεάνες
Κατὰ κλῆρον Ἰόνιον πολυάνδρες
Ἑλλάνων ἐκράτυ-
νε σφετέραις φρεσίν·
Ἀκάματον δὲ παρῆν
Σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
Παμμίκτων τ' ἐπικύρων·
Νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως
Θεότρεπτα τάδ' αὖ
Φέρομεν πολέμοισι
Δμαθέντες μεγάλως
Πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ξ. Ἰὼ, δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
Τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
Ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
Λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη,
Τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
Εἴθ' ὤφελε Ζεὺς κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
Τῶν οἰχομένων
Θανάτῳ κατὰ μοῖρα καλύψαι.
Χ. Ὀτοτοὶ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,
Καὶ Περσονόμῳ τιμῆς μεγάλης,
Κόσμῳ τ' ἀνδρῶν,

Οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρε.
Γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
Ἤϐαν Ξέρξᾳ κταμέναν Ἄιδᾳ
Σάκτορι Περσᾶν· ἀγδαϐάται γὰρ
Πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος
Τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φύσις
Μυριὰς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.
Ξ. Αἰ αἰ κεδνᾶς ἀλκᾶς.
Χ. Ἀσία δὲ χθὼν βασιλεῦ
Γαίας αἰνῶς αἰνῶς
Ἐπὶ γᾶνυ κέκλιται.
Ξ. Ὤδ' ἐγὼν, οἰ οἰ, αἰακτὸς
Μέλεος γέννᾳ, γᾷ τε πατρίᾳ
Κακὸν ἄρ' ἐγενόμην.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χ. Πρόσφθογγόν σοι νόστῳ, τὰν
Κακοφάτιδα βοάν,
Κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
Πέμψω παλύδακρυν ἰαχχάν.
Ξ. Ἴετ' αἰανὴν καὶ πανόδυρτον
Δύσθροον αὐδάν.
Δαίμων γὰρ ὅδ' ἄυ
Μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.
Χ. Ἥσω τοι καὶ πανόδυρτον,

And Asia sinking on her knee,.....
Oppress'd, with griefs oppress'd, bends to the earth
The Persians. 4.

London Published Jan 1st 1795, for J. Plasman Jun.r by J. Matthews, 20 Strand.

Λαοπαθῆ τε σεβίζων,
Ἀλίτυπά τε βάρη,
Πόλεως γέννας πενθητῆρος.
Κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.
Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα,
Ἰώνων ναύφρακτος
Ἄρης ἑτεραλκὴς
Νυχίαν πλάκα κερσάμενος
Δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.
Ξ. Οἴ οἴ οἴ βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθε.
Χ. Πῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
Πῦ δὲ σοὶ παραστάται,
Οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σύσας, Πελάγων, καὶ
Δοτάμας ἠδ' Ἀγδαβάτας,
Ψάμμις, Σισισκάνης τ'
Ἀγβάτανα λιπών.
Ξ. Ὁλοοὺς ἀπέλιπον Τυρίας
Ἐκ ναὸς ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινίσι στυφέλῳ
Θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.
Χ. Οἴ οἴ οἴ, πῦ δέ σοι Φαρνῦχος
Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθὸς,
Ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
Ἦ Λίλαιος εὐπάτωρ,

Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρης,
Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας·
Τάδε σ' ἐπανέρωμαι.
Ξ. Ἰὼ ἰώ μοι μοι,
Τὰς ὠγυγίας κατιδόντες
Στυγνὰς Ἀθάνας, πάντες
Ἐνὶ πιτύλῳ,
Ἔ ἔ ἔ τλάμονες
Ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
Χ. Ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτῷ
Τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
Μυρία μυρία πεμπαστὰν
Βατανώχῳ παῖδ', Ἄλπιστον
Τοῦ Σησάμῳ τοῦ Μυγαβάτα,
Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην
Ἔλιπες ἔλιπες;
Ξ. Ὦ δαΐων.
Χ. Πέρσαις ἀγαμοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.
Ξ. Ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν
Ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις,
Ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα
Λέγων. βοᾷ βοᾷ
Μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.
Χ. Καὶ μὴν ἄλλο γε ποθῶμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον

Ξάνθην, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Διαῖξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
Ἱππιάνακτας·
Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
Ξ. Ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
Τροχηλάτοισιν, ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι·
Βεβᾶσι γὰρ οἵπερ ἀγρόται στρατῦ,
Βεβᾶσιν, οἳ οἳ, νώνυμοι.
Χ. Ἰὴ ἰὴ, ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰώ,
Δυσδαίμονες ἔθετ' ἄ-
ελπτον κακὸν διαπρέπον,
Οἷον δέδορκεν ἄτα.
Ξ. Πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι.
Χ. Πεπλήγμεθ'· εὖδηλα γὰρ,
Νέαι νέαι δύαι δύαι·
Ἰαόνων ναυβατᾶν
Κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
Δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.
Ξ. Πῶς δ' οὐ στρατὸν μὲν τοσῦτον
Τάλας πέπληγμαι;
Χ. Τί δ'; ἐκ ὄλωλε
Μεγάλα τὰ Περσῶν.
Ξ. Ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
Χ. Ὁρῶ, ὁρῶ.

Ξ. Τάνδε τ' οἰστοδέγμονα.

Χ. Τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

Ξ. Θησαυρὸν βέλεσι.

Χ. Βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

Ξ. Ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.

Χ. Ἰαόνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;

Ξ. Ἀγανόριος· κατεῖδον

Δὲ πῆμ' ἄελπτον.

Χ. Τραπέντα ναύφρακτον

Ἐρεῖς ὅμιλον;

Ξ. Πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

Χ. Παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ.

Ξ. Καὶ πλεῖον ἢ παπαῖ μέν ἔν·

Χ. Δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.

Ξ. Λυπρὰ, χάρματα δ' ἐχθροῖς.

Χ. Καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.

Ξ. Γυμνός εἰμι προπομπῶν.

Χ. Φίλων ἄταισι ποντίαισι.

Ξ. Δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι.

Χ. Αἲ αἲ αἲ αἲ, δύα δύα.

Ξ. Βόα νυν ἀντίδυπά μοι.

Χ. Δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.

Ξ. Ἴϋζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.

Χ. Ὀτοτοτοῖ.

Ξ. Βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά.

Χ. Οἴμοι μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

Ξ. Ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.

Χ. Διαίνομαι γόεδνος ὤν.

Ξ. Βόα νυν ἀντίδοπά μοι.

Χ. Μέλειν πάρεστι δέσποτα.

Ξ. Ἐπορθίαζε νῦν γόοις.

Χ. Ὀτοτοτοτοῖ.

Μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται

Καὶ στονόεσσα πλαγά.

Ξ. Καὶ στέρν' ἄρασσε, κἀπιβόα τὸ Μύσιον.

Χ. Ἄνια ἄνια.

Ξ. Καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

Χ. Ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

Ξ. Αὖτει δ' ὀξύ.

Χ. Καὶ τάδ' ἕρξω.

Ξ. Πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.

Χ. Ἄνια ἄνια.

Ξ. Καὶ ψάλλ' ἔθειραν, καὶ κατοίκτισαι στρατόν.

Χ. Ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

Ξ. Διαίνου δ' ὅσσε.

Χ. Τέγγομαί τοι.

Ξ. Βόα νυν ἀντίδοπά μοι.

Χ. Ὀτοτοτοῖ.

Ξ. Αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.

Χ. Ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δυσβαΐκτος.

Ξ. Ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ.

Χ. Ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.

Ξ. Γοᾶσθ' ἀβροβάται.

Χ. Ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δυσβαῶκτός.

Ξ. Ἦ ἢ ἢ ἢ, τρισκάλμοισιν.

Ἦ ἢ ἢ ἢ, βάρισιν ὀλόμενοι.

Χ. Πέμψω σε δυσθρόοις γόοις.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ, ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ Φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΘΕΟΥΣ μὲν αὐτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
Φρυρᾶς ἐτείας μῆχος, ἣν κοιμώμενος
Στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
Ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
Καὶ τὰς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
Λαμπρὰς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι·
[Ἄστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν·]
Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
Αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
Ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖν
Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.
Εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
Εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
Ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
Τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
Ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
Ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,

Κλαίω τότ' οἴκω τῶδε συμφορὰν στένων,
Οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονεμένω.
Νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
Εὐαγγέλω φανέντος ὀρφναίω πυρός.
Ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
Φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
Πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
Ἰοὺ, Ἰού.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς,
Εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
Ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
Ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίω πόλις
Ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
Αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
Γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
Ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
Βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
Σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
Μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμω
Μέγας ἀντίδικος,

Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
Διθρόνᾳ Διόθεν καὶ δισκήπτρου
Τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
Στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
Τῆσδ' ἀπὸ χώρας
Ἤιραν, στρατιῶτιν ἀρωγάν,
Μέγαν ἐκ θυμῷ κλάζοντες Ἄρη,
Τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ', ἐκπατίοις
Ἄλγεσι παίδων, ὕπατοι λεχέων
Στροφοδινῆνται,
Πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
Δεμνιοτήρη
Πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
Ὕπατος δ' αἰῶν ἤ τις Ἀπόλλων,
Ἢ Πὰν, ἢ Ζεὺς, οἰωνόθροον
Γόον ὀξυβόαν
Τῶνδε μετοίκων, ὑστερόποινον
Πέμπει παραβᾶσιν Ἐριννύν.
Οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ χρείσσων
Ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει Ξένιος
Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
Πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
Γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένᾳ,
Διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
Κάμακος, θήσων Δαναοῖσι

Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
Ἔστι τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
Οὔθ' ὑποκλαίων, οὔθ' ὑπολείβων,
Οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν
Ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
Ἡμεῖς δ' ἀτίτᾳ σαρκὶ παλαιᾷ,
Τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
Μίμνομεν, ἰσχὺν
Ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
Ὅ, τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέργων
Ἐντὸς ἀνάσσων
Ἰσόπρεσβυς. Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
Τό, θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἤδη
Κατακαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
Στείχει, παιδὸς δ' ὤδὲν ἀρείων,
Ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
Σὺ δὲ, Τυνδάρεω
Θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
Τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
Τίνος ἀγγελίας
Πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
Πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
Ὑπάτων, χθονίων,
[Τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων,]
Βωμοὶ δώροισι φλέγονται·

Ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
Λαμπὰς ἀνίσχει,
Φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνῦ
Μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
Πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
Τούτων λέξασ' ὅ, τι καὶ δυνατὸν
Καὶ θέμις αἰνεῖν,
Παίων τε γενῦ τῆσδε μερίμνης,
Ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
Τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνεσ'
Ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον,
Τὴν θυμοβόρον φρενὶ λύπην.

ΣΤΡΟΦΗ.

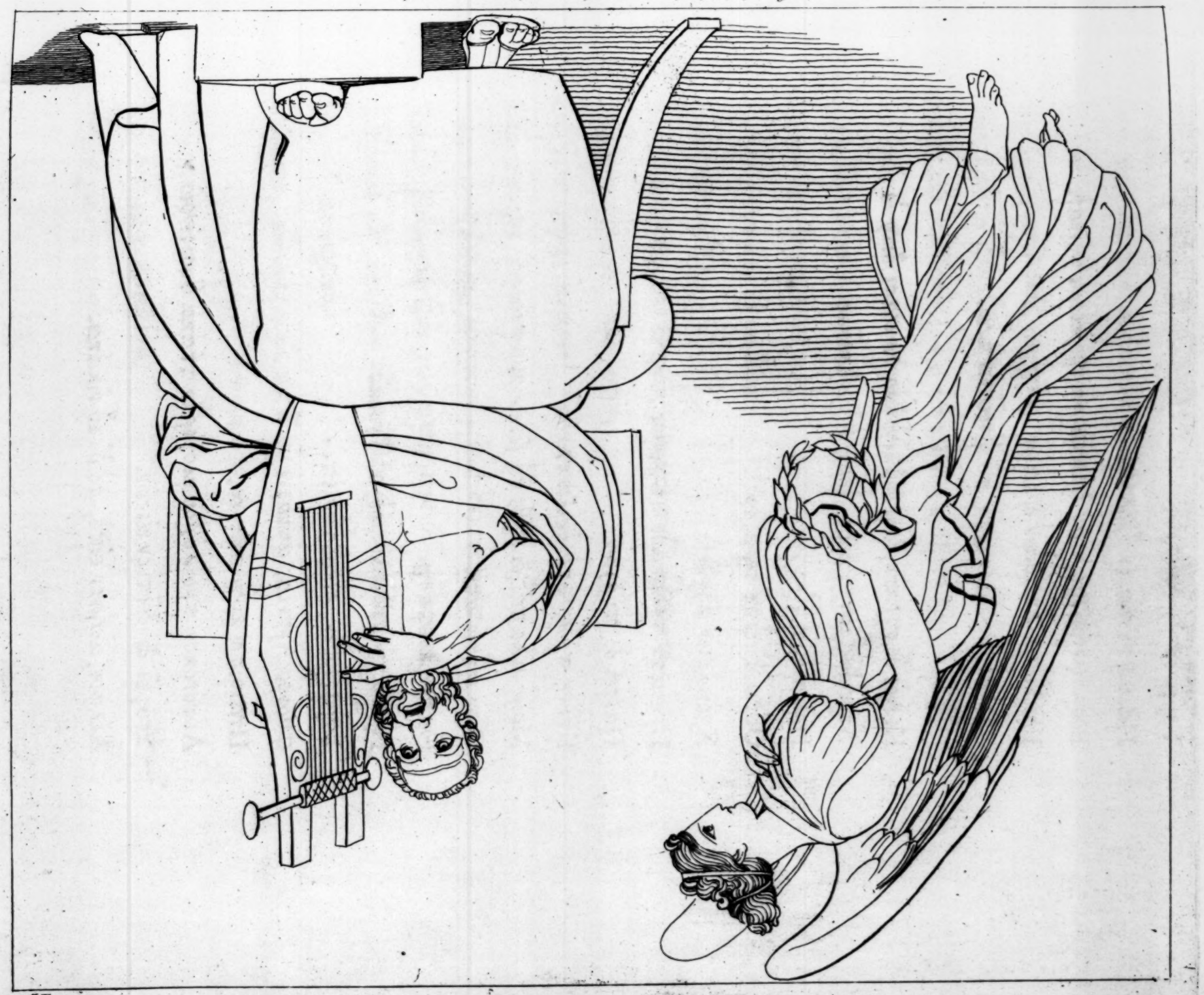
Κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
Ἐκτελέων. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνέει
Πειθὼ μολπάν,
Ἀλκὰν σύμφυτος αἰών,
Ὅπως Ἀχαιῶν
Δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας,
Ξύμφρονα ταγάν,
Πέμπει ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
Θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
Οἰωνῶν βασιλεὺς
Βασιλεῦσι νεῶν,
Ὁ κελαινὸς, ὅ, τ' ἐξόπιν ἀργίας,

Φανέντες ἴκταρ μελάθρων,
Χερὸς ἐκ δοριπάλτᾳ,
Παμπρέπτοις ἐν ἕδραισι,
Βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
Βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσὼς
Ἀτρείδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
Πομπὺς τ' ἀρχύς·
Οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
Χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
Πριάμου πόλιν ἄδε χέλευθος,
Πάντα δὲ πύργων
Κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρ' ἁλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
Οἷον μήτις ἄτα
Θεόθεν κνεφάσῃ
Προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
Στρατευθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπί-
φθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ,
Πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
Αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
Στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

O Lucina hear the strain. the mounting notes prolong.
Still Conquest crown the matured song.

ST

ΕΠΩΔΟΣ.

Τόσσον περ εὔφρων ἀ καλὰ
Δρόσοισιν ἀέπτοισι μαλερῶν λεόντων,
Πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
Θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
Τέτων αἰτεῖ ξύμβολα κράναι,
Δεξιὰ μὲν, κατά-
μομφα δὲ φάσματα στρεθῶν.
Ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
Μή τινας ἀντιπνόους
Δαναοῖς χρονίας ἐχενηΐδας
Ἀπλοίας τεύξῃ,
Στευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
Νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
Οὐ δεισήνορα. μίμνει
Γὰρ φοβερὰ παλίνορσος
Οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
Τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε
Μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις·
Τοῖς δ' ὁμόφωνον
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ-
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
Τοῦτό νιν προσεννέπω.

Οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
Πάντ' ἐπισταθμώμενος,
Πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν
Ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
Χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
Παμμάχῳ θράσει βρύων,
Οὐδὲν λέξαι πρὶν ὤν.
Ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως
Ἐπινίκια κλάζων,
Τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
σαντα, τὸν πάθει μάθος
Θέντα κυρίως ἔχειν.
Στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
Μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
Δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως
Σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσ-

βυς νεῶν Ἀχαϊκῶν,
Μάντιν οὔτινα ψέγων,
Ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
Εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαϊκὸς λεὼς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιῤῥό-
θοις ἐν Αὐλίδος τόποις,

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
Κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι
Βροτῶν ἄλαι, νεῶν τε
Καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
Παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
Τρίβῳ, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.
Ἐπεὶ δὲ καὶ πικρᾷ
Χείματος ἄλλο μῆχαρ
Βριθύτερον πρόμοισι
Μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ-
τροις ἐπιχρέσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν.
Βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
Βαρεῖα δ' εἰ τέκνον δα-

ἴξω, δόμων ἄγαλμα,
Μιαίνων παρθενοσφάγοισι
Ῥείθροις πατρῴας χέρας βωμῷ πέλας.
Τι τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
Πῶς λιπόναυς γέναμαι,
Ξυμμαχίας ἁμαρτών;
Παυσανέμᾳ γὰρ θυσίας
Παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-
γᾷ περιόργως ἐπιθυ-
μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη.

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Επεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
Φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
Ἄναγνον, ἀνίερον,
Τόθεν τὸ παντότολμον
Φρονεῖν μετέγνω βροτοῖς.
Θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
Τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
Ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς
Γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν,
Καὶ προτέλεια ναῶν·
Λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους
Παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένιον
Ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν,

Δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμῦ
Πέπλοισι περιπετῆ,
Παντὶ θυμῷ προνωπῆ
Λαβεῖν ἀέρδην, στόμα-
τός τε καλλιπρώρου
Φυλακὰν κατασχεῖν, φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
Βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.
Κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέασ', ἔβαλ' ἕκαστον
Θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,
Πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
Θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας
Εὐτραπέζους ἔμελψεν.
Ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος
Αὐδᾷ πατρὸς φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
Αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
Τὰ δ' ἔνθεν, οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἐννέπω.
Τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν
Ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον.
Τὸ δὲ προκλύειν,
Ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἤλυσις, προχαιρέτω·
Ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
Τορὸν γὰρ ἥξει σύναρθρον αὐταῖς.
Πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοις εὔπρα-
ξις, ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον ἀπίας

Γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
Δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
Γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη.
Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
Κλύοιμ' ἂν εὖφρων· ὕδε σιγώσῃ φθόνος.
Κ. Εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
Ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
Πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
Χ. Πῶς φής; πέφευγε τῦπος ἐξ ἀπιστίας.
Κ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἢ τορῶς λέγω;
Χ. Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλυμένη.
Κ. Εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
Χ. Τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
Κ. Ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
Χ. Πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;
Κ. Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
Χ. Ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
Κ. Παιδὸς νέας ὡς, κἀρτ' ἐμωμήσω φρένας.
Χ. Ποίᾳ χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
Κ. Τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης, λέγω.
Χ. Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγελῶν τάχος;

Κ. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
Ἔπεμπεν. Ἴδη μὲν, πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
Ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε ναυτίσαι,
Ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
Πεύκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥς τις ἥλιος,
Σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
Ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
Νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
Ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολών.
Οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
Γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
Σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
Ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
Φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
Ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
Φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
Φρουρὰ, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
Λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
Ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
Ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χατίζεσθαι πυρός.
Πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει

Φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικῆ
Πορθμῆ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
Φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, ἐς τ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
Κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
Φάος τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίᾳ πυρός.
Τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
Ἄλλος παρ' ἄλλᾳ διαδοχαῖς πληρούμενοι·
Νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
Τέκμαρ τοιῦτο ξύμβολόν τε σοὶ λέγω,
Ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
Χ. Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
Λόγους δ' ἀκοῦσαι τῦσδε καὶ ποθαυμάσαι
Διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.
Κ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
Ὅξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταυτῷ κύτει,
Διχοστατοῦντ' ἂν, οὐ φίλῳ, προσεννέποις.
Καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
Φθογγὰς ἀκοῦσαι ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
Οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
Ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,
Παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
Δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
Τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος

Νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
Τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
Ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
Ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
Ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
Δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δυσδαίμονες
Ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
Εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
Τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς, θεῶν θ' ἱδρύματα,
Οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις ἀνθάλοιεν ἄν.
Ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
Ποθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
Δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
Κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
Θεοῖς δ' ἂν, ἀπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
Ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
Γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπεσα μὴ τύχοι κακά.
Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις·
Τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
Πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

Χ. Γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
Ἐγὼ δ' ἀκέσας πιστά σου τεκμήρια,
Θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
Χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νὺξ φιλία,

Μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
Ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
Στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν,
Μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
Μέγα δουλείας
Γάγγαμον, ἄτης παναλώτᾳ.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδῶμαι
Τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ,
Τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
Μήτε πρὸ καιρῦ, μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
Βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
Πάρεστι τῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι
Ὡς ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν.
Οὐκ ἔφα τὶς θεὺς βροτῶν
Ἀξιῦσθαι μέλειν
Ὅσοις ἀθίκτων χάρις
Πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
Πέφανται δ' ἐγγόνυς
Ἀτολμήτων Ἄρη
Πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως.
Φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
Ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή-
μαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν

Εὖ πραπίδων λαχόντα.
Οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
Πλάτᾳ πρὸς κόρον ἀνδρὶ
Λακτίσαντι μέγαν δίκας
Βωμὸν, εἰς ἀφάνειαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Βιᾶται δ' ἀ τάλαινα πειθὼ,
Προβυλόπαις ἄφερτος, ἄτας.
Ἄκος δὲ παμμάταιον
Οὐκ ἐκρύφθη· πρέπει δὲ φῶς,
Αἰνολαμπὲς σίνος·
Κακῷ δὲ χαλκῷ τρόπον,
Τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
Μελαμπαγὴς, πέλει
Δικαιωθεὶς, ἐπεὶ
Διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
Πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
Λιτᾶν δ' ἀκάει μὲν οὔτις θεῶν·
Τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
Φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
Οἷος καὶ Πάρις, ἐλθὼν
Ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
Ἠίσχυνε Ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικός.

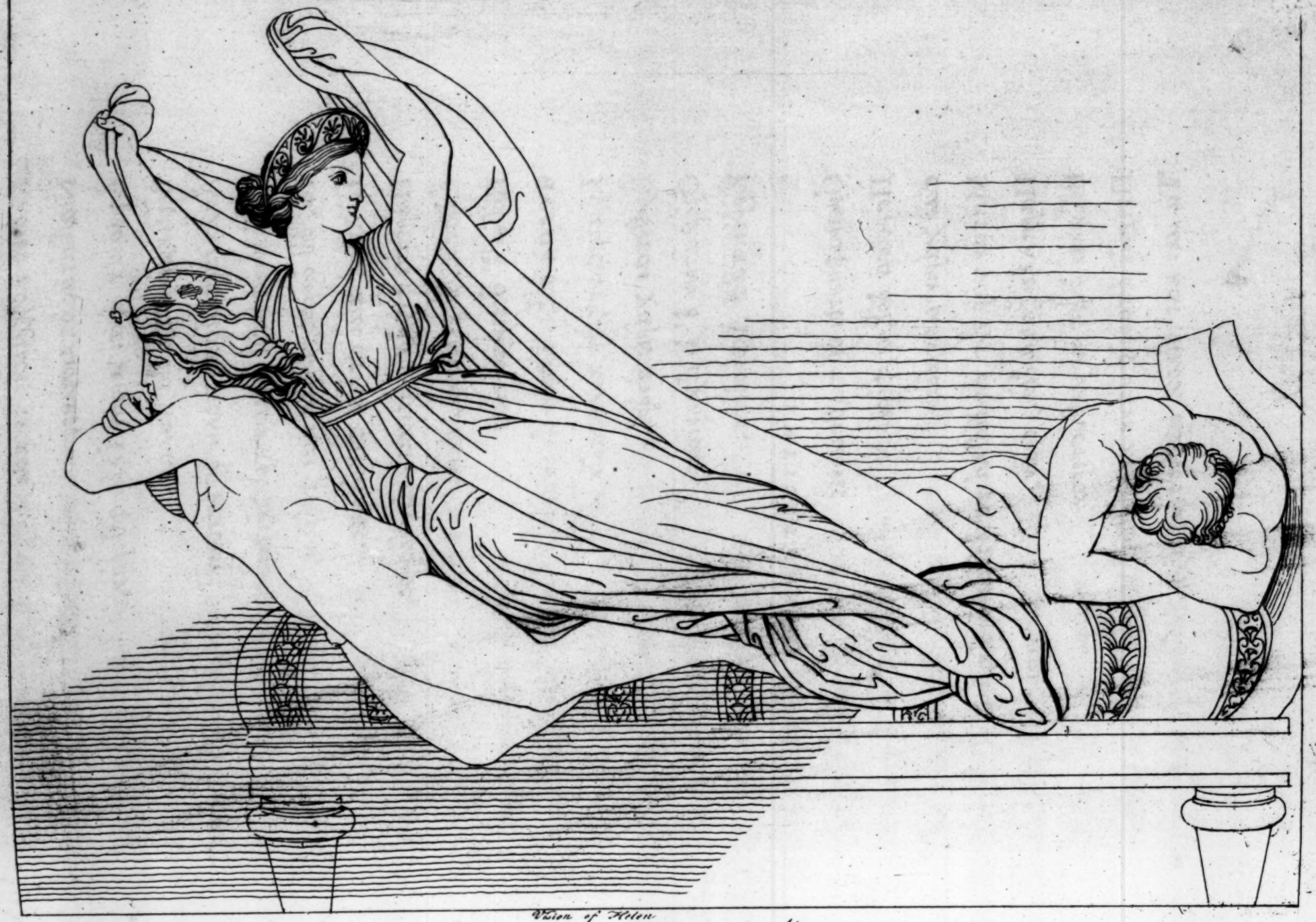
ΣΤΡΟΦΗ β.

Λιπῶσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας

Κλόνος λογχίμος τε καὶ
Ναυβάτας ὁπλισμὸς,
Ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν.
Βέβακε ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
Ἄτλητα τλᾶσα· πολὺ δ' ἔστενον
Τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται.
Ἰὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι,
Ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
Πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος, ἀλοίδορος,
Ἄδιστος, ἀφεμένων, ἰδεῖν.
Πόθῳ δ' ὑπερποντίας
Φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
Εὐμόρφων γὰρ κολοσσῶν
Ἔχθεται χάρις ἀνδρί.
Ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
Ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
Πάρεισιν δόξαι φέρ-
σαι χάριν ματαίαν.
Μάταν γὰρ εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷν,
Παραλλάξασα διὰ χερῶν.
Βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
Πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνω κελεύθοις.
Τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη.

Vision of Helen

"The fleeting form beguiles
"In sleep's quick pinions passing" light
his eager arms
o Agamemnon." 2.

London Published Bv. I. Harman Jun.r Jan.y 1795 by I. Walker, N.o 16 Strand.

Τάδ' ἐστὶ, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
Τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις
Πένθεια τλησικάρδιος
Δόμων ἑκάστῳ πρέπει.
Πολλὰ γᾶν θιγγάνει πρὸς ἤπαρ·
Οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
Οἶδεν· ἀντὶ δὲ φατῶν
Τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης
Σωμάτων, καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
Πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
Φίλοισι πέμπει βαρὺ
Ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντήνορος σποδῷ γεμίζων τὰς λέβητας εὐθέτῳ.
Στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
Τὸν δ', ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλλοτρίας διὰ γυναικός.
Τάδε σῖγά τις βαΰζει.
Φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
Προδίκοις Ἀτρείδαις.

Οἱ δ' αὐτῆ περὶ τεῖχος
Θήκας Ἰλιάδος γᾶς
Εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις
Ξὺν κότῳ· δημοκράν-
του δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
Μένει δ' ἀκῆσαί τι μῆ
Μέριμνα νυκτηρεφές.
Τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
Ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' οὖν Ἐριννύες χρόνῳ
Τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας,
Παλιντυχεῖ τριβᾷ βίᾳ
Τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' ἀΐστοις
Τελέθοντος οὔτις ἀλκά.
Τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ,
Βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
Διόθεν κεραυνός.
Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
Μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
Μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.

ΕΠΩΔΟΣ.

Πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλῳ

Πόλιν διήκει θοὰ
Βάξις· εἰ δ' ἐτητύμως,
Τίς οἶδεν; ἤτοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
Τίς ὧδε παιδνὸς, ἢ φρενῶν κεκομμένος,
Φλογὸς παραγγέλμασιν
Νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
Ἀλλαγᾷ λόγυ καμεῖν;
Γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει,
Πρὸ τᾶ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
Πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος
Ἐπινέμεται ταχύπορος.
Ἀλλὰ ταχύμορον
Γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κ. Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
Φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
Εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ὀνειράτων δίκην,
Τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
Κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
Κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
Πηλᾶ ξύνεγγος διψία κόνις τάδε,
Ὡς ἤτ' ἄναυδος, οὔτε σοὶ δαίων φλόγα
Ὕλης ὀρείας, σημανεῖ καπνῷ πυρός.
Ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·---
Τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
Εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.

Χ. Ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
Αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.
Κ. Ἰὼ πατρῷον ἔδας Ἀργείας χθονός.
Δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
Πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
Οὐ γάρ ποτ' ἤυχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
Θανὼν μεθέξειν φιλτάτᾳ τάφου μέρος.
Νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
Ὑπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
Τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
Ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
Νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι κἀπαγώνιος,
Ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
Πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
Ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
Στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
Ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
Σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
Εἴ ποτε πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι
Δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
Ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
Καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου

Διὸς μαχέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
Βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
Καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
Τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
Ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
Ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
Τῶν νῦν· Πάρις γὰρ ἔστε συντελὴς πόλις
Ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
Ὄφλων γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
Τῇ ῥυσίᾳ θ' ἥμαρτε, καὶ πανώλεθρον
Αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
Διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἁμάρτια.
Χ. Κήρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
Κ. Χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.
Χ. Ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
Κ. Ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
Χ. Τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου;
Κ. Πῶς δὴ διδαχθεὶς τῶνδε δεσπόσω λόγου;
Χ. Τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπλημμένος.
Κ. Ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.
Χ. Ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.
Κ. Πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ;
Χ. Πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
Κ. Καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
Χ. Ὡς νῦν τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

Κ. Εὖ γὰρ πέπραχται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
Τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν.
Τὰ δ' οὔτε καπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
Ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
Μόχθος γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
Σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
Στένοντες, οὐ λαχόντες ἥματος μέρος;
Τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν, πλέον στύγος·
Εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
Ἐξ ὑρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίαι
Δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
Ἐσθημάτων τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
Χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
Οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
Ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
Κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών·
Τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
Παροίχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
Τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
Τί τὰς ἁναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
Τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
Καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.
Ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
Νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιῤῥέπει.
Ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίῳ φάει,

ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις.
Τροίαν ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος,
Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα,
Δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
Τοιαῦτα χρὴ κλύοντας, εὐλογεῖν πόλιν,
Καὶ τὰς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
Χ. Νικῶμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
Ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
Δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
Εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλεστίζειν ἐμέ.
Κ. Ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
Ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
Φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
Καὶ τις μ' ἐνίπτων εἶπε, φρυκτώρων διὰ
Πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
Ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς, αἴρεσθαι κέαρ.
Λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
Ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
Ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
Ἔλασκον εὐφημοῦντες ἕδραις ἐν θεῶν
Θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
Καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
Ἄνακτος αὐτῷ πάντα πεύσομαι λόγον.
Ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν

Σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
Γυναικὶ τέτου φέγγος ἥδιον, δρακεῖν
Ἀπὸ στρατείας ἄνδρα, σώσαντος θεῦ,
Πύλας τ' ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
Ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
Γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
Οἵαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
Ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
Καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
Οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνε.
Οὐδ' οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
Ἄλλε πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκῦ βαφάς.
Κ. Τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
Οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
Χ. Αὕτη μὲν ἔτως εἶπε μανθάνοντί σοι
Τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
Σὺ δ' εἰπὲ, κήρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
Εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
Ἥξει ξὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
Κ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
Ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρπῦσθαι χρόνον.
Χ. Πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
Σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
Κ. Ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκῦ στρατοῦ.
Αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

Χ. Πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
Ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατῦ;
Κ. Ἔκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοπῦ·
Μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω.
Χ. Πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος,
Φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;
Κ. Οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
Πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
Χ. Πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
Ἐλθεῖν, τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;
Κ. Εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
Γλώσσῃ μιαίνειν. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
Ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
Στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
Πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
Πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
Ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
Δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα.
Τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον,
Πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐριννύων.
Σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
Ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
Πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
Χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
Ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τοπρὶν,

Πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πιστ' ἐδειξάτην,
Φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
Ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
Ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρῄκιαι πνοαὶ
Ἤρεικον· αἱ δὲ, κεροτυπούμεναι βίᾳ
Χειμῶνι, τυφῶ ξὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
Ὠΐχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακῆ στρόβῳ.
Ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
Ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
Ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
Ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῶν τ' ἀκήρατον σκάφος,
Ἤτοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ ἵξητήσατο
Θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἷακος θιγών.
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῶν στελῆσ' ἐφέζετο·
Ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
Μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταιλέων χθόνα.
Ἔπειτα δ' ἅδην πόντιον πεφευγότες,
Λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
Ἐβυκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
Στρατῷ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένῳ.
Καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
Λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
Ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
Πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.

Εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
Καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς,
Οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
Ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
Τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ'
Ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως,
Μή τις, ὄντιν' οὐχ ὁρῶμεν,
Προνοίαισι τᾷ πεπρωμένου
Γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων;
Τὰν δορίγαμβρον
Ἀμφινεικῆ θ' Ἑλέναν;
Ἐπεὶ πρεπόντως
Ἑλένας, ἔλανδρος, ἑλέπτολις,
Ἐκ τῶν ἀβροπήνων
Προκαλυμμάτων ἔπλευσε
Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ,
Πολύανδροί τε φεράσπιδες,
Κυναγοὶ κατ' ἴχνος,
Πλάταν ἄφαντον
Κέλσαντες Σιμόεντος
Ἀκτὰς ἐπ' ἀξιφύλλους
Δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ-

θώνυμον τελεσσίφρων
Μῆνις ἤλασεν, τραπέζας
Ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
Καὶ ξυνεστίᾳ Διὸς
Πρασσομένα τὸ
Νυμφότιμον μέλος ἐκ-
φάτως τίοντας
Ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπε
Γαμβροῖσιν ἀείδειν.
Μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ,
Πολύθρηνον μέγα που στένει,
Κικλήσκουσα Πάριν
Τὸν αἰνόλεκτρον,
Παμπρόσθη πολύθρηνον
Αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν,
Μέλεον αἷμ', ἀνατλᾶσα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Ἔθρεψεν δὲ λέοντα
Σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
Οὗτος ἀνὴρ φιλόμαστον,
Ἐν βιότᾳ προτελείοις
Ἄμερον, εὐφιλόπαιδα,
Καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
Πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,

Νεοτρόφε τέκνε δίκαν,
Φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν
Ἔθος τὸ πρὸς τοκήων.
Χάριν γὰρ τροφᾶς ἀμείβων,
Μηλοφόνοισιν ἄτασιν
Δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
Αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
Ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
Μέγα σίνος πολύκτονον.
Ἐκ θεῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Παραυτὰ δ' ἔν ἐλθεῖν
Ἐς Ἰλίε πόλιν
Λέγοιμ' ἄν. φρόνημα μὲν
Νηνέμε γαλάνας, ἀκασκαῖ-
ον δ' ἄγαλμα πλούτε,
Μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
Δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος,
Παρακλίνασ'· ἐπέκρανεν
Δὲ γάμου πικρὰς τελευτὰς,
Δύσεδρος καὶ δυσόμιλος,

Συμένα Πριαμίδαισι,
Πομπᾷ Διὸς ξενίᾳ,
Νυμφόκλαυτος Ἐριννύς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Παλαίφατος δ' ἐν τοῖς
Βροτοῖς γέρων λόγος
Τέτυκται, μέγαν τελε-
σθέντα φωτὸς ὄλβον, τεκνῶσθαι,
Μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
Ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
Βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
Δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί. τὸ γὰρ δυσσεβὲς ἔργον
Μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
Σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ.
Οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων
Καλλίπαις πότμος ἀεί.

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις
Μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
Ὕβριν, τότ' ἢ τόθ', ὅταν
Τὸ κύριον μόλῃ.
Νεαρὰ φάος κότου
Δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον,

Ἀνίερον θράσος,
Μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,
Εἰδομέναν τοκεῦσιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
Δυσκάπνοις δώμασιν,
Τὸν δ' ἐναίσιμον τίει
Βίον. τὰ χρυσόπαστα δ' ἐ-
σθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν
Παλιντρόποις ὄμμασι λι-
πῶσ', ὅσια προσέβα, τᾷ * *
Δύναμιν οὐ σέβε-
σα πλούτῳ παράσημον αἴνῳ·
Πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
Πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω,
Μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας
Καιρὸν χάριτος;
Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
Προτίεσι, δίκην παραβάντες.
Τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
Πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
Οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται·

Καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
Ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
Ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
Οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
Τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
Ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
Σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ', οὐ γὰρ ἐπικεύσω,
Καρτ' ἀπομόσως ἦσθα γεγραμμένος
Οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
Θράσος ἀκόσιον
Ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
Νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς, οὐδ' ἀφίλως
Εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασι.
Γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
Τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
Πόλιν οἰκοῦντα πολιτῶν.

IAMBOI.

ΑΓ. Πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεὼς ἐγχωρίους
Δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
Νόστου, δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
Κλύοντες, ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
Ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
Ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει

Ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρεμένῳ.
Καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
Ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
Σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
Τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
Τίνειν· ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
Ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς ἕνεκα
Πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
Ἵππου νεοσσὸς, ἀσπιδηστρόφος λεώς,
Πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
Ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων,
Ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
Θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
Τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
Καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ ξυνήγορόν μ' ἔχεις.
Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
Φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
Δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος,
Ἄχθος διπλοΐζει τῷ πεπαμμένῳ νόσον·
Τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
Καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν, στένει·
Εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
Ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
Δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
Μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,

Ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειρασφόρος·
Εἴτ' ἦν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
Λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεὺς
Κοινὰς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
Βυλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
Ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βυλευτέον.
Ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
Ἤτοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
Πειρασόμεσθα πήματος τρέψαι νόσον.
Νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἑφεστίους
Ἐλθὼν, θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
Οἵπερ πρόσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.
Νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.
Κ. Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
Οὐκ αἰσχυνῶμαι τὰς φιλάνορας τρόπους
Λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
Τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. ἐκ ἄλλων πάρα
Μαθὼν, ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον.
Τοσόνδ' ὅσονπερ ἕτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ,
Τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
Ἧσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν,
Πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
Καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακῷ
Κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
Καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν

Ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
Φάτις, τέτρωται δικτύῳ πλέω λέγειν.
Εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
Τρισώματός τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
Πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω
Χθονὸς, τρίμοιρον χλαῖναν ἐξήυχει λαβὼν,
Ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
Τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,
Πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
Ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
Ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
Ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων.
Ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε·
Τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
Ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σθένει
Κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
Βυλὴν καταῤῥίψειεν, ὥστε σύγγονον
Βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
Τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
Ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
Πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
Ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασι βλάβας ἔχω,
Τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρύχίας
Ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασι,

Λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
Ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
Ὁρῶσα πλείω τῆ ξυνεύδοντος χρόνῳ.
Νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ,
Λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, τῶν σταθμῶν κύνα,
Σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
Στύλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
Καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
Κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
Ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
Τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
Τοιοῖσδε τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
Φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
Ἠνειχόμεσθα· νῦν δ' ἐμοὶ φίλον κάρα,
Ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
Τὸν σὸν πόδ', ὦ ναξ, Ἰλίᾳ πορθήτορα.
Δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
Πέδον κελεύθῳ στρωννύναι πετάσμασιν;
Εὐθὺς γένεσθω πορφυρόστρωτος πόρος
Ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
Τὰ δ' ἄλλα φροντὶς ἐχ ὕπνῳ νικωμένη
Θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα.
Α. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
Ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
Μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως

Αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
Καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
Ἄβρυνε, μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
Χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοὶ,
Μήδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
Τίθει· θεός τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
Ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
Βαίνειν, ἐμοὶ μὲν ἁδαμῶς ἄνευ φόβου.
Λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ.
Χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
Κληδὼν ἀΰτει· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
Θεῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
Βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
Εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ.
Κ. Καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
Α. Γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθερῶντ' ἐμέ.
Κ. Ηὔξω θεοῖς δείσας ἄν ὧδ' ἔρδειν τάδε;
Α. Εἴπέρ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
Κ. Τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν;
Α. Ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
Κ. Μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον---
Α. Φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
Κ. Ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
Α. Οὗτοι γυναικὸς ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
Κ. Τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

Α. Ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
Κ. Πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.
Α. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
Λύοι τάχος πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
Ξὺν τοῖς δέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλιργέσιν, θεῶν
Μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
Πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν
Φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
Τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
Τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς,
Θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
Ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
Αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
Ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
Ἐπεὶ δ' ἀκοῦσαι σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
Εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.
Κ. Ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
Τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
Κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
Οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
Ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
Πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην,
Δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
Ψυχῆς κομίστρα τῆσδε μηχανωμένη.
Ῥίζης γὰρ ὄντος, φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους.

Σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
Καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
Θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών·
Ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
Οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
Ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
Μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
Δεῖγμα προστατήριον
Καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
Μαντιπολεῖ δ' ἀκέ-
λευστος ἄμισθος ἀοιδά·
Οὐδ' ἀποπτύσαν δίκαν
Δυσκρίτων ὀνειράτων
Θάρσος εὐπιθὲς ἵζει
Φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
Ψαμμίας ἀκάτας πα-
ρήβησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
Ὧρτο ναυβάτας στρατός.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
Νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν.

Τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
Θρῆνον Ἐριννύος
Αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
Θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
Ἐλπίδος φίλον θράσος.
Σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει
Πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
Δίναις κυκλούμενον κέαρ.
Εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι
Ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν,
Ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς
Ὑγιείας ἀκόρεστον
Τέρμα. νόσος γὰρ
Γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
Καὶ πότμος εὐθυπορῶν
Ἀνδρὸς ἔπαισεν * *
Ἄφαντον ἕρμα.
Καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
Κτησίων ὄκνος βαλὼν,
Σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
Οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
Πημονᾶς γέμων ἄγαν·
Οὐ δ' ἐπόντισε σκάφος.

Πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς
Ἀμφιλαφής τε καὶ
Ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
Νῆστιν ἄλεσεν νόσον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόνθ' ἅπαξ
Θανάσιμον προπάροιθ' ἀνδρὸς
Μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν
Ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
Οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
Τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσεν [ἐπ' εὐλαβείᾳ γε.]
Εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
Μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
Εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
Προφθάσασα καρδία
Γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
Νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
Θυμαλγής τε, καὶ ὑδὲν ἐπ-
ελπομένα ποτὲ
Καίριον ἐκτολυπεύσειν,
Ζωπυρουμένας φρενός.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κ. Εἶσω κομίζε καὶ σύ· Κασάνδραν λέγω·
Ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτας δόμοις

Κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
Δήλων, σταθεῖσαν κτησίᾳ βωμῷ πέλας.
Ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
Καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
Πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θίγειν βίᾳ.
Εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέποι τύχης,
Ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
Οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς.
Ὡμοί τε δήλοις πάντα, καὶ παρὰ στάθμην.
Ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.
Χ. Σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
Ἐντὸς δ' ἂν ἦσα μορσίμων ἀγρευμάτων.
Πείθοι' ἂν εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἴσως.
Κ. Ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ, χελιδόνος δίκην,
Ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.
Ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
Χ. Ἔπ. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
Πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.
Κ. Οὔτοι θυραῖαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
Τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλῳ
Ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός.
Ὡς ἤποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
Σὺ δ' εἴτι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
Εἰ δ' ἀξυνήμων ἦσα μὴ δέχει λόγον,
Σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

Χ. Ἐρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τορᾶ
Δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
Κ. Ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
Ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
Ἧκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
Πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
Οὐ μὴν πλέω γ' ἵψασ' ἀτιμωθήσομαι.
Χ. Ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
Ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
Εἴκασ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.
ΚΑ. Ὀτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
Ἄπολλον, Ἄπολλον.
Χ. Τί ταῦτ' ἀνατόταξας ἀμφὶ Λοξίᾳ;
Οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.
ΚΑ. Ὀτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
Ἄπολλον, Ἄπολλον.
Χ. Ἦ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
Οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.
ΚΑ. Ἄπολλον, Ἄπολλον,
Ἀγυιεῦ τ' ἀπόλλων ἐμός.
Ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
Χ. Χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
Μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν φρενί.
ΚΑ. Ἄπολλον, Ἄπολλον.
Ἀγυιεῦ τ' ἀπόλλων ἐμός.

Ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
Χ. Πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
Ἐγὼ λέγω σοι καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

ΣΤΡΟΦΗ α.

ΚΑ. Μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα
Αὐτόφονα κακὰ, κἀρτάναι,
Ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον.
Χ. Ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
Εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

ΚΑ. Μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσσι δ' ἐπιπείθομαι·
Κλαιόμενα τάδε βρέφη, σφαγὰς,
Ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
Χ. Ἦ μὴν κλέος σὸν μαντικὸν πεπυσμένοι
Ἡίσμεν, προφήτας δ' ὕτινας μαστεύομεν.

ΣΤΡΟΦΗ β.

ΚΑ. Ἰὼ ποποῖ, τί ποτε μήδεται;
Τί τόδε νέον ἄχθος μέγα
Μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
Ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον· ἀλκὰ δ'
Ἐκὰς ἀποστατεῖ;
Χ. Τύτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
Ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

ΚΑ. Ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,

Τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
Λυτροῖσι φοιβρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
Τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεὶρ' ἐκ
Χειρὸς ὀρεγομένα.
Χ. Οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
Ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

ΚΑ. Ἔ, ἔ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
Ἢ δίκτυόν τι γ' Ἅιδου;
Ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
Φόνου. στάσις δ' ἀκόρεστος γένει
Κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Χ. Ποίαν Ἐριννὺν τήνδε δώμασιν κέλει
Ἐπορθιάζειν; οὐ με φοιβρύνει λόγος.
Ἐπὶ δὲ καρδίαν ἕδραμε κροκοβαφὴς
Σταγών, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος
Ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.
Ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

ΚΑ. Ἆ, ἆ· ἰδού, ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς
Τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
Μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι
Τύπτει· πίτνει δ' ἐνύδρῳ τεύχει.
Δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Χ. Οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
Εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
Ἀπὸ δὲ θεσφάτων τὶς ἀγαθὰ φάτις
Βροτοῖς στέλλεται· κακῶν γὰρ δὴ αἱ
Πολυετεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
Φόβον φέρεσιν μαθεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ. ε.

ΚΑ. Ἰὼ, ἰὼ, ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι.
Τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα.
Ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
Οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;

ΣΤΡΟΦΗ ς.

Χ. Φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς
Νόμον ἄνομον, οἷά τις ξυθὰ
Ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ ταλαίναις φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
Ἀηδὼν βίον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ε.

ΚΑ. Ἰὼ, ἰὼ, λιγείας ἀηδόνος μόρον·
Περιβάλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
Θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
Ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ς.

Χ. Πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις

Ματαίας δύας.
Τὰ δ' ἐπιφόβῳ δυσφάτῳ κλαγγᾷ
Μελοτυπεῖς, ὁμῶ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
Πόθεν ὄρνις ἔχεις θεσπεσίας ὁδῶ
Κακορρήμονας;

ΣΤΡΟΦΗ ζ.

Κ. Ἰὼ γάμοι, γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι
Φίλων. ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
Τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'
Ἠνυτόμαν τροφαῖς·
Νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε καὶ χερσαίους
Ὀχθοὺς ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

ΣΤΡΟΦΗ η.

Χ. Τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,
Νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.
Πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ.
Δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ κακὰ θρεομένας,
Θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ζ.

Κ. Ἰὼ πόνοι, πόναι πόλεος ὀλωμένας
Τοπᾶν. ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
Πολυκανεῖς βοτῶν παιονόμων· ἄκος δ'
Οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
Τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
Ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐμπέδῳ βαλῶ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ η.

Χ. Ἑπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
Καὶ τίς σε καὶ κακοφρονεῖν
Τίθησι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνῶν,
Μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα;
Τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΚΑ. Καὶ μὴν ὁ χρησμὸς ὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
Ἔστηκε δεδορκὼς, νεογάμῳ νύμφης δίκην·
Λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίῳ πρὸς ἀντολὰς,
Πνέων ἐσήξειν ὥστε κύματος δίκην
Κλύζειν πρὸς αὐγὰς τῆδε πήματος πολὺ
Μεῖζον· φρενώσω δ' ὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
Καὶ μαρτυρεῖτε ξυνδρόμως ἴχνος κακῶν
Ῥινηλατήσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
Τὴν γὰρ στέγην τήνδ' ἤποτ' ἐκλείπει χορὸς
Ξύμφθογγος, ὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
Καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
Βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
Δύσπεμπτος ἔξω ξυγγόνων Ἐριννύων.
Ὑμνῳδοῖσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
Πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
Εὐνὰς ἀδελφῷ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
Ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τὶς ὡς;
Ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;

Ἐκμαρτύρησαν πρεμόσας τό μ' εἰδέναι
Λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.
Χ. Καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
Παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σε,
Πόντῳ πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν,
Κυρεῖν λέγουσαν ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
ΚΑ. Μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
Προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
Χ. Μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπλημμένος;
Ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
ΚΑ. Ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
Χ. Ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἦλθετον νόμῳ;
ΚΑ. Ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
Χ. Ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη;
ΚΑ. Ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
Χ. Πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίᾳ κότῳ.
ΚΑ. Ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤπλακον.
Χ. Ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
ΚΑ. Ἰοὺ, ἰού, ὦ ὦ κακά.
Ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
Στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.
Ὁρᾶτε τόσδε τὼς δόμοις ἐφημένως
Νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι;
Παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
Χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,

Ξὺν ἑντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέρος.
Πρέπτσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
Ἐκ τῶνδε ποινὰς φημι βυλεύειν τινὰ
Λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
Οἰκτρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
Ἐμῷ. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δύλιον ζυγόν.
Νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
Οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
Λέξασα, κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
Ἄτης λαθραίᾳ, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
Τοιαῦτα τολμᾷ θήλυς· ἄρσενος φονεύς
Ἐστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος.
Τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
Οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην.
Θύουσαν Ἅιδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἀρὰν
Φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
Ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
Δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
Καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
Τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν,
Ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν, οἰκτείρας, ἐρεῖς.
Χ. Τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
Ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει,
Κλύοντ' ἀληθῶς ὐδὲν ἐξησκασμένα.
Τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΑ. Ἀγαμέμνονος σέ φημι ἐπόψεσθαι μόρον.
Χ. Εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
ΚΑ. Ἄλλ' ἔστι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
Χ. Οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
ΚΑ. Σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
Χ. Τινὸς πρὸς ἀνδρὸς τῦτ' ἄχος πορσύνεται;
ΚΑ. Ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.
Χ. Τῦ γὰρ τελῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
ΚΑ. Καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίστασαι φάτιν.
Χ. Καὶ γὰρ τὰ πυθόχραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.
ΚΑ. Παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχεταί δέ μοι;
Ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον· οἵ ἐγὼ, ἐγώ.
Αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
Λύκῳ, λέοντος εὐγενῦς ἀπουσίᾳ,
Κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
Τεύχουσα κἀμῦ μισθὸν ἐνθήσει κότῳ.
Ἐπεύχεται θήγουσα φατὶ φάσγανον,
Ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
Τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
Καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
Σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
Ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ· ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι
Ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμῦ πλυτίζετε.
Ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
Χρηστηρίαν ἐσθῆτ'. ἐπόπτευσας δέ με

Καὶν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
Φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως μάτην.
Καλυμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια,
Πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης ἠνεσχόμην.
Καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
Ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
Βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
Θερμῷ κοπείσῃ φοινίῳ προσφάγματι.
Οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
Ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
Μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
Φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
Κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
Ἄξει νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
Τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω,
Ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
Πράξασαν ὡς ἔπραξεν· οἳ δ' εἶχον πόλιν,
Οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει;
Ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας·
Ἅιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
Εὐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
Ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
Ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

Χ. Ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ

Γύναι· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐντύμως
Μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
Βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΑ. Οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὐ ξένοι χρόνῳ πλέω.
Χ. Ὁ δ' ὕστατός γε τῷ χρόνῳ πρεσβεύεται.
ΚΑ. Ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
Χ. Ἀλλ' ἴσθι τλήμων ὅσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. Οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
Χ. Ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
ΚΑ. Ἰὼ, πάτερ, σῶν τῶν τε γενναίων τέκνων.
Χ. Τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. Φεῦ, φεῦ.
Χ. Τί τῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
ΚΑ. Φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
Χ. Καὶ πῶς τόδ' ὄζει θυμάτων ἑφεστίων;
ΚΑ. Ὅμοιος ἀτμὸς, ὥσπερ ἐκ τάφου, πρέπει.
Χ. Οὐ Σύριον ἀγλαΐσμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. Ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσω τ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
Ἰὼ, ξένοι.
Οὗτοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ·
Ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
Ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
Ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
Ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.

Χ. Ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΑ. Ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
Ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
Πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις,
Ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμῶ·
Δέλης θανόσης εὐμαρὲς χειρώματος.
Ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
Σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῇ.
Βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
Καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
Πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδεικτῶν δ'
Οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων.
Μηκέτι δ' εἰσέλθῃς τάδε φωνῶν.
Καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
Μάκαρες Πριάμῳ·
Θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.
Νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
Καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν, ἄλλων
Ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.
Τίς ἂν ἔυξαιτο βροτῶν, ἀσινεῖ
Δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων;

ΙΑΜΒΟΙ.

Α. Ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

Η. Σίγα· τίς πληγὴν αὖτεῖ καιρίως ἠτασμένος;
Α. Ὠιμοι, μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.
Η. Τἔργον εἴργασθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.
Ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
Η. Ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
Πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
Η. Ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
Καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεορρύτῳ ξίφει.
Η. Κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
Ψηφίζομαί τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
Η. Ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
Τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
Η. Χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ μελλήσης κλέος
Πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.
Η. Οὐκ οἶδα βουλῆς ἥς τινος τυχὼν λέγω.
Τὸ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
Η. Κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
Λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
Η. Ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
Δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγεμένοις;
Η. Ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν χράτει.
Πεπαυτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
Η. Ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
Μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
Η. Σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.

Τὸ γὰρ τοπάζειν τᾧ σάφ' εἰδέναι δίχα.
Η. Ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύομαι.
Τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυρῆνθ' ὅπως.
Κ. Πολλῶν πάροιθε καιρίως εἰρημένων,
Τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
Πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
Δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
Φράξειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
Ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
Νίκης παλαιᾶς ἦλθε, συν' χρόνῳ γε μήν·
Ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπεσ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
Οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
Ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
Ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
Περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
Παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμώγμασι
Μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
Τρίτην ἐπενδίδωμι, τῷ κατὰ χθονὸς
Ἅιδᾳ νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
Οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
Κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν,
Βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
Χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διὸς νότῳ
Γᾶν, εἰ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
Ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,

Χαίροιτ᾽· ἂν, εἰ χαίροιτ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἐπεύχομαι.
Εἰ δ᾽ ἦν πρεπόντων ὥστ᾽ ἐπισπένδειν νεκρῷ,
Τάδ᾽ ἂν δικαίως ἦν. ὑπερδίκως μὲν ἔν
Τοσῶνδε κρατῆρ᾽ ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
Πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
Χ. Θαυμάζομέν σε γλῶσσαν ὡς θρασύστομος,
Ἥτις τοιόνδ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
Κ. Πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος,
Ἐγὼ δ᾽ ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
Λέγω· σὺ δ᾽ αἰνεῖν, εἴτέ μοι ψέγειν θέλεις,
Ὅμοιον. ἥτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
Πόσις, νεκρὸς δὲ τῇδε δεξιᾶς χερός·
Ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ᾽ ὧδ᾽ ἔχει.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χ. Τί κακὸν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς
Ἐδανὸν ἢ ποτὸν πασαμένα, ῥυσᾶς
Ἐξ ἁλὸς ὄρμενον τόδ᾽ ἐπέθου θύος
Δημοθρόους τ᾽ ἀράς; ἀπέδικες, ἀπέταμες·
Ἄπολις δ᾽ ἔσει, μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κ. Νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ,
Καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ᾽ ἔχειν ἀρὰς,
Οὐδὲν τόδ᾽ ἀνδρὶ τῷδ᾽ ἐναντίον φέρων·
Ὃς οὐ προτιμῶν, ὥσπερεὶ βοτῆ μόρον,
Μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,

Ἔθυσεν αὐτῷ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
Ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
Οὐ τῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρὴν σ' ἀνδρηλατεῖν,
Μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
Ἔργων, δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
Τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
Ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμῦ
Ἄρχειν· ἐὰν δὲ τἄμπαλιν κραίνῃ θεὸς.
Γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χ. Μεγαλόμητις εἶ, περίφρονα δ'
Ἔλακες. ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ
Φρὴν ἐπιμαίνεται. λίπος ἐπ' ὀμμάτων
Αἵματος εὐπρέπειαν τίετον. ἔτι σὲ χρὴ
Στερομέναν φίλων τύμμα τύμματι τίσαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κ. Καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
Μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην,
Ἄτην, Ἐριννύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
Οὔ μοι φόβῳ μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
Ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
Οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.
Κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ

Ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος,
Καὶ κοινόλεκτρος τῆδε, θεσφατηλόγος,
Πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
Ἰσοτρίβης. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
Ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνου δίκην,
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον,
Κεῖται φιλήτωρ τῆδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
Εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
Μηδὲ δεμνιοτήρης,
Μόλοι τὸν ἀεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
Φύλακος εὐμενεστάτου, καὶ
Πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί-
Πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἰὼ, παρανόμους Ἑλένα
Μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
Ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
Νῦν δὲ τελείαν πολύμναστον
Ἐπηνθίσω δι' αἱμ' ἄνιπτον.
Ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
Ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.
Κ. Μηδὲν θανάτῳ μοῖραν ἐπεύχου

Τοῖσδε βαρυνθεὶς·
Μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς.
Ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
Ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ',
Ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυ-
εῖσι Ταντα λίδαισιν,
Κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
Καρδίᾳ δηκτὸν ἐμοὶ κρατύνεις,
Ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
Κόρακος ἐχθρᾷ σταθεὶς ἐνόμως
Ὑμνὸν ὑμνεῖν ἐπεύχεται * *

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Κ. Νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην.
Τὸν τριπάχυιον
Δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων.
Ἐκ τῆ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
Νείρει τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
Τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε
Δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.
Φεῦ, φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου.

My king, my royal lord, what words can show
My grief. .....

Agamemnon. 4.

London, Published by J. Flaxman, 7 Newman Street, 1795, by J. Matthews, 77 Cornhill.

Ἰὼ, ἰὴ διαὶ Διὸς
Παναιτίᾳ πανεργέτα.
Τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
Τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
Ἰὼ, ἰὼ,
Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
Ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
Ὤ μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύ-
θερον, δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Κ. Αὐχεῖς εἶναι τόδε τἔργον ἐμόν.
Μηδ' ἐπιλεχθῇς
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
Φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκρῷ
Τῷδ', ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεπῷ θοινατῆρος,
Τόνδ' ἀπέτισεν,
Τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Χ. Ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ
Τῷδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;

Πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
Βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
Ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων
Μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
Πάχνα κυροβόρῳ παρέξει.
Ἰὼ, ἰὼ,
Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
Ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
Ὤ μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύ-
θερον, δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Κ. Οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
Τῷδε γενέσθαι.
Οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
Οἴκοισιν ἔθηκ'· ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τῆδ'
Ἔρνος ἀερθὲν, τὴν πολύκλαυτόν τ'
Ἰφιγένειαν ἀνάξια δράσας,
Ἄξια πάσχων, μηδὲν ἐν Ἅιδου
Μεγαλαυχείτω. ξιφοδηλήτῳ
Θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθεὶς,
Εὐπάλαμον μέριμναν,
Ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
Δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
Τὸν αἱματηρόν· ψεκὰς δὲ λήγει.
Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει βλάβης,
Πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Η. Ἰώ, γᾶ, γᾶ,
Εἴθ' ἔμ' ἐδέξω πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν
Ἀργυροτοίχου
Δροίτας [νῦν] κατέχοντα χαμεύναν.
Τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
Ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι
Τλήσει, κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὑτῆς,
Ἀποκωκύσαι ψυχήν, ἄχαριν
Χάριν ἀντ' ἔργων
Μεγάλων ἀδίκως ἐπικράναι;
Η. Τίς δ' ἐπιτύμβιος
Αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
Ξὺν δάκρυσιν ἰάπτων
Ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;
Κ. Οὔ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν
Τῶτο· πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε.

Καὶ καταθάψομεν
Οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
Ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
Θυγάτηρ, ὡς χρή.
Πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
Πόρθμευμ' ἀχέων
Περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους.
Δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
Φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ κλαίων.
Μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς
Παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γὰρ
Τίς ἂν γονὰν ῥᾳον ἐκβάλοι δόμων;
Κεκόλληται γένος προσάψαι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Κ. Ἐς τόνδ' ἐνέβη ξὺν ἀληθείᾳ
Χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
Ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
Ὅρκους θεμένα, τάδε μὲν στέργειν.
Δύστλητά περ ὄνθ'. ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
Ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γενεὰν
Τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
Κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ
Πᾶν ἀπόχρη μοι, δ' ἀλληλοφόνους

Ganaha et Ganaa

Ganglion et Ganaux

Protective & the sympathetic, gracious Love,
Look with an eye of pity on this Train.
Cupidetants. 1

Μανίας μελάθρων ἀφελέσθη.

IAMBOI.

ΑΙ. Ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρε.
Φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
Θεὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη.
Ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐριννύων
Τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
Χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τόνδε πατήρ,
Πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
Αὐτῷ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
Ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
Καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
Τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ,
Τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον
Αὐτῷ. Ξένια δὲ τῷδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
Τῷ ἐμῷ, χρεωργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
Δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
Τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους τένας
Ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος.
Ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν,
Ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει.
Κἄπειτ' ἐπιγνὺς ἔργον ὑ καταίσιον,
Ὤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν,

Μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται.
Λάκτισμα δείπνυ ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,
Οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένυς γένος.
Ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
Καὐγὼ δίκαιος τῆδε τῇ φόνυ ῥαφεύς.
Τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
Ξυνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.
Τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
Καὶ τῆδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
Πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβυλίας.
Οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
Ἰδόντα τῆτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.
X. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
Σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φὴς ἑκὼν κατακτανεῖν,
Μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βυλεῦσαι φόνον.
Οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
Δημορῥιφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμυς ἀράς.
AI. Σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
Κώπῃ, κρατύντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
Γνώσει, γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
Τῷ τηλικύτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
Δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρυς, αἵ τε νήστιδες
Δύαι, διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
Ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πήσας μογῆς.

Χ. Γύναι, σὺ τῦδ' ἥκοντος ἐκ μάχης νέον
Οἰκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνσσ' ἄμα,
Ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβύλευσας μόρον;
ΑΙ. Καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
Ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
Σὺ δ' ἐξορίνας ἡπίοις ὑλάγμασιν
Ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.
Χ. Ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
Ὅς ὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβύλευσας μόρον,
Δρᾶσαι τόδ' ἔργον ὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;
ΑΙ. Τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
Ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενὴς·
Ἐκ τῶν δὲ τῦδε χρημάτων πειράσομαι
Ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
Ζεύξω βαρείαις ὕπτι μὴ σειρασφόρον
Κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλεῖ σκότῳ
Λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.
Χ. Τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
Οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλὰ σὺν, γυνὴ
Χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
Ἔκτεῖν'. Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
Ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ,
Ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

ΑΙ. Ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει τάχα.

Χ. Εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τἔργον ἐχ ἑκὰς τόδε.
Εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
ΑΙ. Ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος ἐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
Χ. Δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' ἐρέμεθα.
Κ. Μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
Ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
Πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
Στείχε θ', οἱ γέροντες, ἤδη πρὸς δόμους πεπρωμένους
Πρὶν παθεῖν. ἔρξαντα καιρὸν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
Εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἄλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν,
Δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
Ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴτις ἀξιοῖ μαθεῖν.
ΑΙ. Ἀλλὰ τἄσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι,
Κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους.
Σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα * * *
Χ. Οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
ΑΙ. Ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστεραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
Χ. Οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
ΑΙ. Οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτεμένους.
Χ. Πράσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. Ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
Χ. Κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
Κ. Μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
Καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

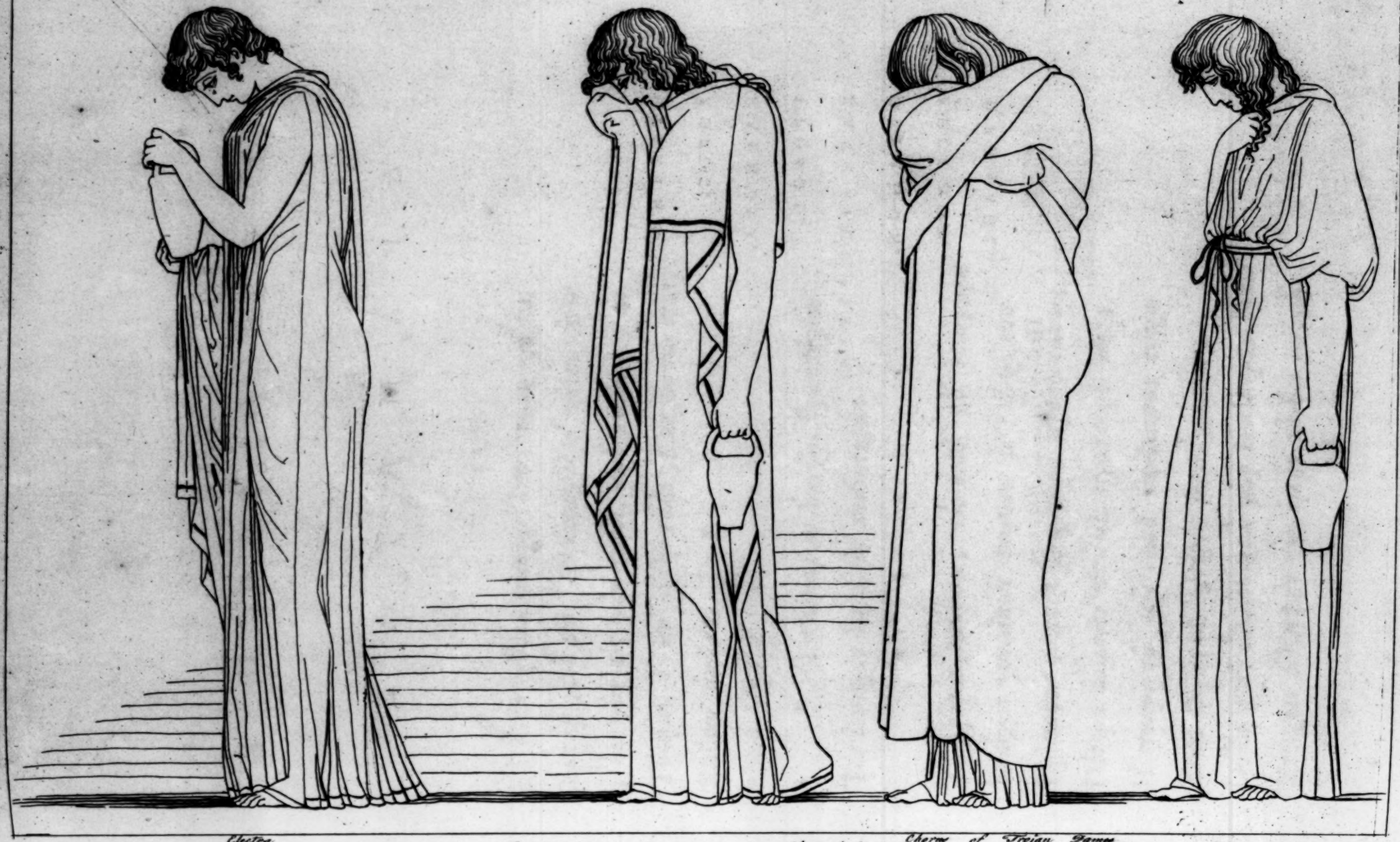
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ Ὀρέστης.

Electra Orestes Oblations they bring Chorus of Trojan Dames

Choephora. 1.

London, Published for J.F. Newman, Jun.r Jan.y 1795. by J. Matthews, N.o 441 Strand.

Χ Ο Η Φ Ο Ρ Ο Ι.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΕΡΜΗ̃ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.
Σωτὴρ γενοῦ μοι, ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
Ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι.
Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ
Κλύειν, ἀκοῦσαι. * *
* * * *
* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον
Τὸν δεύτερον δὲ, τόνδε πενθητήριον
* * *
Τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
Στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
Πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
Πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον;
Ἢ πατρὶ τῷ μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
Χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;
Οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
Στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ

Πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
Πατρὸς, γενᾷ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
Μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην
Χοᾶς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
Πρέπει παρηΐς φοινίοις ἀμυγμοῖς,
Ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ·
Δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
Λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
Λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,
Πρόστερνοι στολμοὶ
Πέπλων ἀγελάστοις
Ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος,
Δόμων ὀνειρόμαντις. ἐξ ὕπνου κότον
Πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
Μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,
Γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνῶν.
Κριταὶ τε τῶνδ' ὀνειράτων
Θεόθεν ἔλαχον ὑπέγγυοι
Μέμφεσθαι τὰς γᾶς
Νέρθεν περιθύμως,
Τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.

Orsame

Garnier

Garnier

Orsame ..... *but yet beholds, virginal,*
Ground the altar, sacred to the gods
Presiding o'er the grains .....
Euphrosyne. ..

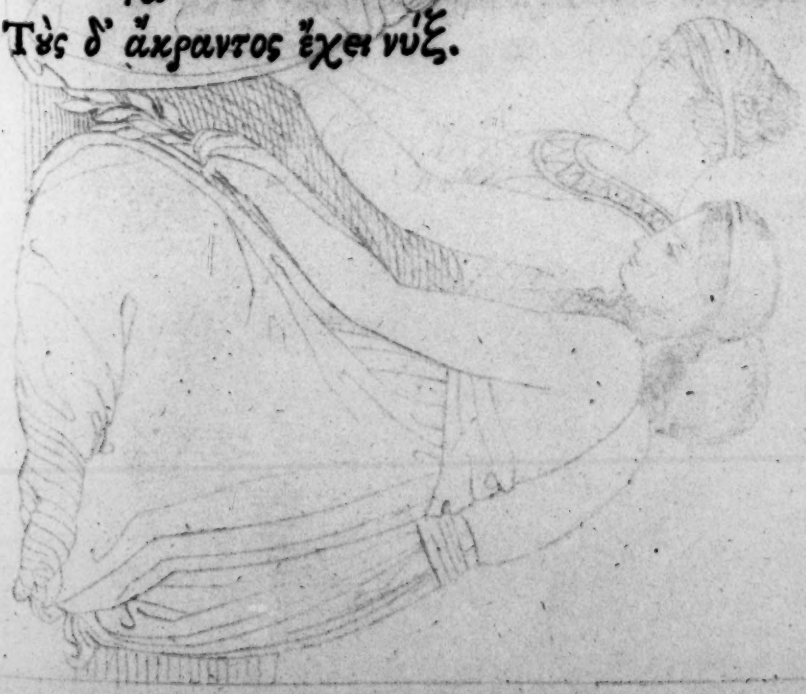
London Published for Ackermann, June 1st 1829, by Ackermann, 101 Strand.

ΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Τοιάνδε χάριν ἄχαριν,
Ἀπότροπον κακῶν,
Ἰὼ γαῖα, γαῖα,
Μωμένα μ' ἰάλλει
Δύσθεος γυνά. φοβῆ-
μαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλλεῖν.
Τί γὰρ λυτρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ;
Ἰὼ πανοιζὺς ἑστία.
Ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
Ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς
Δνόφοι καλύπτουσι δόμους.
Δεσποτῶν θανάτοισι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάμαντον,
Ἀπόλεμον τὸ πρίν,
Δι' ὤτων φρενός τε
Δαμίας περᾶινον,
Νῦν ἀφίσταται. φοβεῖ-
ται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν
Τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε, καὶ θεῦ πλέον.
Ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
Ταχεῖα, τοῖς μὲν ἐν φάει,
Τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
Μένει, χρονίζοντ' ἄχη βρύει·
Τὰς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

Δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφῦ,
Τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαῤῥυδᾶν.
Διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον
Παναρκέτας νόσου βρύειν.
[Τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.]
Οἴγοντι δ' ὅτι νυμφικῶν ἐδωλίων
Ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
Βαίνοντες τὸν χαιρόμυσῆ
Φόνον καθαίροντες ἴῶσαν ἄτην.
Ἐμοὶ δ', ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
Θεοὶ προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων
Πατρῴων δόλιον ἐσᾶγον αἶσαν,
Δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
Πρέποντ' ἀρχαῖς βίου,
Βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
Στύγος κρατύσῃ. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων
Ματαίοισι δεσποτᾶν
Τύχαις, κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη.

ΙΑΜΒΟΙ.

Η. Δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
Ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε πραστρατῆς ἐμοὶ
Πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
Τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς,
Πῶς εὔφρον' εἶπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
Πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρῃ

Γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
Τῶνδ' οὐ παρέστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
Χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
Ἢ τῦτο φάσκω τὔπος; ὡς νόμος βροτοῖς
Ἐστ', ἀντιδῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
Στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
Ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ ἦν ἀπώλετο
Πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
Στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν,
Δικῦσα τεῦχος, ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
Τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.
Κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
Μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός.
Τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
Καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
Λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.

Χ. Αἰδουμένη σοὶ, βωμὸν ὡς, τύμβον πατρὸς,
Λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

Η. Λέγοις ἂν, ὥσπερ ἡδέσω τάφον πατρός.

Χ. Φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφροσιν.

Η. Τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;

Χ. Πρῶτον μὲν αὐτὴν, χὥστις Αἴγισθον στυγεῖ.

Η. Ἐμοί τε καὶ σοί γ' ἆρ' ἐπεύξομαι τάδε;

Χ. Αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνεσ' ἤδη φράσαι.

Η. Τίν' ἄν ἔτ' ἄλλον τῆδε προστιθῶ στάσει;

Χ. Μέμνησ' Ὀρέστα, καὶ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.
Η. Εὖ τῦτο, καὶφρένωσας ὐχ ἥκιστά με.
Χ. Τοῖς αἰτίοις νῦν, τῦ φόνα μεμνημένη.
Η. Τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγυμένη.
Χ. Ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά.
Η. Πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;
Χ. Ἁπλῶς τι φράζυσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
Η. Καὶ ταῦτα μῦ 'στιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
Χ. Πῶς δ' οὐ; τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.
Η. * Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ,
Τὰς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
Εὐχὰς, πατρῴων δ' ὀμμάτων ἐπισκόπυς,
Καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἢ τὰ πάντα τίκτεται,
Θρέψασά τ', αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει
Καὶγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς.
Λέγω, καλῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ,
Φίλον τ' Ὀρέστην, πῶς ἀναξόμεν δόμοις.
Πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἁλώμεθα
Πρὸς τῆς τεκύσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σῦ φόνυ μεταίτιος.
Καὶγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
Φεύγων Ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
Ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίυσιν μέγα.
Ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
Κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·

Αὐτῇ τε μοὶ δὸς, σωφρονεστέραν πολὺ
Μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
Ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
Λέγω φανῆναί σε, πάτερ, τιμάορον,
Καὶ τὰς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκην.
Ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς,
Κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
Ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
Ξὺν θεοῖσι, καὶ γῇ, καὶ δίκῃ νικηφόρῳ.
Τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
Ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
Παιᾶνα τῷ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΣΤΣΤΗΜΑ.

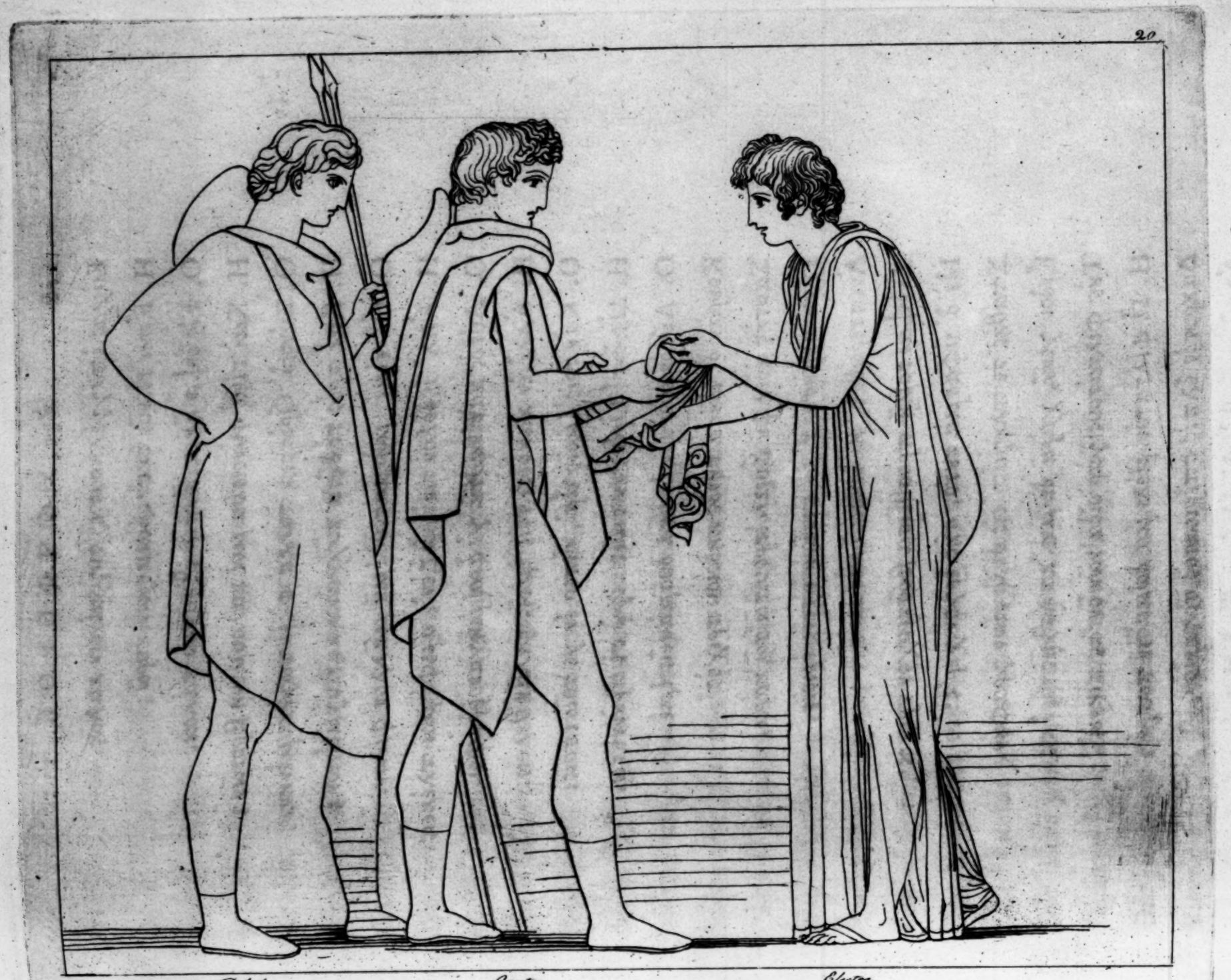
Χ. Ἰετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον
Ὀλομένῳ δεσπότᾳ,
Πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν, κεδνῶν τ'
Ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον,
Κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε,
Σέβας ὦ δέσποτα, ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
Ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ· ἰώ· τίς δορυ-
σθενὴς ἀνὴρ, ἀναλυτὴρ δόμων,
Σκύθης, τά τ' ἐν
Χεροῖν παλίντον' ἐν ἔργῳ βέλη
πιπάλλων Ἄρης,
Σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη;

ΙΑΜΒΟΙ.

Η. Ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατὴρ,
Κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.
Νέᾳ δὲ μύθου τῷδε κοινωνήσατε.
Χ. Λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
Η. Ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
Χ. Τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;
Η. Εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
Χ. Πῶς ἦν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
Η. Οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
Χ. Ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
Η. Καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ χάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
Χ. Ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
Η. Αὐτοῖσιν ἡμῖν χάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
Χ. Μῶν ἦν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἢ τόδε;
Η. Μάλιστ' ἐκεῖνα βοστρύχοις προσείδεται.
Χ. Καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
Η. Ἐπεμψε χαίτην κυρίμην χάριν πατρί.
Χ. Οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
Εἰ τῇσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
Η. Κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
Χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει·
Ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
Σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος.
Πλόκαμον ἰδοῦσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω

Ἀστῶν τιν᾽ ἄλλον τῇσδε δεσπόζειν φόβης;
Ἀλλ᾽ ὠδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ᾽ ἐκείρατο,
Ἐμή γε μήτηρ, ὠδαρῶς ἐπώνυμον
Φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
Ἐγὼ δ᾽ ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ᾽ αἰνέσω,
Εἶναι τόδ᾽ ἀγλαΐσμά μοι τῶ φιλτάτου
Βροτῶν Ὀρέστου· σαίνομαι δ᾽ ὑπ᾽ ἐλπίδος.
Φευ. εἴθ᾽ εἶχε φωνὴν εὔφρον᾽, ἀγγέλου δίκην,
Ὅπως δίφροντις ἥσσα μὴ κινυσσόμην·
Ἀλλ᾽ εὖ σαφηνῆ τόνδ᾽ ἀποπτύξαι πλόκον,
Εἴπερ γ᾽ ἀπ᾽ ἐχθρῶ κρατὸς ἦν τετμημένος,
Ἢ ξυγγενὴς ἂν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,
Ἄγαλμα τύμβου τῶδε καὶ τιμὴν πατρός.
Ἀλλ᾽ εἰδόταις μὲν τὰς θεὰς καλύμεθα.
Οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
Στροβούμεθ᾽· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
Σμικρῶ γένοιτ᾽ ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
Καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
Ποδῶν ὁμοῖοι, τοῖς τ᾽ ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
Καὶ γὰρ δὺ᾽ ἐστὸν τῶδε περιγραφὰ ποδοῖν.
Αὐτῶ τ᾽ ἐκείνω, καὶ ξυνεμπόρου τινός.
Πτέρναι, τενόντων θ᾽ ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
Εἰς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
Πάρεστι δ᾽ ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.
Ο. Εὔχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρως

Εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
Η. Ἐπεὶ τί νῦν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ;
Ο. Εἰς ὄψιν ἥκεις ὥνπερ ἐξηύχου πάλαι.
Η. Καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένῃ βροτῶν;
Ο. Ξύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
Η. Καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
Ο. Οὐδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
Η. Ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.
Ο. Αὐτὸς κατ' αὐτοῦ γ' ἆρα μηχανορραφῶ.
Η. Ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
Ο. Κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
Η. Ὡς ὄντ' Ὀρέστην ταῦτ' ἐγὼ σε πρεννέπω.
Ο. Αὐτὸν μὲν νῦν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ.
Κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
Σαυτῆς ἀδελφῷ ξυμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ,
Ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.
Ἀνεπτερώθης, κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ·
Σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός·
Ἰδοὺ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός·
Σπάθης τε πλῆγάς· εἰς δὲ θηρίων γραφήν.
Ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·
Τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
Η. Ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
Δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
Ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.

Pylades Orestes Electra

Orestes ..... This tissue, view it.
Choephorae. 2

London Published for I. Flaxman Jun.r Jan.y 19. 1795. by J. Matthews, N.o 32 Strand.

Ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
Ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
Πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
Στέργηθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
Καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
Πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων·
Μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη ξὺν τῷ τρίτῳ
Πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.
Ο. Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
Ἰδοῦ δὲ γένναν εὔνιν ἀετοῦ πατρὸς,
Θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
Δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπορφανισμένους
Νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
Θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
Οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
Ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
Ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
Καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
Πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
Ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
Οὔτ' αἰτοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
Πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς.
Οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
Βωμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἥμασι.
Κόμιζ', ἀπὸ σμικρῶν δ' ἂν ἄρειας μέγαν

Δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
Χ. Ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
Σιγᾶθ· ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
Γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγελεῖ τάδε
Πρὸς τοὺς κρατοῦντας· ὡς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
Θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.
Ο. Οὗτοι προδώσει Λοξίᾳ μεγασθενὴς
Χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
Καὶ ξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
Ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
Εἰ μὴ μέτειμι τοὺς πατρὸς τοὺς αἰτίους,
Τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων.
Ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
Αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
Τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
Τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
Βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τάσδε νῶν νόσους,
Σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
Λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
Λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
Ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐριννύων,
Ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας.
Ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ἀφρύν.
Τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐναρτέρων βέλος
Ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,

Καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
Κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεται πόλεως
Χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
Καὶ τοῖς ταὐτοῖς ὅτε κρατῆρος μέρος
Εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λίβος.
Βωμῶν τ' ἀπείργειν, ὐχ ὁρωμένην πατρὸς
Μῆνιν δέχεσθαι, ὅτε συλλύειν τινά.
Πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ.
Κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
Τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
Κεἰ μὴ πέποιθα, τὔργον ἐξεργαστέον.
Πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἴμεροι,
Θεῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
Καὶ προσπίέζει χρημάτων ἀχηνία.
Τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ,
Δυοῖν γυναικοῖν ὦδ' ὑπηκόους πέλειν.
Θήλεια γὰρ φρὴν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι, Διόθεν
Τῆδε τελευτᾶν,
Ἢ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
Ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
Γλῶσσα τελείσθω· τὐφειλόμενον
Πράσσουσα δίκη μέγ' ἀϋτεῖ·

Ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
Πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
Τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Ο. Ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι
Φάμενος, ἢ τί ῥέξας
Τύχοιμ' ἂν, ἔκαθεν ὑρίσας,
Ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναὶ,
Σκότῳ φάος ἰσόμοιρον;
Χάριτες δ' ὁμοίως
Κέκληνται γόος εὐκλεὴς
Προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χ. Τέκνον, φρόνημα τῦ
Θανόντος οὐ δαμάζει
Πυρὸς ἢ μαλερὰ γνάθος,
Φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
Ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
Ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
Πατέρων τε καὶ τεκόντων
Γόος ἔνδικος ματεύει
Τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Η. Κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει
Πολυδάκρυτα πένθη.

Ο. Δίπαις τοί σ' ἐπιτυμβίδιος
Θρῆνος ἀναστενάζει.
Τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται,
Φυγάδας θ' ὁμοίως.
Τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
Οὐκ ἀτριάκτος ἄτα;

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων
Θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
Ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων,
Παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις
Νεοχρᾶτα φίλον κομίσειεν.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Η. Εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ
Πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
Δορίτμητος κατεναρίσθης.
Λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι,
Τέκνων τε κελεύθοις
Ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα κτίσας.
Πολύχωστον ἂν εἶχες
Τάφον διαπρεπῆ γᾶς
Δώμασιν εὐφόρητον.
Φίλος φίλοισι τοῖς
Ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι,
Κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων.

Σεμνότιμος ἀνάκτωρ.
Πρόπολός τε τῶν μεγίστων
Χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
Βασιλεὺς γὰρ ἦς ὄφρ' ἔζης.
Μόριμον λάχος πιμπλάντων
Χεροῖν, πεισίμβροτόν τε βάκτρον.
Μήδ' ὑπὸ Τρωΐας
Τείχεσσι φθίμενος, πάτερ,
Μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ
Παρὰ Σκαμάνδρῳ πόρον τέθαψαι.
Πάρος δ', οἱ κτανόντες
Νιν, ἔτω δαμῆναι,
Θανατηφόρον αἶσαν
Πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι
Τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ.
Μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
Μείζονα φωνεῖς· [ὀδυνᾶσαι γάρ.]
Ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
Δῶπος ἰκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
Κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατύντων
Χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τύτων·
Παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Η. Τῦτο διαμπερὲς ὡς ἵκετο ἄτε περ βέλος.

Χ. Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
Ὑστερόποινον ἄταν
Βροτῶν τλήμονι καὶ πανέργῳ
Χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται·
Ἐφυμνήσαι γένοιτό μοι
Πευκήεντ' ὀλολυγμὸν
Ἀνδρὸς θεινομένου,
Γυναικός τ' ὀλλυμένας.
Τί γὰρ κεύθω φρενός;
Θεῖον ἔμπας ποτᾶται·
Πάροιθεν δὲ πρώρας,
Δριμὺς ἦταν καρδίας,
Θυμὸς, ἔγκοτον στύγος.
Καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;
Φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας.
Πιστὰ γένοιτο χώρα.
Δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
Κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀλλὰ νόμος μὲν, φονίας σταγόνος
Χυμένας ἐς πέδον, ἄλλο προσαιτεῖν
Αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐριννὺς
Παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
Ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες;
Ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων,
Ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως
Ἔχοντα, καὶ δωμάτων
Ἄτιμα. πᾶ τίς τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ;
Η. Πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ,
Τόνδε κλύσαν οἶκτον.
Καὶ τότε μὲν δύσελπις,
Σπλάγχνα δέ μου κελαινῦται
Πρὸς ἔπος κλυύσῃ.
Ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς
Θρασέ', ἀπέστασεν ἄχος,
Πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.
Τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; ἢ τά περ
Πάθομεν ἄχθεα πρός γε τῶν τεκομένων;
Πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' ὕστι θέλγεται.
Λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων,
Ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.
Ἔκοψε κομμὸν Ἄρειον, εἴτε Κισσίας
Νόμοισι πολεμιστρίας,
Ἄπριγκτοι πληκτά. πολύπλαγκτα δ' ἦν ἰδεῖν,
Ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα·
Ἄνωθεν ἀνέκαθεν κτύπῳ δ' ἐπιῤῥοθεῖ
Κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.

Ἰὼ, ἰὼ, δαΐα
Πάντολμε μῆτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
Ἄνευ πολιτᾶν ἀνα-
κτ', ἄνευ δὲ πενθημάτων
Ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.
Ο. Τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι.
Πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἀρὰ τίσει',
Ἔκατι μὲν δαιμόνων,
Ἔκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
Ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.
Η. Ἐμασχαλίσθης δέ θ', ὡς τότ' ἔδυ.
Ἔπρασσε δ' ἅπερ νὶν, ὧδε θάπτει·
Μόρον κτεῖναι μωμένα
Ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
Κλύεις πατρῴας δύας ἀτίμους,
Λέγεις πατρῴιον μόρον.
Ἐγὼ δ' ἀπεστάτην
Ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία.
Μυχῷ δ' ἄφερκτος πολυσίνους κυνὸς δίκαν,
Ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
Χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
Τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν
Γράφε, δι' ὤτων δὲ συν-
τέτρανε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
Τὰ μὲν γὰρ ὦτος ἔχει·

Τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
Πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.
Σέ τοι λέγω, ξυγγενῦ, πάτερ, φίλοις.
Ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα·
Στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιῤῥοθεῖ,
Ἀχουσον ἐς φάος μολὼν,
Ξυὺν δὲ γένυ πρὸς ἐχθρύς.
Ἄρης Ἄρει ξυμβάλλει, Δίκα Δίκᾳ.
Ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως·
Τρόμος μ' ὑφέρπει κλύσαν εὐγμάτων.
Τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
Εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.
Ἰὼ πόνος ἐγγενὴς,
Καὶ παράμυσος ἄτης
Αἱματόεσσα πλαγά.
Ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη·
Ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος
Δώμασιν ἔμμοτον.
Τῶν δ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων
Ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
Αἰῶν' ἀναιρεῖν, αἱματηρᾶν
Θεῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
Τῆσδε κατευχῆς, πέμπετ' ἀραγὴν

Παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ο. Πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν,
Αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
Η. Καὶγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
Φυγεῖν, μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον.
Οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
Κτιζοίατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις ἔσει
Ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισσωτοῖς χθονός.
Καὶγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
Οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
Πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
Ο. Ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.
Η. Ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ τ' εὔμορφον κράτος.
Ο. Μέμνησο λυτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.
Η. Μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.
Ο. Πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.
Η. Αἰσχρῶς τε βυλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
Ο. Ἀρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ;
Η. Ἀρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
Ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις·
Ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
Εἴπερ κρατηθεὶς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
Καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
Ἰδὼν νεοσσοὺς τοὺσδ' ἐφημένους τάφῳ·

Οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ' ὁμῦ γόνον·
Καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
Οὕτω γὰρ, οὐ τέθνηκας, ἤδέ περ θανών.
Παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
Θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
Τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνον.
Ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐστ' ὀδύρματα.
Αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον·
Καὶ μὴν ἀμόμφητον δέ τινα τὸν λόγον,
Τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
Τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
Ἔρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.
Ο. Ἐσται· πυθέσθαι δ' ἤδέν ἐστ' ἔξω δρόμου.
Πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
Μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
Θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
Ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
Τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
Τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
Ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
Θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
Χ. Οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆν γάρ· ἔκ τ' ὀνειράτων
Καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
Χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
Ο. Ἦ καὶ πέπυσθε τἄνδρ', ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;

Χ. Τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
Ο. Καὶ πῆ τελευτᾷ καὶ καρανῦται λόγος;
Χ. Ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην.
Τινὸς βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος
Καὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τωνείρατι.
Ο. Καὶ πῶς ἄτρωτον οὐκ ἄρ' ἦν ὑπὸ στυγός;
Χ. Ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
Ο. Οὗτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.
Χ. Ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.
Πολλοὶ δ' ἀνῆλθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
Λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
Πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
Ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
Ο. Ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ,
Τὄνειρον εἶναι τῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
Κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
Εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί,
Ὅφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο.
Καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον.
Θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα·
Ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπώμωξεν πάθει·
Δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
Θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
Κτενῶ νιν, ὡς τὄνειρον ἐννέπει τόδε.
Τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱρῦμαι πέρι.

Χ. Γένοιτο δ' ἔτως. τἄλλα δ' ἐξηγῦ φίλοις·
Τὰς μέν τι ποιεῖν, τὰς δὲ μήτι δρᾶν, λέγων.
Ο. Ἁπλῆς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω·
Αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς·
Ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
Δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ
Θανόντες, ἢ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
Ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς, τὸ πρίν.
Ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ σάγην ἔχων,
Ἥξω ξὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
Ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,
Γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμημένω.
Καὶ δὴ θυρωρῶν ἔστις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
Δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.
Μενῶμεν ἔτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
Δόμοις παραστείχοντα, καὶ τάδ' ἐννέπειν·
Τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε,
Αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
Εἰ δ' ἦν ἀμείψω βηλὸν ἕρκειον πυλῶν,
Κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
Ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
Ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμὺς βαλεῖ,
Πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
Θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.

Φόνε δ' Ἐριννὺς ἐχ ὑπεσπανισμένη
Ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
Σὺ δ' ἦν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,
Ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.
Ὑμίν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
Σιγᾷν θ' ὅπε δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
Τὰ δ' ἄλλα τέτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
Ξιφηφόρες ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει
Δεινὰ καὶ δειμάτων ἄχη.
Πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
Ἀνταίων βροτοῖσι
Πλάθεσι, βλαστῆσι καὶ πεδαίχμιοι.
Λαμπάδες πεδάοροι,
Πτηνά τε καὶ πεδοβά-
μονα, κἀνεμοέντων
Αἰγίδων φράσαι κότον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι,
Καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
Καὶ παντόλμες
Ἔρωτας ἄταισι συννόμες βροτῶν,
Ξυζύγες θ' ὁμαυλίας;

Θηλυκρατὴς ἀπέρω-
τος ἔρως παρανικᾷ
Κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

ΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Ἴστω δ', ὅστις ἐχ ὑποπτέροις
Φροντίσιν δαεὶς,
Τὰν ἀ παιδολύ-
μας τάλαινα Θεστιὰς μήσατο
Πυρδαῆ τινα πρόνοιαν,
Κάουσα παιδὸς δαφοινὸν
Δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
Ματρόθεν κελάδησε,
Σύμμετρόν τε διὰ βίᾳ
Μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Ἀλλὰ δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν
Φοινίαν Σκύλλαν,
Ἅτ' ἐχθρῶν ὕπερ
Φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
Χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις
Πεισθεῖσα δώροισι Μίνω,
Νίσον ἀθανάτας τριχὸς
Νοσφίσασα προβούλως
Πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ.
Κιχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Ἐπεί δ' ἐπεμνησάμεσθ' ἀμειλίχων
Πόνων, ἀκαίρως δὲ. δυσφιλὲς γαμή-
λευμ', ἀπεύχετον δόμοις,
Γυναικοβούλες τε μήτιδας φρενῶν
Ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
Ἐπ' ἀνδρὶ δῄοισιν ἐπικότῳ σέβας·
Τίων δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων
Γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον
Λόγῳ· γοᾶται δὲ δήπεθεν κατά-
πτυστον· εἴκασεν δέ τις
Τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.
Θεοστυγήτῳ δ' ἄχει
Βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
Σέβει γὰρ ὅτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
Τί τῶνδ' ὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος
Διανταίαν ὀξυπευκὲς σῆται
Διὰι Δίκας.
Τὸ μὴ θέμις γὰρ, οὐ
Λὰξ πέδον πατὲμενον.
Τὸ πᾶν Διὸς

Σέβας παρεκβάντες οὐ θεμίστως.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν,
Προσχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανηργός·
Τέκνον δ' ἐπεισ-
φέρει δώμασιν,
Αἱμάτων παλαιτέρων.
Τίνει μύσος
Χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐριννύς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ο. Παῖ, παῖ, θύρας ἄκυσον ἑρκείας κτύπον.
Τίς ἔνδον; ὦ παῖ· παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
Τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
Εἴπερ φιλοξένη 'στιν Αἰγίσθου βία.
ΟΙ. Εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
Ο. Ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
Πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινὰς λόγους.
Τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
Σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
Ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
Ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
Γυνὴ, τόπαρχος. ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον.
Αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
Λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
Πρὸς ἄνδρα, καὶσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

Κ. Ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴτι δεῖ· πάρεστι γὰρ
Ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπείκοτα,
Καὶ θερμὰ λετρὰ, καὶ πόνων θελκτήρια,
Στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
Εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βελιώτερον,
Ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
Ο. Ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
Στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκεία σάγη
Ἐς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
Ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
Ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς. πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
Ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
Πρὸς τὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
Τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπὲ, μηδαμῶς λάθῃ.
Εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
Εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
Θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
Νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
Σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
Τοσαῦτ' ἀκούσας, εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
Τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
Οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
Η. Οἵ 'γὼ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.
Ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρὰ,

Ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδῶν εὖ κείμενα.
Τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρωμένη,
Φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
Καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
Ἔξω κομίζων ὀλεθρίᾳ πηλᾷ πόδα,
Νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
Ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παρῆσαν ἐγγράφει.
Ο. Ἐγὼ μὲν ἤν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσι
Κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
Γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
Ξένᾳ ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
Πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶ
Τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
Καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
Κ. Οὗτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
Οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
Ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
Ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
Μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
Ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
Ὀπισθόπους δὲ τόσδε καὶ ξυνεμπόρους·
Κἀκεῖ κυρέντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
Αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.
Ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
Κοινώσομέν τε κἀσπανίζοντες φίλων

Βυλευσόμισθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Εἶεν, φίλαι δμωΐδες οἴκων,
Πότε δὴ στομάτων
Δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;
Ὦ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ
Χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
Σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
Νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
Νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολίαν
Ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἑρμῆν
Καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
Ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ο. Ἐοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακὸν,
Τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
Ποῖ δὴ πατεῖς, Γείλισσα, δωμάτων πύλας;
Λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.
Τ. Αἴγισθον, ἣ κρατοῦσα τὰς ξένας, καλεῖν
Ὅπως τάχιστ' ἄναγεν, ὡς σαφέστερον
Ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
Ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
Ἔθετο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
Κεύθων' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις, καλῶς
Κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,

Φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
Ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
Εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
Ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεχραμένα,
Ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
Τυχόντ', ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
Ἀλλ' ἔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
Φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
Ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
Καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων,
Καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
Τλάσῃ. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ, ὡσπερεὶ βοτὸν,
Τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός·
Οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
Εἰ λιμὸς, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία
Ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων
Τἄτων πρόμαντις ἔσα. πολλὰ δ' οἴομαι,
Ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
Γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
Ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
Ἔχουσ', Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
Τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
Στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
Οἴκων, θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.

Χ. Πῶς ἂν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
Τ. Τί πῶς; λέγ᾽ αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
Χ. Εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ;
Τ. Ἀγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
Χ. Μὴ νῦν σὺ ταῦτ᾽ ἄγγελλε δεσπότῃ στύγει·
Ἀλλ᾽ αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
Ἄνωχθ᾽ ὅσον τάχιστα γαθέσῃ φρενί.
Ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
Τ. Ἀλλ᾽ ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.
Χ. Ἀλλ᾽ εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
Τ. Καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
Χ. Οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
Τ. Τί φής; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
Χ. Ἀγγελλ᾽ ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
Μέλει θεοῖσιν ὥνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
Τ. Ἀλλ᾽ εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
Γένοιτο δ᾽ ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χ. Νῦν παραιτουμένη μοι, πάτερ
Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
Δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως
Τὰ σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν
Διαδικάσαι πᾶν ἔπος.
Ἔλακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
Ἔ ἔ, πρὸ δὲ δὴ χθρῶν

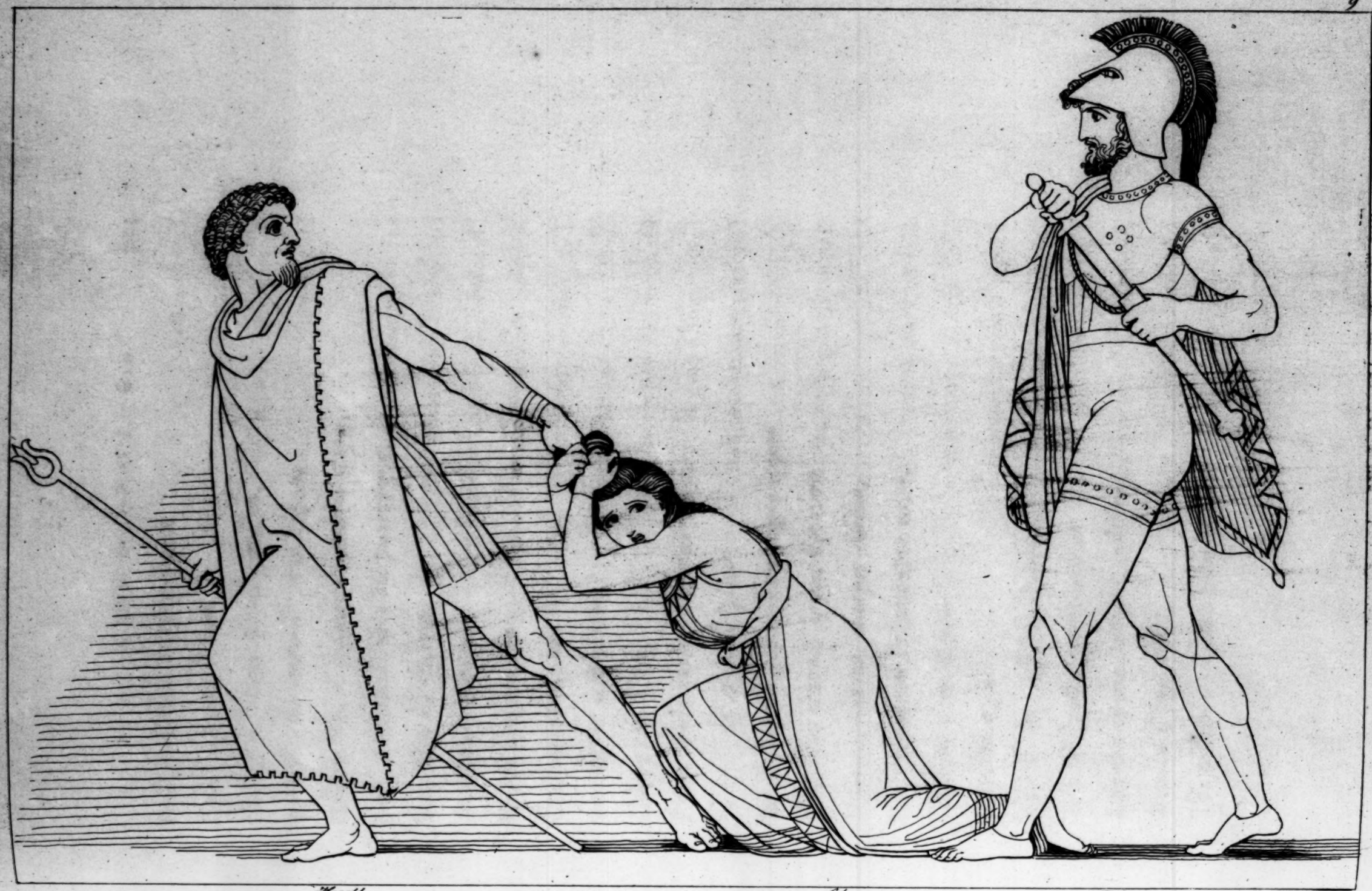
Τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.
Ἐπεί μιν μέγαν ἄρας,
Δίδυμα καὶ τριπλᾶ
Παλίμποινα θέλων ἀμείψει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
Πημάτων, ἐν δρόμῳ, προστιθεὶς
Μέτρον. τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν
Τῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,
Ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα;
Οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων
Πλησταγαθῆ μυχὸν νομίζετε,
Κλύετε, σύμφρονες θεοί.
Ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων
Λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι,
Τόδε καλῶς κτάμενον. ὦ
Μέγα ναίων στόμιον, εὖ
Δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς,
Καί νιν ἐλευθερίως
Λαμπρῶς τ' ἰδεῖν φιλίοις
Ὄμμασι δνοφερὰς
Καλύπτρας. Ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως

Herald

Pelasgus. Whence, these outrageous deeds ? Chorus

Pelasgus

Suppliants

Παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
Πρᾶξιν ὑρίαν θέλων.
Πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων,
Κρύπτ'. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,
Νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
Καθ' ἡμέραν δ' ὑδὲν ἐμφανέστερος.
Καὶ τότε δὴ πλᾶτον
Δωμάτων λυτήριον,
Θῆλυν ὑριοστάταν
Ὁμῶ κρεκτὸν γοή-
των νόμον μεθήσομεν
Πόλει· τὰ δ' εὖ,
Ἐμὸν, ἐμὸν κέρδος ἀέξεται τόδε·
Ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
Σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων,
Ἐπαΰσας πατρὸς ἔργῳ, θροούσᾳ
Πρὸς σὲ, τέκνον, πατρὸς αὐδὰν,
Καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν,
Περσέως τ' ἐν φρεσὶν
Καρδίαν σχέθων,
Τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισι,
Τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων
Χάριτος ὀργὰς λυπρὰς, ἔνδοθεν
Φοινίαν ἄταν τιθεὶς,
Τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου.

ΙΑΜΒΟΙ.

Α. Ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
Νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
Ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
Μόρον δ' Ὀρέστου. καί τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
Γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνῳ
Τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
Πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
Ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
Περδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
Τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;
Α. Ἠκούσαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
Ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
Ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.
Α. Ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
Εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών,
Εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
Οὗτοι φρένα κλέψει' ἂν ὠμματωμένην.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

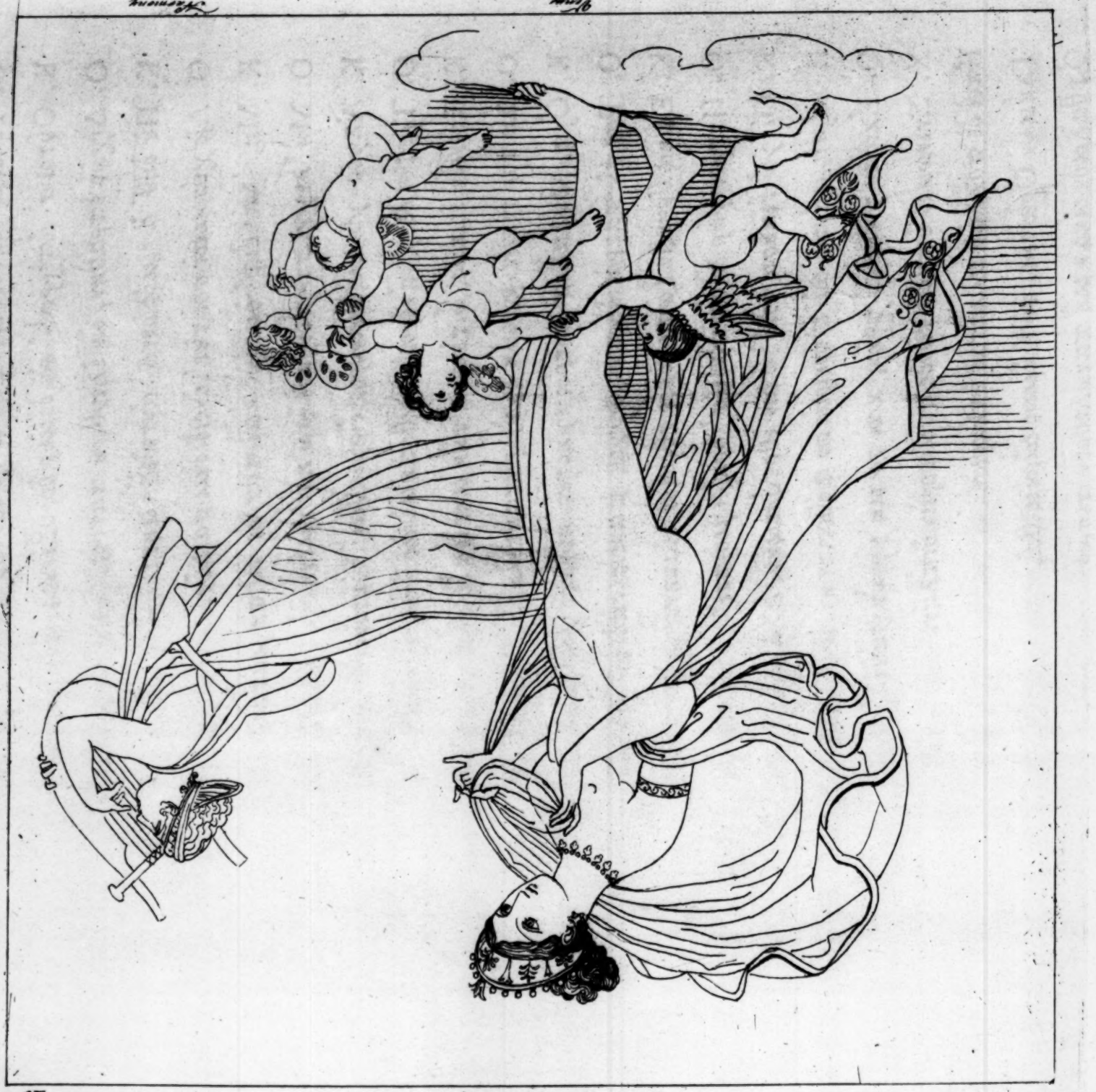
Χ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
Τάδ' ἐπευχομένη, καὶπιθοάζω',
Ὑπὸ δ' εὐνοίας
Πῶς ἴσον εἰπῆσ' ἀνύσωμαι;
Νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
Πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων,

Ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
Οἴκων ὄλεθρον διὰ παντὸς,
Ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ
Δαίων, ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις,
Ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
Τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
Δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
Ἄψειν. εἴη δ᾽ ἐπὶ νίκῃ.
Α. Ἔ, ἔ, ὀτοτοτοῖ.
Χ. Ἔα, ἔα μάλα·
Πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀποσταθῶμεν πράγματος τελευμένου·
Ὅπως δοκῶμεν τῶνδ᾽ ἀναίτιαι κακῶν
Εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
Ο. Οἴμοι πανοί μοι δεσπότου τελευμένου,
Οἴμοι μάλ᾽ αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος ἐκ ἔτ᾽ ἐστίν. ἀλλ᾽ ἀνοίξατε
Ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείας πύλας
Μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ᾽ ἠβῶντος δὲ δεῖ,
Οὐχ ὥστ᾽ ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
Ἰοὺ, ἰού. κωφοῖς ἀὐτῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην
Ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
Ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυρῷ πέλας
Αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.

Κ. Τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;
Ο. Τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λόγῳ.
Κ. Οἲ 'γώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
Δόλοις ὀλώμεθ' ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
Δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
Εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
Ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
Ο. Σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκύντως ἔχει.
Κ. Οἲ 'γώ. τέθνηκας φίλτατ'. Αἰγίσθου βία.
Ο. Φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ
Κείσει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.
Κ. Ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδέσαι, τέκνον,
Μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα,
Οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
Ο. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;
Π. Πῶς δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
Τὰ πυθόχρηστα; πιστὰ δ' εὐορκώματα;
Ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
Ο. Κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
Ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
Καὶ ζῶντα γάρ νιν κρεῖσσον' ἠγήσω πατρός·
Τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ'· ἐπεὶ φιλεῖς
Τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.
Κ. Ἐγώ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράναι θέλω.
Ο. Πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

Cloaund thee, wherein thou gadst the way,
Stuffed the fruite Empire prove:

Ornament

Plum

OT

Κ. Ἡ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραίτια.

Ο. Καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

Κ. Οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;

Ο. Τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.

Κ. Οὔτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους;

Ο. Διχῶς ἐπράθην, ὧν ἐλευθέρα πατρός.

Κ. Πῦ δῆθ' ὁ τιμὸς ὄντιν' ἀντεδεξάμην;

Ο. Αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.

Κ. Μὴ, ἀλλ' εἶφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τῆς σῆς μάταν.

Ο. Μὴ λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένην.

Κ. Ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.

Ο. Τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

Κ. Κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

Ο. Σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.

Κ. Ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.

Ο. Τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;

Κ. Ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

Ο. Πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σ' ὁρίζει μόρον.

Κ. Οἵ' ἐγὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

Ἡ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.

Ο. Ἔκανες γ' ὃν οὐ χρῆν. καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.

Χ. Στένωμεν ἦν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.

Ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε

Τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἰρώμεθα,

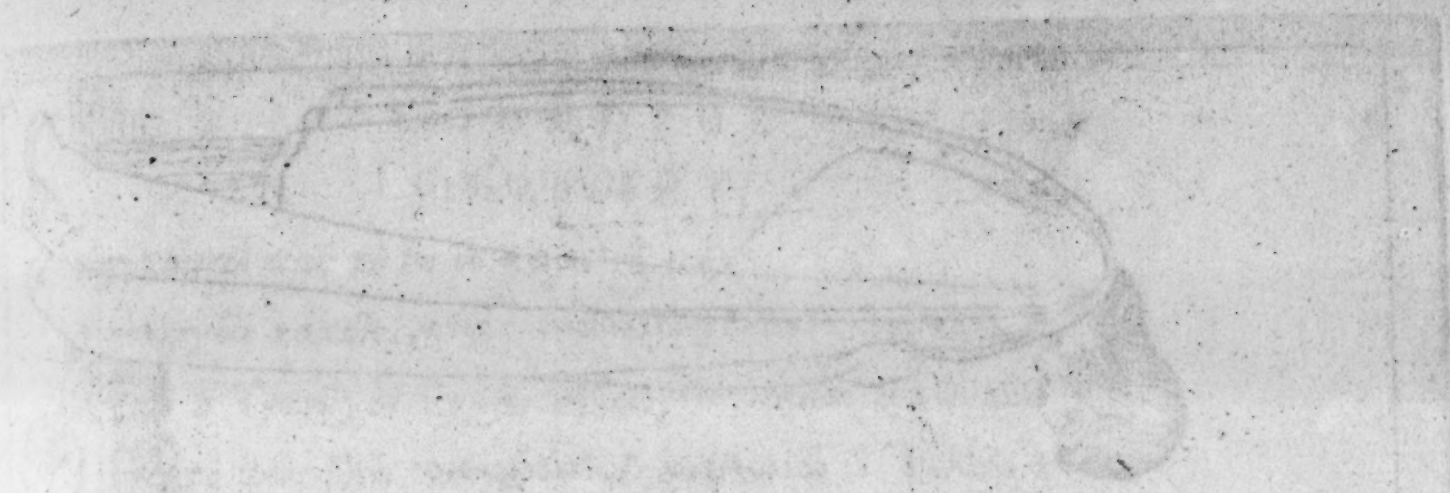
Ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ.
Βαρύδικος ποινά.
Ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
Διπλῆς λέων, διπλῆς Ἄρης.
Ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν
Ὁ πυθοχρήστας φυγάς.
Θεόθεν δὲ φραδαῖσιν ὡρμημένος
Ἐπολολυξάτω δεσποσύνων δόμων,
Ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβάς.
Ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν,
Δυσοίμοις τύχας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίοις μάχας.
Δολιόφρων ποινά.
Ἔθιγε δὲ μάχα χερὸς ἐτήτυμος
Διὸς κόρα· δίκαν δέ νιν
Προσαγορεύομεν
Βροτοὶ τυχόντες καλῶς·
Ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·
Τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος,
Μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει·
Ἄξειν' ἀδόλως δολίαν
Βλαπτομέναν ἐν χρόνοις
Θεῖσαν ἐποίχεται.

Behold the proud aspirations of my country,
Leonidas 3

Orestes Agamemnon Aegisthus Clytemnestra

London. Published Jan.y 1. 1820. by Longman Hurst &c. & Sharpe as the Act directs.

ΕΠΩΔΟΣ.

Κρατεῖταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
Ὑπουργεῖν κακοῖς.
Ἄξιον δ' ὑρανέχον ἀρχὰν σέβειν,
Παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγα τ' ἀφῃρέθην
Ψάλιον οἴκων.
Ἄναγε μὰν δόμοις πολὺν ἄγαν χρόνον.
Χαμαιπετῆ σε κεῖσθ' ἀεὶ.
Τάχα παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
Πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
Μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς
Ἅπαν ἐλατήριον. τύχα δ'
Εὐπροσώπῳ κοίτᾳ
Τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκῦσαι θρεομένοις,
Μετοικοδόμων
Πεσῦνται πάλιν, παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ο. Ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
Πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
Σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
Φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
Πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι.
Ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρὶ,
Καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
Ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,

Τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
Πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυναρίδα.
Ἐκτείνατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν,
Στέγαστρον ἀνδρῶν δείξαθ', ὡς ἴδοι πατὴρ,
Οὐχ ὑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
Ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
Ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
Τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
Ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην·
Ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τῦτ' ἐμήσατο στύγος,
Ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
Φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακόν.
Τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' ἢ ἔχιδν' ἔφυ,
Σήπειν θίγεσ' ἂν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον,
Τόλμης ἔκατι κἀδίκου φρονήματος.
Τί νιν προσείπω, καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν;
Ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκρῷ ποδένδυτον
Δροίτης κατασκήνωμα, δίκτυον μὲν ὖν.
Ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
Τοιῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ,
Ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυροστερῆ
Βίον νομίζων· τῷδέ τ' ἂν δολώματι
Πολλὰς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
Τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
Γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Αἰ, αἰ μελέων ἔργων·
Στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
Ε. ἔ. μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι
Φάρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
Φόνῳ δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
Πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τῶ ποικίλματος.
Νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρὼν,
Πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε.
Ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
Ἄζηλα νίκας τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
Διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται·
Ἐς μόχθον δ' ὁ μὲν αὐτίχ'. ὁ δ' ἤξεν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ο. Ἄλλος γ' ἄν εἰδῆ, τῦτ' ἄρ' οἶδ' ὅπη τελεῖ,
Ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφῳ δρόμῳ
Ἐξωτέρω. φέρουσι γὰρ νικώμενον
Φρένες δύσαρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
Αἴδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
Ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
Κτανεῖν τε φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης.
Πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος.

Καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
Τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ,
Πράξαντι μὲν ταῦτ', ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
Εἶναι, παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
Τόξῳ γὰρ ὅτις πημάτων προσίξεται.
Καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
Ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει, προσίξομαι
Μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα Λοξίᾳ πέδον,
Πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.
Φεύγειν τόδ' αἷμα κοινὸν, ὐδ' ἐφ' ἑστίαν
Ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
Τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
Καὶ μαρτυρεῖν μοι, λεὼς ἐπορσύνθη κακά.
Ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
Ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
Χ. Ἀλλ' εὖγε πράξας, μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα
Φήμαις πονηραῖς, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά·
Ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείην πόλιν,
Δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα·
Ο. Ἆ ἆ. δμωαὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
Φαιωχίτωνες, καὶ πεπλεκτανημέναι
Πυκνοῖς δράκουσιν· ὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
Χ. Τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ,
Στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶ πολύ.
Ο. Οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί.

Dante Sarthe

Left, Left!
Gesticulations in the agitation of flight.
Leighton fec. 4

London. Published for Thomson, Bar.r, Jan.y 1798, by J. Middleton, 28 Old Bond Street.

Σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
Χ. Ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
Ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.
Ο. Ἄναξ Ἀπολλον, αἵδε πληθύουσι δή,
Κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
Χ. Εἶσω καθαρμός. Λοξίᾳ δὲ προσθίγων,
Ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
Ο. Ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
Ἐλαύνομαι δὲ, κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
Χ. Ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
Θεὸς φυλάσσοι καιρίοις ἐν συμφοραῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
Τρίτος αὖ χειμὼν
Πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
Παιδόβοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
Μόχθοι τάλανές τε Θυέστου.
Δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
Λυτροδαΐκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
Πολέμαρχος ἀνήρ.
Νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ·
Ἢ μόρον εἶπω.
Ποῖ δῆτα χρανεῖ, ποῖ καταλήξει
Μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

ΤΕΛΟΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

ΤΑ ΤΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Προλογίζει ἡ προφῆτις.

Delphic
... to Phœbus at his birth
With gifts, in honour of the day, she brought.
Furies. 1.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΠΥΘΙΑΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
Τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
Ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔζετο
Μαντεῖον, ὡς λόγος τις. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
Λάχει, θελούσης, ἤδὲ πρὸς βίαν τινὸς,
Τιτανὶς, ἄλλη παῖς χθονὸς, καθέζετο
Φοίβη, δίδωσιν ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοίβῳ. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
Λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα,
Κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
Ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησσοῦ θ' ἕδρας.
Πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
Κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
Ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
Μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
Τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,

Ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
Τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
Σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
Κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή.
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, ὑδ' ἀμνημονῶ,
Ἐξ οὗ γε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς,
Λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον·
Πλείστους τε πηγὰς, καὶ Ποσειδῶνος κράτος
Καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία.
Ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω·
Καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων, μακρῷ
Ἄριστα δοῖεν, κεἰ παρ' Ἑλλήνων τινὲς,
Ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται.
Μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.
Ἢ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
Πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
Ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν·
Τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
Δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδὲν· ἀντίπαις μὲν οὖν·
Ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
Ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
Ἕδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
Στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδὲς ξίφος

Ἔχοντ'. ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
Λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
Ἀργῆτι μαλλῷ. τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
Πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τῆδε θαυμαστὸς λόχος
Εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος·
Οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω.
Οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·
Εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
Δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροι γεμὴν ἰδεῖν
Αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
Ῥέγκεσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
Ἐκ δ' ὀμμάτων λείβεσι δυσφιλῆ βίαν·
Καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
Φέρειν δίκαιος, ὅτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
Τὸ φῦλον ἐκ ὅπωπα τῆσδ' ὁμιλίας·
Οὐ δή τις αἶα τῆτ' ἐπεύχεται γένος
Τρέφσ' ἀνατεὶ, μὴ μεταστένειν πόνων.
Τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
Αὐτῷ μελέσθω Λοξία μεγασθενεῖ.
Ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
Καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.
Α. Οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
Ἐγγὺς παρεστὼς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
Ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
Καὶ νῦν ἀλύσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς

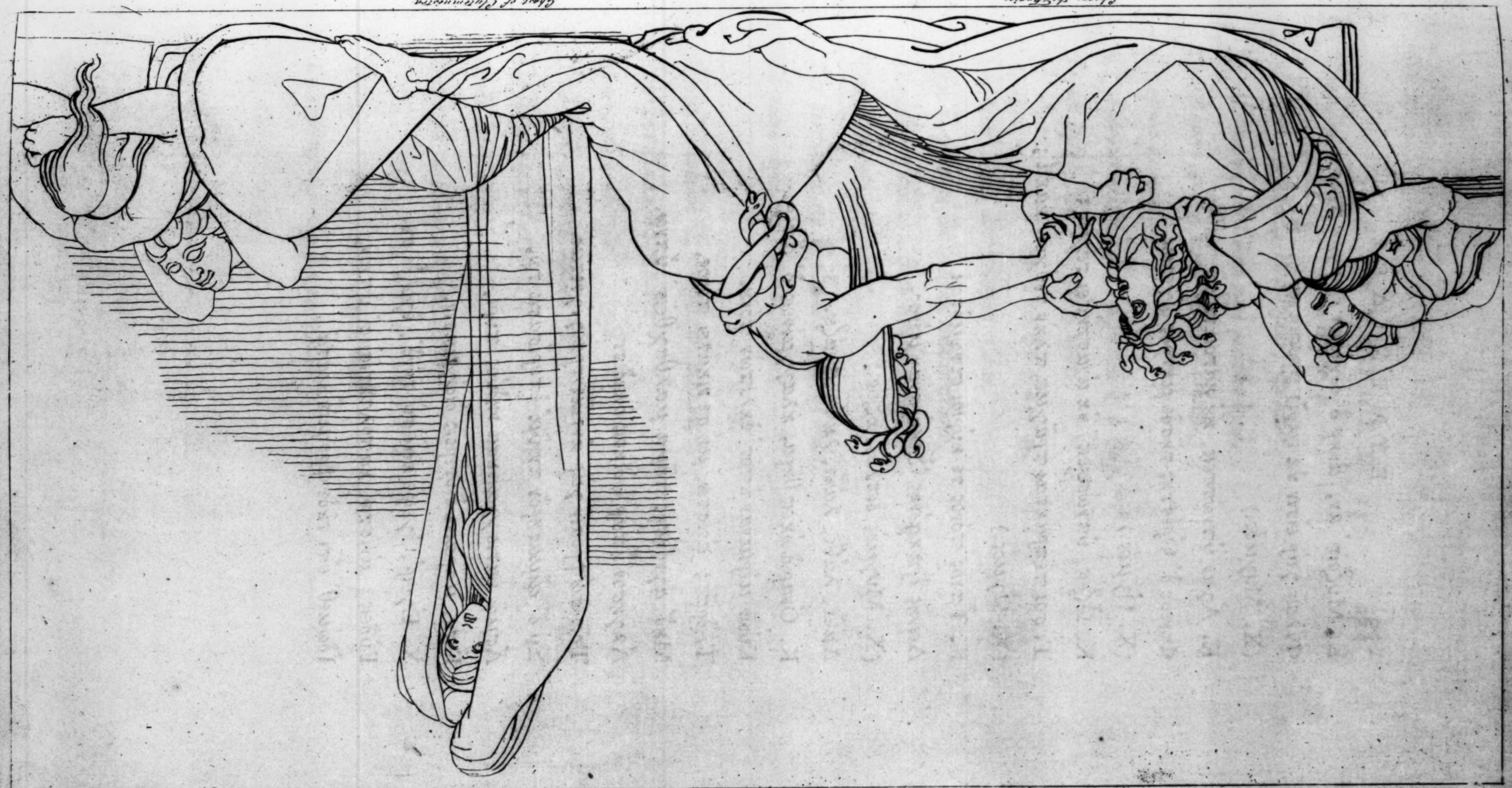
Ὕπνῳ· πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
Γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
Θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος, οὐδὲ θήρ ποτε·
Κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ'· ἐπεὶ κακὸν
Σκότον νέμονται, Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
Μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
Ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
Ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς
Βεβῶτ' ἀνατεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
Ὑπέρ τε πόντον, καὶ περιῤῥύτας πόλεις.
Καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
Πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
Ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας,
Κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
Μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὑρήσομεν,
Ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
Καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.
Ο. Ἄναξ Ἀπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν·
Ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε.
Σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.
Α. Μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
Σύ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινῆς πατρὸς,
Ἑρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
Πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
Ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας.

Othello

Desdemona. I'm not unknown to thee: I feel your fears.
That I have slain me is to slay my enemies.

Ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
Κ. ΕΙ. Εὖδοιτ' ἂν, ὠὴ, καὶ καθευδησῶν τί δεῖ;
Ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
Ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
Ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
Αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι. πρὐννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
Ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο.
Παθοῦσα δ' ἅτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
Οὐδεὶς ὑπέρ μι δαιμόνων μηνίεται,
Κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
Ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.
Εὔδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.
Ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.
Ἦ πολλὰ μέν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
Χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
Καὶ νυκτὶ σεμνὰ δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
Ἔθυον, ὥραν ἀδενὸς κοινὴν θεῶν.
Καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
Ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβρῦ δίκην,
Καὶ ταῦτα κὤφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
Ὤρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
Ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
Ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
Ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.
(Χ. Μυγμός.)

Κ. Μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω.
Φίλοις γάρ εἰσιν ὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
(Χ. Μυγμός.)
Κ. Ἀγαν ὑπνώσσεις, κὐ κατοικτίζεις πάθος·
Φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.
(Χ. Ὠγμός.)
Κ. Ὄζεις, ὑπνώσσεις, ὐκ ἀναστήσει τάχος;
Τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;
(Χ. Ὠγμός.)
Κ. Ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
Δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.
(Χ. Μυγμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)
Λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζε.
Κ. Ὀναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
Κύων μέριμναν ἅπαν' ἐκλιπὼν πόνε.
Τί δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
Μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
Ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι·
Τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
Σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπερίσασα τῷ,
Ἀτμῷ κατισχναίνουσα νηδύος πυρί,
Ἔπε, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.
Χ. Ἐγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δέ σε.
Εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
Ἰδώμεθ' εἴτι τῆδε φροιμίοις ματᾷ.

Charon, the Ferryman

Ghosts of Departed Infants

Charon, arrive, receive her, as a future Citizen.
The Guardian.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Ἰού, ἰού, πόπαξ. ἐπάθομεν. φίλαι·
Ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.
Ἐπάθομεν πάθος δυσαχθὲς, ὦ πόποι,
Ἄφερτον κακόν.
Ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ.
Ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ἰὼ, παῖ Διὸς, ἐπίκλοπος πέλῃ.
Νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
Τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
Τοκεῦσιν πικρὸν,
Τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
Τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

ΣΤΡΟΦΗ β.

Ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μόλοι,
Ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
Μεσολαβεῖ κέντρῳ·
Ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
Πάρεστι μαστίκτορος.
Δαΐου δαμίου.
Βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
Κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον·

Φονολιβῆ θρόνον
Περὶ πόδα, περὶ κάρα
Πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν
Προσδρακεῖν αἱμάτων
Βλοσυρὸν αἱρέμενον ἄγος ἔχειν.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Ἐφεστίῳ δὲ, μάντις ὢν, μιάσματι
Μυχὸν ἔχρανας αὐ-
τόσσυτος, αὐτόκλητος,
Παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
Παλαιγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Κἀμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν ὔκ ἐκλύσεται,
Ὑπό τε γᾶν φυγὼν,
Οὔ ποτ' ἐλευθερῶται.
Ποτιτρόπαιος ὢν, ἕτερον ἐν κάρᾳ
Μιάστορ' ἐκείνῳ πάσεται.

ΙΑΜΒΟΙ.

Α. Ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
Χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν·
Μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
Χρυσηλάτῳ θώμιγγος ἐξορμώμενον,
Ἀνὴς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
Ἐμοῦσα θρόμβους ὓς ἀφείλκυσας φόνῳ.
Οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·

Ἀλλ᾽ οὖ καρανιστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
Δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ᾽ ἀποφθοραὶ
Παίδων, κακῆ τε χλαῖνις, ἠδ᾽ ἀκρωνία·
Λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν,
Ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ᾽ ἀκούετε,
Οἵας ἑορτῆς ἔστ᾽ ἀπόπτυστοι θεοῖς
Στέργηθρ᾽ ἔχουσαι. πᾶς δ᾽ ὑφηγεῖται τρόπος
Μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορῥόφου
Οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
Ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
Χωρεῖτ᾽ ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
Ποίμνης τοιαύτης δ᾽ ὅτις εὐφιλὴς θεῶν.
Ε. Ἄναξ Ἀπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
Αὐτὸς σὺ τάτων οὐ μεταίτιος πέλει,
Ἀλλ᾽ εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.
Α. Πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
Ε. Ἐχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
Α. Ἐχρησα ποινὰς τῷ πατρὸς πέμψαι τί μή;
Ε. Κἄπειθ᾽ ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
Α. Καὶ προστραπέσθαι τάσδ᾽ ἐπέστελλον δόμους.
Ε. Καὶ τὰς προπομπὰς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς.
Α. Οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
Ε. Ἀλλ᾽ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
Α. Τίς ἥδε τιμὴ, κόμπασον γέρας καλόν.
Ε. Τὰς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

Α. Τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ,
Ε. Οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
Α. Ἢ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἡρκέσω
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ.
Ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.
Εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη.
Ὅρκου 'στὶ μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
Ἢ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
Τὸ μὴ γενέσθαι, μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ·
Οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
Τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
Τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
Δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
Ε. Τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.
Α. Σὺ δ' ἴσθι δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.
Ε. Τιμᾶς σὺ μὴ ξύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
Α. Οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
Ε. Μέγας γὰρ ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνοις λέγει·
Ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον δίκας,
Μέτειμι τόνδε φῶτα καὶ κυνηγέτις.
Α. Ἐγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
Δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
Τῷ προστροπαίῳ μῆνις, ἣν προδῶ σφ' ἐκών.
Ο. Ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίᾳ κελεύσμασιν

Ἦκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
Οὐ προστρόπαιον, ὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
Ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη, προστετριμμένον τε πρὸς
Ἄλλοισιν οἴκοις, καὶ πορεύμασιν βροτῶν·
Ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
Σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
Πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά.
Αὐτῇ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.
Χ. Εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
Ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
Τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
Πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
Πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
Σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
Ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν
Ἦλθον διώκων', ὐδὲν ὑστέρα νεώς.
Καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστὶ που καταπτακών.
Ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Ὅρα, ὅρα μάλ' αὖ,
Λεύσσετον πάντα·
Μὴ λάθῃ φύγδα βὰς
Ὁ ματροφόνος ἀτίτας.

ΣΤΡΟΦΗ.

Ὅδ' αὖτέ γ' οὐκ ἀλκὰν ἔχων, περὶ βρέτει

Πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου,
Ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῷον χαμαὶ,
Δυσαγκόμιστον, παπαῖ·
Τὸ διερὸν πέδῳ κεχυμένον οἴχεται.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀλλ' ἀντιδῦναι δεῖ σ', ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
Ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
Βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου·
Καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.
Ἀντιποίνους τίνυς μητροφόνας δύας.
Ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν,
Ἢ θεὸν ἢ ξένον
Τιν' ἀσεβῶν, ἢ τοκέας φίλους,
Ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
Μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν,
Ἔνερθε χθονός,
Δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.
Ο. Ἐγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
Πολλὰς καθαρμὰς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
Σιγᾷν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
Φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
Βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
Μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.

Ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεᾷ
Φοίβᾳ, καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
Πολὺς δὲ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
Ὅστις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνεστίᾳ.
Χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμῶ.
Καὶ νῦν ἀφ' ἁγνῆ στόματος εὐφήμως καλῶ
Χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν, ἐμοὶ
Μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
Αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεών,
Πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
Ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
Τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
Φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα,
Θρασὺς ταγὲχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ·
Ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεὸς,
Ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

Χ. Οὗτοι σ' Ἀπόλλων ὐδ' Ἀθηναίας σθένος
Ῥύσαιτ' ἄν, ὥστε μὴ ὐ παρημελημένον
Ἐρρεῖν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν.
Ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων σκιά.
Οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
Ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος.
Καὶ ζῶν με δαίσεις, ὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·
Ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ἀγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
Μῶσαν στυγερὰν
Ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκε,
Λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
Ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἅμα,
Εὐθυδίκαι θ' ἡδόμεθ' εἶναι.
Τὰς μὲν καθαρὰς χεῖρας προσνέμοντας
Οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
Ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
Ὅστις δ' ἀλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ,
Χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
Μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
Παραγιγνόμεναι, πράκτορες αἵματος
Αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Μᾶτερ ἃ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ
Νυὶξ ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν,
Ποινᾶν κλῦθ'. ὁ Λατοῦς γὰρ ἵ-
νις μ' ἄτιμον τίθησι,
Τόνδ' ἀφαιρεμένος
Πτῶκα, ματρῷον ἄ-
γνισμα κύριον φόνου.
Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
Τόδε μέλος, παρακοπὰ,

Παραφορὰ, φρενοδαλὶς,
Ὕμνος ἐξ Ἐριννύων,
Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὐῶν βροτοῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Τῦτο γὰρ λάχος διανταία
Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν,
Θνατῶν τοῖσιν αὐτεργίαις
Ξυμπέσωσιν μάταιοι,
Τοῖς ὁμαρτεῖν, ὅφρ' ἂν
Γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ'
Οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
Τόδε μέλος, παρακοπὰ,
Παραφορὰ, φρενοδαλὶς,
Ὕμνος ἐξ Ἐριννύων,
Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὐῶν βροτοῖς.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Γιγνομέναισι λάχη
Τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη·
Ἀθανάτων δ' ἀπέχειν
Χέρας, ὐδέ τις ἐστὶ
Ξυνδαίτωρ μετάκοινος.
Παλλεύκων δὲ πέπλων

Ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.
Δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
Ἀνατροπὰς, ὅταν Ἄρης,
Τιθασὸς ὢν, φίλον ἕλῃ·
Ἐπὶ τὸν, ὦ, διόμεναι
Κρατερὸν ὄνθ', ὁμως
Μαῶρεμεν ὑφ' αἵματος νέου.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν
Τινὰ τάσδε μερίμνας·
Θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖ-
σι λιταῖς ἐπικραίνειν,
Μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.
Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς
Ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
Ἀς ἀπηξιώσατο.
Μάλα γὰρ οὖν ἀλωμένα
Ἄγκαθεν βαρυπεσῆ
Καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν,
Σφαλερὰ τανυδρόμοις
Κῶλα δύσφορον ἄταν.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ,
Τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
Ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν, ὀρχησ-

When, mantled in these sable-shaded stoles,
With blood-besprinkled feet we urge the chace;
Sinks darkling to th' infernal shades
Furies, &c.

μοῖς τ' ἐπιφθόνοις πόδος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ.
Τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται.
Καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶ-
ται πολύστονος φάτις.

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Μένει γάρ· εὐμήχανοι
Δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν
Τε μνήμονες σεμναὶ,
Καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
Ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι
Λάχη θεῶν διχοστατῶν-
τ' ἀνηλίῳ λάμπᾳ, δυσοδοπαίπαλα
Δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Τίς ἦν τάδ' οὐχ ἅζεται
Τε καὶ δέδοικε βροτῶν.
Ἐμῆ κλύων θεσμὸν
Τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
Δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
Γέρας παλαιὸν, οὐ-
δ' ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
Τάξιν ἔχουσα, καὶ δυσήλιον κνέφας.

ΙΑΜΒΟΙ.

Α. Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν,

Ἀπὸ Σκαμάνδρε τὴν καταφθατουμένην,
Ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
Τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
Ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
Ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
Ἔνθεν διώκω᾽ ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
Πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
Πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
Καινὴν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
Ταρβῶ μὲν ὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα,
Τίνες ποτ' ἐστέ· πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
Βρέτας τε τὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
Ὑμᾶς θ' ὁμοίας ὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
Οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις,
Οὔτ' ἔν βροτείοις εμφερεῖς μορφώμασι.
Λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τὺς πέλας κακῶς.
Πρόσω δικαίων, ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.
Χ. Πεύσει τὰ πάντα συντόμως. Διὸς κόρη.
Ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν νυκτὸς αἰανῆ τέκνα.
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα.
ΑΘ. Γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμυς.
Ε. Τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.
ΑΘ. Μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
Ε. Βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΘ. Καὶ τῷ κτανόντι πῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;

Ε. Ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμῶ νομίζεται.
ΑΘ. Ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖ φυγάς;
Ε. Φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.
ΑΘ. Ἀλλης ἀνάγκης ὅτινος τρέων κότον;
Ε. Πῶ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
ΑΘ. Δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγος πάρα.
Ε. Ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δῶναι θέλει.
ΑΘ. Κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
Ε. Πῶς δή, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.
ΑΘ. Ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
Ε. Ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ΑΘ. Ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
Ε. Πῶς δ' οὔ; σέβεσαι γ' ἀξίαν ἐπαξίων.
ΑΘ. Τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
Λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
Τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον·
Εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
Ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς πέλας,
Σεμνὸς προσίκτωρ, ἐν τρόποις Ἰξίονος·
Τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τι μοί.
Ο. Ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
Τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
Οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
Πρὸς χειρὶ τῇ μὴ τὸ σὸν ἐφεζομένη βρέτας.
Τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·

Ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμον,
Ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίοις
Σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλει βοτῷ.
Πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
Οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι, καὶ ῥυτοῖς πόροις.
Ταύτην μὲν ὕτω φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω.
Γένος δὲ τὸμὸν ὡς ἔχει, πεύσει τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πάτερα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα·
Ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίᾳ πόλιν
Ἔθηκας. ὅστος ἔφθιτ' οὐ καλῶς, μολὼν
Ἐς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
Μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασι
Κρύψασα, λυτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
Κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
Ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
Ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
Καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαυτίος,
Ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
Εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαυτίους.
Σύ τ', εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
Πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.
ΑΘ. Τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴτις οἴεται τόδε
Βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
Φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας.

Ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
Ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
Ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰρεῖμαι πόλει.
Αὗται δ' ἔχουσαι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
Καὶ μὴ τυχεῖσαι πράγματος νικηφόρου,
Χωροῖεν αὖθις· ἰὸς ἐκ φρονημάτων
Πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
Τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν,
Πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί.
Ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
Φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους,
Θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
Ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
Καλεῖσθ' ἁρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
Κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
Ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτήτυμως·
Ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρενῶν.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Νῦν καταστροφαὶ νέων
Θεσμίων, εἰ κρατή-
σει δίκα τε καὶ βλάβα
Τῇδε μητροκτόνῳ.
Πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐ-
χερείᾳ ξυναρμόσει βροτούς.
Πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότροφα

Πάθεα προσμένει τοκεῦ-
σιν, μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
Μαινάδων τῶνδ' ἐφέρ-
ψει κότος τις ἐργμάτων·
Πάντ' ἐφήσω μόρον.
Πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν,
Προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ
Λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων
Οὐκέτ' οὐ βέβαια· τλά-
μων δέ [τις] μάταν παρηγορεῖ.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Μηδέ τις κικλησκέτω
Ξυμφορᾷ τετυμμένος,
Τῦτ' ἔπος θροούμενος,
Ἰὼ δίκα,
Ἰώ, θρόνοι τ' ἐριννύων.
Ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
Ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
Οἶκτον οἰκτίσαιτ'· ἐπει-
δὴ πιτνεῖ δόμος δίκας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ
Καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον

Δειμαίνει καθήμενον.
Ξυμφέρει
Σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
Τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
Καρδίας ἀνατρέφων,
Ἡ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Μήτ' ἄναρχτον βίον,
Μήτε δεσποτούμενον
Αἰνέσῃς.
Παντι μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν,
Θεὸς ὤπασεν, ἄλλα
Ἄλλᾳ δ' ἄλλ' ἐφορεύει.
Ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
Δυσσεβίας μὲν ὕβρις
Τέκος ὡς ἐτύμως·
Ἐκ δ' ὑγιείας
Φρενῶν ὁ πᾶσι φίλος
Καὶ πολύευκτος ὄλβος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω,
Βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
Μηδέ νιν,
Κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ

Ποδὶ λὰξ ἀτί-
σῃς· ποινὰ γὰρ ἐπέσται,
Κύριον μένει τέλος.
Πρὸς τάδε τις τοκέων
Σέβας εὖ πρεπόντων,
Καὶ ξενοτίμους
ἐπιστροφὰς Δωμάτων
Αἰδόμενός τις ἔστω.

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ,
Δίκαιος ὤν, οὐκ ἄνολβος ἔσται·
Πανώλεθρος δ' οὔ ποτ' ἂν γένοιτο.
Τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ παραιβάδαν,
Τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης,
Βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,
Λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος
Θρωσμένας κεραίας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Καλεῖ δ' ἀκλύοντας οὐ-
δέν· ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ·
Γελᾷ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμυργῷ,
Τὸν ἔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
Δύαις λέπαδνον, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
Δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
Ἕρματι προσβαλὼν δίκας,

Ὤλετ' ἄκλαυστος, ἄϊστος.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΘ. Κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κατειργάθου·
Ἥ τ' οὖν * * * διάτορος Τυρσηνικὴ
Σάλπιγξ, βροτείᾳ πνεύματος πληρουμένη,
Ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
Πληρουμένη γὰρ τῇδε βκλευτηρίᾳ,
Σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμὰς ἐμάς,
Πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον·
Καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
Χ. Ἄναξ Ἀπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
Τί τῇδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε.
Α. Καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ δόμων
Ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
Ἐμῶν· φόνᾳ δὲ τῷδ' ἐγὼ καθάρσιος,
Καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
Τῆς τῇδε μητρὸς τῷ φόνῳ. σὺ δ' εἴσαγε
Ὅπως ἐπίστᾳ, τήνδε κυρώσων δίκην.
ΑΘ. Ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
Ὁ γὰρ διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
Ε. Πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
Ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
Τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
Ο. Ἔκτεινα· τοῦτο δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

Ε. Ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

Ο. Οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.

Ε. Εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

Ο. Λέξω. ξιφηλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

Ε. Πρὸς τῦ δ' ἐπείσθης; καὶ τίνος βουλεύμασι;

Ο. Τοῖς τῦδε θεσφάτοισι μαρτυρεῖ δέ μοι.

Ε. Ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

Ο. Καὶ δευρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

Ε. Ἀλλ' εἰ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.

Ο. Πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.

Ε. Νεκροῖσι νῦν πέποιθε μητέρα κτανών.

Ο. Δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.

Ε. Πῶς δή; δίδαξον τὺς δικάζοντας τάδε.

Ο. Ἀνδροκτονῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

Ε. Τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνυ.

Ο. Τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλασνες φυγῇ;

Ε. Οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

Ο. Ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

Ε. Πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε,
Ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;

Ο. Ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγῦ δέ μοι,
Ἀπολλον, εἴ σφε ξὺν δίκῃ κατέκτανον.
Δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνύμεθα·
Ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ
Δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον, ὡς τέτοις φράσω.

Α. Λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
Θεσμὸν δικαίως, μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.
Οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
Οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
Ὃ μὴ, κέλευσε Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
Τὸ μὲν δίκαιον τῦθ', ὅσον σθένει μαθεῖν.
Βυλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρός.
Ὅρκος γὰρ ὕτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
Χ. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
Φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον
Πράξαντα, μητρὸς μηδαμῆ τιμὰς νέμειν;
Α. Οὐ γάρ τι ταυτὸν, ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
Διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφήμενον,
Καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔ τι θυρίοις
Τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος·
Ἀλλ' ὡς ἀκούσει Παλλὰς, οἵ τ' ἐφήμενοι
Ψήφῳ διαιρεῖν τῦδε πράγματος πέρι.
Ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἠμποληκότα
Τὰ πλεῖστ' ἀμοίνον' εὔφροσιν δεδεγμένη
Δρύτῃ, περῶντι λυτρὰ, κἀπὶ τέρματι
Φᾶρος παρεσκήνησεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
Κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
Ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν ὕτος εἵρηται μόρος
Τῦ παντοσέμνυ, τῦ στρατηλάτυ νεῶν.
Ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεὼς,

Ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.
Χ. Πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον, τῷ σῷ λόγῳ·
Αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
Πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
Ὑμᾶς δ' ἀκύειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Α. Ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
Πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τῇδ' ἄκος,
Καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
Ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις
Ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἐστ' ἀνάστασις.
Τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
Θυμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
Στρέφων τίθησιν, οὗδέν' ἀσθμαίνων μένει.
Χ. Πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τῇδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
Τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
Ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
Ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
Ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται;
Α. Καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
Οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
Τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
Τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἄπερ ξένῳ ξένη
Ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
Τεκμήριον δὲ τῆσδέ σοι δείξω λόγου.
Πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς· πέλας

Μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός.
Οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη.
Ἀλλ' οἷον ἔρνος ἄττις ἂν τέκοι θεός.
Ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
Τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
Καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
Ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου,
Καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεὰ,
Καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
Στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
ΑΘ. Ἤδη κελεύω τοῦσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
Ψῆφον δικαίαν, ὡς ἄλις λελεγμένων.
Χ. Ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
Μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ΑΘ. Τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;
Χ. Ἤκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
Ψῆφον φέροντες, ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.
ΑΘ. Κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεὼς,
Πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
Ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ
Ἀεὶ-δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
Πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν,
Σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
Στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
Τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·

Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
Πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
Ἀστῶν, φόβος τε ξυγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν
Σχήσει, τὸ, τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
Αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινόντων νόμους,
Κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι· βορβόρῳ θ' ὕδωρ
Λαμπρὸν μιαίνων, ἤ ποθ' εὑρήσεις ποτόν.
Τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
Ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν,
Καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
Τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
Τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
Ἔρυμά τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον
Ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
Οὔτ' ἐν Σκύθῃσιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
Κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
Αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόντων ὕπερ
Ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
Ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
Ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθοῦσθαι δὲ χρή.
Καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην,
Αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.
Χ. Καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
Ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
Α. Κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς

Ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.
Χ. Ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
Μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσει μένων.
Α. Ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων,
Πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;
Χ. Λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
Βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.
Α. Ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
Θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
Χ. Τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
Α. Οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
Ἄλλως τε πάντως χὥτε δεόμενος τύχοι;
Χ. Σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας
Οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
Α. Σύ τοι τάχ'. οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
Ἐμοῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.
Χ. Ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβύτιν νέος,
Δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
Ὡς ἀμφίβουλος ὥσα θυμοῦσθαι πόλει.
ΑΘ. Ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην·
Ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
Μήτηρ γὰρ οὔτις ἔστιν ἥ μ' ἐγείνατο.
Τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
Ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.

Οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
Ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
Νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
Ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλυς,
Ὅσοις δικαστῶν τῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
Ο. Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
Ε. Ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε;
Νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν·
Ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
Α. Πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
Τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
Γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα.
Βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.
ΑΘ. Ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.
Ἴσον γάρ ἐστι ταὐρίθμημα τῶν πάλων.
Ο. Ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τὰς ἐμὰς δόμους,
Καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
Κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
Οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
Ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
Σωτῆρος, ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον,
Σώζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
Ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
Τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον

Ὀρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους.
Μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
Ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
Αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε,
Τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα,
Ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις
Ὁδοὺς ἀθύμους, καὶ παρόρνιθας πόρους
Τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος.
Ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
Τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ,
Αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
Καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ πολισσοῦχος λεώς,
Πάλλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
Σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟΡΟΣ.

Χ. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
Καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
Ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος.
Ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
Ἰού, ἰού, ἀντιπαθῆ
Μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
Χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τοῦ,
Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
Ἰὼ δίκα, πέδον ἐπεσσυμένος
Βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

Στενάζω; τί ῥέξω;
Γένωμαι; δύσοιστα
Πολίταις ἔπαθον.
Ἰὼ, μεγάλατοι
Κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΘ. Ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
Οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
Ἐξῆλθ' ἀληθῶς. οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
Ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
Αὐτός θ' ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
Ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
Ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
Σκήψησθε, μὴ θυμῶσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
Τεύξητ', ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
Βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
Ἐγὼ γὰρ ὑμῖν παιδίκας ὑπίσχομαι
Ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκως χθονὸς,
Λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις,
Ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφεμένας.

ΑΝΑΛΗΨΙΣ.

Χ. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιὰς νόμους
Καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
Ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος.

Ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
Ἰού, ἰού, ἀντιπαθῆ
Μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
Χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τᾶς,
Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
Ἰὼ δίκα, πέδον ἐπεσσυμένος
Βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
Στενάζω; τί ῥέξω;
Γένωμαι; δύσοιστα
Πολίταις ἔπαθον,
Ἰώ, μεγάλατοι
Κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΘ. Οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
Θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
Κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
Καὶ κληῖδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
Ἐν ᾧ κεραυνὸς ἐστιν ἐσφραγισμένος·
Ἀλλ' οὐδὲν αὐτᾷ δεῖ· σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ
Γλώσσης ματαίας μὴ 'χβάλῃς ἐπὶ χθόνα
Καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
Κοίμα κελαινᾷ κύματος πικρὸν μένος.
Ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
Πολλῆς δὲ χώρας τῆσδε τἀκροθίνια

Θύη. πρὸ παίδων καὶ γαμηλίᾳ τέλῃς
Ἔχουσ', ἐς ἀεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Χ. Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
Ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν,
Ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
Πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον.
Οἴ οἴ, δᾶ φεῦ.
Τίς μ' ὑποδύεται
Πλευρὰς ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμίαν
Θεῶν δυσπάλαμοι
Παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΘ. Ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
Καίτοι γεμὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
Φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
Ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα,
Γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προὐννέπω τάδε.
Οὐπιῤῥέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
Ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
Ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως,
Τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
Ὅσην παρ' ἄλλων ἔπος' ἂν σχέθοις βροτῶν.

Σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
Μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας σπλάγχνων βλάβας
Νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι·
Μηδ' ἐξελῇσ', ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
Ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη
Ἐμφύλιον τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
Θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρὼν,
Ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
Ἐνοικίᾳ δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μίχην.
Τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
Εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
Χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΑΝΑΛΗΨΙΣ.

Χ. Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
Ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν
Ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
Πνέω τοι μένος, ἄπαντά τε κότον.
Οἴ οἴ, δᾶ φεῦ.
Τίς μ' ὑποδύεται
Πλευρὰς ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμίαν
Θεῶν δυσπάλαμοι
Παρ' ὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΘ. Οὗτοι καμεῖμαί σοι λέγουσα τἀγαθά·

Ὡς μήποτ' εἴπῃς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
Θεὸς παλαιὰ, καὶ πολισσύχων βροτῶν,
Ἄτιμος ἔρρειν τῶδ' ἀπόξενος πέδου.
Ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας,
Γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
Σὺ δ' ἔν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
Οὔτ' ἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει
Μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ.
Ἔξεστι γάρ σοι τῇδέ γ' εὐμοίρου χθονὸς
Εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.
Χ. Ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν;
ΑΘ. Πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
Χ. Καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. Ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
Χ. Σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστέ με σθένειν τόσον;
ΑΘ. Τῷ γὰρ σέβοντι ξυμφορὰς ὀρθώσομεν.
Χ. Καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσει χρόνου;
ΑΘ. Ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
Χ. Θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.
ΑΘ. Τοὶ γὰρ κατὰ χθόν' ὄσ' ἐπικτήσει φίλους.
Χ. Τί ἂν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. Ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
Καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,
Ἐξ ὑρανοῦ τε, καὶ νέμων ἀήματα,
Εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
Καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπίῤῥυτον,

Ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ.
Καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
Τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
Στέργω γὰρ, ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην,
Τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
Τοιαῦτα σ'ὄστι τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
Πρεπτῶν ἀγώνων, οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
Τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
Οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
Τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς, Ἄρης τε
Φρούριον θεῶν νέμει,
Ῥυσίβωμον Ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων.
Αἴτ' ἐγὼ κατεύχομαι
Θεσπίσασα πρευμενῶς
Ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
Γαίας ἐξαμβρόσαι
Φαιδρὸν ἁλίου σέλας.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ΑΘ. Τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
Πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
Δαίμονας αὖτε καταναυσαμένη.
Πάντα γὰρ αὖται τὰ κατ' ἀνθρώπους
Ἔλαχον διέπειν.

Ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τάτων,
Οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
Τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
Πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ὄλεθρος,
Καὶ μέγα φωνῶντ'
Ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα,
Τὰν ἐμὰν χάριν λέγω·
Φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν,
Τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων,
Μηδ' ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἑφερπέτω νόσος.
Μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν,
Ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις,
Τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος
Πλουτόχθων ἑρμαίαν
Δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ΑΘ. Ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
Οἷ' ἐπικραίνει. μέγα γὰρ δύναται
Πότνι' Ἐριννὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
Τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
Φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν.
Τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
Βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

ΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Χ. Ἀνδροκμῆτας δ' ἀώ-
ρους ἀπεννέπω τύχας,
Νεανίδων τ' ἐπηράτων
Ἀνδροτυχεῖς βιότους
Δότε, κύρι' ἔχοντες
Θεαὶ, τῶν μοῖραι
Ματροκασιγνῆται,
Δαίμονες ὀρθονόμοι,
Παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
Παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς,
Ἐνδίκοις ὁμιλίαις
Πάντα τιμιώταται θεῶν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ΑΘ. Τάδε τοι χώρα
Τῇ μὴ προφρόνως ἐπικραινομένων
Γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα πειθοῦς,
Ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ
Πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·
Ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος.
Νικᾷ δ' ἀγαθῶν
Ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Χ. Τὰν δ' ἄπλητον κακῶν
Μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
Τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.

Μηδὲ πιῶσα κόνις
Μέλαν αἷμα πολιτᾶν,
Δι' ὀργὰν ποινὰς
Ἀντιφόνους ἄτας
Ἁρπαλίσαι πόλεως.
Χάρματα δ' ἀντιδίδοιεν
Κοινωφελεῖ διανοίᾳ,
Καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
Πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ΑΘ. Ἆρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς
Ὁδὸν εὑρίσκειν
Ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
Μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
Τάσδε γὰρ εὐφρόνας εὔφρονες ἀεὶ
Μέγα τιμῶντες, καὶ γῆν, καὶ πόλιν
Ὀρθοδίκαιον
Πρέψετε πάντες διάγοντες.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου,
Χαίρετ' ἀστυκὸς λεώς,
Ἵκταρ ἥμενοι Διὸς,
Παρθένου φίλας φίλοι
Σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
Ὄντας ἄζεται πατήρ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ΑΘ. Χαίρετε χ' ὑμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ
Στείχειν θαλάμους ἀποδείξασαν.
Πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν
Ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
Κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν
Χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
Πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
Ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι,
Παῖδες Κραναΐ, ταῖσδε μετοίκοις.
Εἴη δ' ἀγαθῶν
Ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, [ἐπιδιπλοίζω,]
Πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
Δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
Εὖ σέβοντες, ὅτι μέμψεσθε συμφορᾶς βίᾳ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΑΘ. Αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων.
Πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
Εἰς τὰς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
Ξὺν προσπόλοισιν αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
Τὸμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς

Θησῆδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
Παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
Φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι
Τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
Ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
Τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Π. Βάτ' ἐκ δόμων, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες, ἄπαιδες,
Ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ.
Εὐφαμεῖτε δέ· χωρεῖτε
Γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι,
Καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις πε-
ρίσεπται, τύχᾳ τε.
Εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί.
Ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ
Δεῦρ' ἴτε σεμναὶ, πυριδάπτῳ
Λαμπάδι τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν δ'
Ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
Σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων.
Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας.
Οὕτω μοίρα τε συγκατέβα.
Ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.

ΔΑΝΑΟΣ.

ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ ὁ χορός.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ΖΕΥΣ μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
Στόλον ἡμέτερον
Ναίϊον ἀρθέντ' ἀπὸ προστομίων
Λεπτοβαθῶν
Νείλω. διᾶν δὲ λιπῆσαι
Χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
Οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίᾳ
Ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι·
Ἀλλ' αὐτογενῆ τὸν φυξάνορα
Γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
Ὀνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βέλαρχος,
Καὶ στασίαρχος, τάδε πεσσονομῶν,
Κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε,
Φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον·
Κέλσαι δ' Ἄργος γαῖαν, ὅθεν δὴ
Γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνω

Βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
Τίνα γᾶν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
Τῆσδ' ἀφικοίμεθα,
Σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
Ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
Ὧν πόλις, ὧν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
Ὕπατοί τε θεοὶ, καὶ βαρύτιμοι
Χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
Καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ,
Ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
Τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
Πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'
Ἐσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
Πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
Θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
Πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
Χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'
Ὀμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις ἀγρίας
Ἁλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
Πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει,
Σφετεριξάμενον πατραδελφίαν
Τήνδ' ἀεκόντων, ἐπιβῆναι.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι

Δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', ἴνίν τ'
Ἀνθονομήσας προγόνῳ
Βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμία δ'
Ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
Εὐλόγως, Ἐπαφόν τ' ἐγέννασεν·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ὀν τ' ἐπιλεξαμένα,
Νῦν ἐν ποιονόμοις
Ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
Πρόσθε πόνων μνασαμένα,
Τά τε νῦν ἐπιδείξω
Πιστὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια,
Οἶδ', ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται.
Γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων
Ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν αἰῶν,
Δοξάσει τις ἀχέων
Ὅπα τᾶς Τηρείας
Μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
Κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα,

Πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων·
Ξυντίθησι δὲ παιδὸς
Μόρον, ὡς αὐτοφόνως
Ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
Δυσμάτορος κότῳ τυχών·

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Τὼς καὶ ἐγὼ φιλοδύρτος Ἰαονίοισι νόμοισι
Δάπτω τὰν ἀπαλὰν
Νειλοθερῆ παρειὰν,
Ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
Γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι
Δειμαίνουσα φίλους τᾶσ-
δε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς,
Εἴτις ἐστὶ κηδεμών.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Ἀλλὰ θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες.
Ἦ καὶ μὴ τέλεον
Δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν.
Ὕβριν δ' ἐτύμως στυγοῦντες
Πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
Ἔστι δὲ κἀκ πτολέμου τει-
ρομένοις βωμὸς Ἄρης φυγάσι
Ῥῦμα, δαιμόνων σέβας,

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Εἰ θείη Διὸς εὖ παναληθῶς.

Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.
Πάντα τοι φλεγέθει κἀν
Σκότῳ, μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ
Μερόπεσσι λαοῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νάτῳ,
Κορυφᾷ Διὸς εἰ χρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
Δαωλοὶ γὰρ πραπίδων δά-
σκιοί τε τείνυσιν πόροι,
Κατιδεῖν ἄφραστοι.

ΣΤΡΟΦΗ ε.

Ἰάπτει δ' ἀπιδὼν
Ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις
Βροτὺς, βίαν δ'
Οὔτιν' ἐξοπλίζει,
Τὰν ἄποινον δαιμονίων·
Ἥμενον ἄνω φρόνημά πως
Αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας,
Ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ε.

Ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν
Βρότειον, οἵα νεάζει
Πυθμὴν δι' ἀ-
μὸν γάμον τὸ θάλλος
Δυσπαραβύλοισι φρεσίν,

Καὶ διάνοιαν μαινόλιν
Κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἄταν δ'
Ἀπάτᾳ μεταγνύς.

ΣΤΡΟΦΗ ε.

Τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω
Λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ.
Ἰὴ, ἰὴ.
Ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ
[Θρεομένη μέλη,]
Ζῶσα γόοις με τιμᾷ.
Ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βᾶνιν,
Καρβάνα δ' αὐδὰν
Εὐακοεῖς.
Πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι,
Λίνοισιν, ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ε.

Θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς.
Ἐπιδρομῶσ' ὄθι θάνατος ἀπῇ.
Ἰὼ, ἰὼ,
Ἰὼ, δυσάγκριτοι πόνοι.
Ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
Ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βᾶνιν,
Καρβάνα δ' αὐδὰν
Εὐακοεῖς.

Πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι,
Λίνοισιν, ἢ
Σιδονία καλύπτρα

ΣΤΡΟΦΗ ζ.

Πλάτα μὲν ἔν λινορράφής τε
Δόμος ἄλα στέγων, δορὸς
Ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς·
Οὐδὲ μέμφομαι τε-
λευτᾶς δ' ἐν χρόνῳ
Πατὴρ ὁ παντόπτας
Πρευμενὴς κτίσειε.
Σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
Εὐνὰς ἀνδρῶν, ἒ, ἒ,
Ἄγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ζ.

Θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀγνά μ'
Ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
Ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές·
Παντὶ δὲ σθένουσι, δι-
ωγμοῖσι δ' ἀσφαλίας
Ἀδμήτας ἀδμήτα
Ῥύσιος γενέσθω.
Σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
Εὐνὰς ἀνδρῶν, ἒ, ἒ,
Ἄγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ η.

Εἰ δὲ μὴ, μελανθὲς
Ἢ διόκτυπον γένος,
Τἄγγαιον,
Τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
Ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
Ἀρτάναις θανεῖσαι,
Μὴ τυχεῖσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
Ὦ Ζεῦ, Ἰὼς ἰὼ
Μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
Κοννῶ δ' ἄταν
Γαμετᾶς ὑρανόνικον.
Χαλεπᾶ γὰρ ἐκ
Πνεύματος εἴσι χειμών.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ η.

Καὶ τότ' οὐ δικαίοις
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
Τὸν τᾶς βοὸς
Παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
Νῦν ἔχων παλίντροπον
Ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
Ὕφόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.

ΙΑΜΒΟΙ.

Π. Παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε

Πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
Καὶ ταὐτὶ χέρσῳ νῦν προμήθειαν λαβεῖν
Αἰνῶ, φυλάξαι τἄμ' ἔπη δεδεγμένας.
Ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ.
Σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
Ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
Λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
Τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται,
Ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
Ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθυμμένος
Ὠμῇ ξὺν ὀργῇ, τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
Ἄμεινόν ἐστι παντὸς ὕνεκ', ὦ κόραι,
Πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
Κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
Ἱκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
Σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν ξυνωνύμων,
Αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη
Ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
Τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναμάκτους φυγάς.
Φθογγῇ δ' ἐπέσθω, πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων σωφρόνων
Ἴτω πρόσωπον ὄμματος παρ' ἡσύχου.
Καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
Γένῃ· τὸ τῇδε χάρτ' ἐπίφθονον γένος.
Μέμνησο δ' εἶκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.

Θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τὰς ἥσσονας.

Κ. Πάτερ, φρονέντως πρὸς φρονοῦσας ἐννέπεις.

Φυλάξομεν δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν

Κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.

Π. Μὴ νῦν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.

Κ. Θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

Π. Ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας.

Κ. Ἴδοιτο δῆτα πρευμενῆς ἀπ' ὄμματος.

Κείνῳ θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.

Π. Καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.

Κ. Καλῶμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,

Ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' ἐρανῆ θεόν.

Ἰδὼν ἂν αἴσαν τήνδε, συγγνώῃ βροτοῖς.

Π. Ξυγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.

Κ. Τίν' ἔν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;

Π. Ὁρῶ τριαίναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.

Κ. Ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.

Π. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.

Κ. Ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκεύετον.

Π. Πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν

Σέβεσθ'. ἐν ἁγνῷ δ', ἐσμὸς ὡς πελειάδων,

Ἵζεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,

Ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαόντων γένος.

Ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;

Πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκυσαν ἄκοντος πάρα,

Ἀγνὸς γένοιτ' ἄν; ὅδε μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
Φύγῃ μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.
Κἀκεῖ δικάζει ταὐτὸν ἀκήκοα θ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμῦσιν ὑστάτας δίκας.
Σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,
Ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.
Β. Ποδαπὸν ὄμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον,
Πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
Χλίοντα προσφωνῶμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
Ἐσθὴς γυναικῶν, οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
Ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο,
Ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
Ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμάστον πέλει.
Κλάδοι γε μὲν δὴ, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
Κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
Μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν ξυνοίσεται στόχῳ.
Καὶ τἄλλα πολλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
Εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
Κ. Εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
Ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην, λέγω,
Ἢ τηρὸν ἱερᾷ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;
Β. Πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί.
Τᾷ γηγενεῖς γάρ εἰμι· ἐγὼ Παλαίχθονος
Ἶνις Πελασγᾶ, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
Ἐμοῦ δ' ἄναχτος εὐλόγως ἐπώνυμον

Γένος Πελασγῶν τήνδε καρπῦται χθόνα.
Καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται,
Στρυμών τε πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.
Ὁρίζομαι δὲ τήνδε Περῥαίβων χθόνα,
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
Ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
Ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
Αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπία πέδον τόδε
Πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατρῷ χάριν.
Ἄπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας.
Ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
Τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων·
Τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι
Χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μήνιν καὶ δάκη.
Δράκονθ' ὅμιλον, δυσμενῆ ξυνοικίαν.
Τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
Πράξας ἀμέμπτως Ἄπις Ἀργείᾳ χθονὶ,
Μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὗρετ' ἐν λιταῖς.
Ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμῦ τεκμήρια,
Γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
Μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
Κ. Βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος, Ἀργεῖαι γένος
Εὐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
Καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.
Β. Ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοὶ,

Ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
Γυναιξίν ἐστε, κὐδαμῶς ἐγχωρίαις.
Καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,
Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
Εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδάς τ' ἀκέω νομάδας ἱπποβάμοσιν
Εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις, χθόνα
Παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
Καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους τ' Ἀμαζόνας,
Εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κἀρτ' ἂν ἤκασα
Ὑμᾶς. διδαχθεὶς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
Ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.
Κ. Κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ,
Ἦν, ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ--
* * * * * *
Β. Μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;
Καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα παλλακισμάτων;
* * * * * *
Β. Πῶς ἂν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;
Βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
Β. Οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ;
Κ. Φασὶν πρέποντα βοθόρῳ ταύρῳ δέμας.
Β. Τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;

Κ. Τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοῦς.

Β. Ποῖον πανόπτην οἰοβυκόλον λέγεις;

Κ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.

Β. Τί δ' ἦν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;

Κ. Βοηλάτην μύωπα, κινητήριον,

Οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλε πέλας.

Β. Τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ·

Κ. Καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.

Β. Καὶ μὴν Κάνωβον καὶπὶ Μέμφιν ἵκετο.

Κ. Καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.

Β. Τί ἦν, ὁ δῖος πόρτις εὔχεται βοός;

Κ. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

Β. * * * * * * οὖ;

Κ. Λιβύη μεγίστης ὄνομα γῆς καρπιμένη.

Β. Τίν' ἦν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;

Κ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τῆδ' ἐμῆ πατρός.

Β. Τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.

Κ. Δαναὸς, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοστόπαις·

Β. Καὶ τῆδ' ἄνοιγε τἄνομ' εὐφώνῳ λόγῳ·

Κ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος,

Πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσῃς στόλον.

Β. Δοκεῖτ' ἔμοιγε τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς

Τἀρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα

Λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;

Κ. Ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.

Πόνυ δ' ἴδοις ἂν οὐδαμῦ ταυτὸν πτερόν.
Ἐπεὶ τίς ἦυχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν,
Κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν.
Ἔχθει μεταπτοῖσαν ἐυναίων γάμων;
Β. Τί φὴς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
Λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
Κ. Ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς Αἰγύπτῳ γένει.
Β. Πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;
Κ. Τίς δ' ἂν φίλας ὠνοῖτο τὰς κεκτημένας;
Β. Σθένος μὲν ὕτω μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
Κ. Καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
Β. Πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;
Κ. Αἰτῆσι μὴ 'κδῶς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
Β. Βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.
Κ. Ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
Β. Εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
Κ. Αἰδῶ σὺ πρύμναν πόλεος ὦδ' ἐστεμμένην.
Β. Πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους.
Κ. Βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου
Πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
Ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
Λευκόστικτον ὡς δάμαλιν ἀμπέτρας
Ἠλιβάτοισιν. ἀλκᾷ

Πίσυνος μέμυκε φράζε-
σα βοτῆρι μόχθους.

ΙΑΜΒΟΙ.

Β. Ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
Νέον θ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
Εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τῦτ' ἀστοξένων.
Μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομυθήτων πόλει
Νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν
Ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίᾳ.
Σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνᾳ μάθε γέρων ὢν
Ποτιτρόπαιον αἰδόμενος, ὅπερ
Ἱεροδόκα θεῶν λήμ-
ματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνᾷ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Β. Οὗτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
Ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
Ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
Ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
Ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον,
Πρύτανις ἄκριτος ὤν,
Κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός·

Μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
Μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
Πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.

ΙΑΜΒΟΙ.

Β. Ἀγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
Ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
Οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
Ἀμηχανῶ δέ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
Δράσαι τε, μὴ δράσαι τε, καὶ τύχην ἐλεῖν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Χ. Τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,
Φύλακα πολυπόνων
Βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
Δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
Μένει τοι Ζηνὸς ἰκταίας κότος
Δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις

ΙΑΜΒΟΙ.

Β. Εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,
Νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
Εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
Δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
Ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος
Κρατέσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι

Μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
Φυγᾷ. ξύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν
Κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Β. Οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἰρῇ κριτήν.
Εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
Πράξαιμ' ἄν, ὑδέπερ κρατῶν, μὴ καὶ ποτὲ
Εἴπῃ λεὼς, εἴ που τι μὴ τοῖον τύχοι
Ἐπήλυδας τιμῶν, ἀπώλεσας πόλιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτεροῤῥεπὴς, νέμων εἰκότως
Ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
Τί, τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων, μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΙΑΜΒΟΙ.

Β. Δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
Δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
Δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὠνωμένον·
Ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει,
Αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
Καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
Μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
Ἐκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν
Βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,

Ὃς ἀδ' ἐν Ἅιδᾳ τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
Μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίᾳ;

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Φρόντισον, καὶ γενῇ
Παυδίκως εὐσεβὴς πρόξενος,
Τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
Τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς
Δυσθέοις ὀρμέναν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν
Πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
Πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
Γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
Καὶ φύλαξαι κότον.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Μήτι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
Ἀπὸ βρετέων βίᾳ
Δίκας ἀγομέναν
Ἱππηδὸν, ἀμπύκων
Πολυμίτων, πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Ἴσθι γὰρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις,
Ὁπότερ' ἂν κτίσῃς,
Μένει ἀντιτίνειν
Ὁμοίαν θέμιν.

Τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΙΑΜΒΟΙ.

Β. Καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
Ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν
Πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται σκάφος
Στρέβλαισι ναυτικαῖσιν, ὡς προσηγμένον.
Ἄνευ δὲ λύπης ἁδαμῶ καταστροφή.
Καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
Ἄτης γε μείζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,
Γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίᾳ Διὸς χάριν·
Καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
Γένοιτο μύθῳ· μῦθος ἂν θελκτήριος,
Ἀλγεινὰ θυμῷ κάρτα κινητήρια.
Ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
Δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
Θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.
Ἢ κάρτα νείκης τῆδ' ἐγὼ παροίχομαι·
Θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
Εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
Κ. Πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.
Β. Ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν, οὔ με φεύξεται.
Κ. Ἐχὼ στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
Β. Τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.
Κ. Ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.
Β. Λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει.

Κ. Εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ.
Β. Τί σοι περαίνει μηχανὴ ξυζωμάτων;
Κ. Νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
Β. Αἰνιγματῶδες τὔπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.
Κ. Ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.
Β. Ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.
Κ. Ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
Β. Καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα.
Κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὡς, ἐπέρχεται·
Ἄτης δ' ἄξυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
Τόδ' ἐσβέβηκε, κὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν,
Εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
Μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.
Εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
Σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
Πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
Ἄνδρας γυναικῶν ἕνεχ' αἱμάξαι πέδον;
Ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
Ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
Σὺ μὲν πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
Κλάδους τε τούτους αἴψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν,
Βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
Θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
Πάντες πολῖται· μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος
Ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.

Καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἶκτος εἰσιδὼν τάδε,
Ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
Ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
Τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
Π. Πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,
Αἰδοῖον εὑρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
Ὀπάονας δὲ φράστορά τ' ἐγχωρίων
Ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
Βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἕδρας
Εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἥ δι' ἄστεος
Στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
Τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
Καὶ δὴ φίλον τις ἔκτανε' ἀγνοίας ὕπο.
Β. Στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
Ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστυχοὺς, θεῶν ἕδρας·
Καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
Ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
Κ. Τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κἀγώ·
Ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νεμεῖς ἐμοί;
Β. Κλάδος μὲν αὐτῷ λεῖπε, σημεῖον πόνου.
Κ. Καὶ δή σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
Β. Λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
Κ. Καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
Β. Οὗτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.

Κ. Ἀλλ᾽ ἢ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.
Β. Εὔφημον εἴη τὔπος εὐφημεμένη.
Κ. Οὕτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
Β. Ἀεὶ δ᾽ ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ᾽ ἐξαίσιον.
Κ. Σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρενί.
Β. Ἀλλ᾽ ἔστι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
Ἐγὼ δὲ λαὸς ξυγκαλῶν ἐγχωρίους.
Πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
Καὶ σὸν διδάξω πατέρα, ποῖα χρὴ λέγειν.
Πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
Λιταῖς παραιτῦ, τῶν σ᾽ ἔρως ἔχει τυχεῖν.
Ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι.
Πειθὼ δ᾽ ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων
Μακάρτατε, καὶ τελέων
Τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
Πείθυ τε καὶ γενέσθω·
Ἅλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
Λίμνᾳ δ᾽ ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
Τὰν μελανοζυγάταν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν
Παλαίφατον ἀμέτερον
Γένος, φιλίας προγόνου γυναικός·

Νέωσον εὔφρον' αἶνον,
Γενᾶ πολυμνήστωρ, ἔφαπτορ Ἰοῦς,
Δι' ἃς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
Γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν
Ματέρος ἀνθονόμυς ἐπωπᾶς,
Λειμῶνα βύχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
Οἴστρῳ ἐρεσσομένα
Φεύγει ἀμαρτίνοος,
Πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
Φῦλα. διχῇ δ' ἀντίπορον
Γαῖαν ἐν αἶσᾳ διατέ-
μνυσα πόρον κυματίαν ὁρίζει·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας
Μηλοβότυς Φρυγίας διαμπάξ.
Περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
Λύδιά τε γύαλα·
Καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε [γένη] διορνυμένα·
Τὰς ποταμὰς δ' ἀενάους,
Καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ
Τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Ἰκνεῖται δ', εἰσικνυμένη βέλει

Βυκόλου πτερόεντος,
Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
Λειμῶνα χιονόβοσκον, ὅν τ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μένος,
Ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
Μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις, ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτοις θείας Ἥρας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Βροτοὶ δ' οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι,
Χλωρῷ δείματι θυμὸν
Πάλλοντ', ὄψιν ἀήθη,
Βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
Τὰν μὲν βοὸς,
Τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβεν.
Καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
Οἰστροδόνητον Ἰώ;

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Ζεὺς αἰῶνος χρέων ἀπαύστου.
* * * *
Βία δ' ἀπημάντῳ σθένει
Καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
Παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
στάζει πένθιμον αἰδῶ.
Λαβοῦσα δ' ἕρμα δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ,

Γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Δι' αἰῶνος μακρῦ πάνολβον·
Ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθὼν,
Φυσίζοον γένος τόδε
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς.
Τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβύλους;
Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
Ἐξ Ἐπάφυ, κυρήσαις.

ΣΤΡΟΦΗ ε.

Τίν' ἂν θεῶν ἐνδικατέροισι
Κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
Πατὴρ φυτυργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ * *
Γένους παλαιόφρων μέγας
Τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεὺς,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ε.

Ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔ τινος θοάζων
Τὸ μεῖον χρεισσόνων κρατύνει·
Οὔ τινος ἄνωθεν ἡμένα σέβει κάτω.
Πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος,
Σπεῦσαί τι τῶν δύλιος φέρει φρήν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Π. Θαρσεῖτε, παῖδες. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων
Δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.

Κ. Ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί.
Ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος:
Δήμου κρατῦσα χεὶρ ὅποι πλήθύεται.
Π. Ἐδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
Ἀλλ' ὡς ἂν ἠβήσαιμι γηραιᾷ φρενί·
Πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
Ἔφριξεν αἰθὴρ, τόνδε κραινόντων λόγον·
Ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους,
Καὐρῦσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν·
Καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
Ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ χαρτερὸν,
Τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων,
Ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
Τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
Ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Διὸς κότον
Μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
Πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστυκόν θ' ἅμα
Λέγων διπλῆν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν,
Ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
Τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
Ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
Δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφὰς
Δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ἀγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις

Εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίκ
Στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
Τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Νῦν ὅτε καὶ θεοὶ
Διογενεῖς κλύοιτ' εὐ-
κταῖα γένει χεύσας·
Μήποτε πυρίφατον
Τὰν Πελασγίαν πόλιν,
Τὸν ἄχορον βοὰν
Κτίσαι μάχλον Ἄρη,
Τὸν ἀρότοις
Θερίζοντα βροτὺς ἐν ἄλλοις·
Οὕνεκ' ὤκτισαν ἡμᾶς,
Ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο·
Αἰδῶνται δ' ἱκέτας Διὸς,
Ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Οὐδὲ μετ' ἀρσένων
Ψῆφον ἔθεντ', ἀτιμώ-
σαντες ἔριν γυναικῶν·
Δῖον ἐπιδόμενοι
Πράκτορά τε σκοπὸν
Δυσπολέμητον, ὃν οὔ-

τις ἂν δόμος ἔχοι
Ἐπ' ὀρόφων
Μιαίνοντα· βαρὺς δ' ἐφίζει.
Ἀζονται γὰρ ὁμαίμους,
Ζηνὸς ἵκτορας ἀγνῦ.
Τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεὺς ἀρέσονται.

ΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ
Στομάτων ποτάσθω
Φιλότιμος εὐχὰ,
Μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
Τῶνδε πόλιν κενώσαι·
Μηδ' ἐπιχωρίοις * *
Πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
Ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
Ἔστω· μήδ' Ἀφροδίτας
Εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Καὶ γεραροῖσι πρεσβυ-
τοδόκοι γεμόντων
Θυμέλαι. φλεγόντων θ',
Ὡς πόλις εὖ νέμοιτο·
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,

Τὸν ξένιον Δί᾽ ὑπέρτατον,
Ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
Τίκτεσθαι δ᾽ ἐφόρυς γᾶς
Ἄλλυς εὐχόμεθ᾽ ἀεί·
Ἄρτεμιν δ᾽ ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Μηδέ τίς ἀνδροκμὴς
Λοιγὸς ἐπελθέτω,
Τάνδε πόλιν δαΐζων,
Ἄχορον ἀχίθαριν,
Δακρυογόνον Ἄρην
Βοάν τ᾽ ἔνδημον ἐξοπλίζων.
Νέσων δ᾽ ἐσμὸς ἀπ᾽ ἀστῶν
Ἴζοι κράτους ἀτερπής·
Εὐμενὴς δ᾽ ὁ Λύκειος ἔ-
στω πάσᾳ νεολαίᾳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Καρποτελεῖ δέ τοι
Ζεὺς ἐπικραινέτω
Φέρματι γᾶν πανώρῳ.
Πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς
Πολύγονα τελέθοι·
Τὸ πᾶν τ᾽ ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.
Εὔφημον δ᾽ ἐπιβοᾷεν

Μῶσαι θεαί τ' ἀοιδοί·
Ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φήμα φιλοφόρμιγξ.

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς
Τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
Προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά·
Ξένοισί τ' εὐξυμβόλοις,
Πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
Δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Θεὺς δ' οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ
Τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις
Δαφνηφόροισι βωθύτοισι τιμαῖς.
Τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
Τρίτον τόδ' ἐν θεσμοῖσι
Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΙΑΜΒΟΙ.

Δ. Εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
Ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
Ἀπροσδοκήτους τάσδε καὶ νέους λόγους.
Ἰκεταδόκα γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
Τὸ πλοῖον. εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει
Στολμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεώς,
Καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁδόν,

Οἵακος εὐθυντῆρος ὑστάτῳ νεὼς
Ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἂν οὐ φίλη.
Πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις
Γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
Καὶ τἆλλα πλοῖα, πᾶσά θ' ἡ πικουρία
Εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἠγεμὼν ὑπὸ χθόνα
Στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
Ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
Πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας, τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν.
Ἐγὼ δ' ἀρωγὰς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.
Κ. Ἴσως γὰρ ἡ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
Ἄγειν θέλοντες ῥυσίαν ἐφάπτορες.
Δ. Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
Κ. Ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ.
Ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
Δ. Θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
Θεὰς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Κ. Πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
Ἥκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.
Περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐπτυόμαν
Πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι.
Παροίχομαι, πάτερ, δείματι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Δ. Ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,

Θάρσει, μαχῶνται πῖρὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Κ. Ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος,
Μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
Δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
Νῆας. ἔπλευσαν ὧδ' ἐπ' ἰχνεῖ κώτῳ,
Πόλει μελαγχίμῳ ξὺν στρατῷ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Δ. Πολλὰς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ
Θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Κ. Μόνην δέ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
Γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
Δολόφρονες δὲ καὶ δολομήτιδες
Δυσάγνοις φρεσὶν, κόραξ ὥστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Δ. Καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
Εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιρόμεθα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Κ. Οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη
Δείσαντες, ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.
Περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
Μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν
* * * * * *

IAMBOI.

Δ. Ἀλλ᾽ ἔστι φήμη τὰς λύκους κρείσσους κυνῶν
Εἶναι· βύβλῳ δὲ καρπὸς ὑ κρατεῖ στάχυν.
Χ. Ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
Ἔχοντας ὀργὰς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
Δ. Οὗτοι ταχεῖα ναυτικῆ στρατῆ στολὴ,
Οὐδ᾽ ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία
Ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ᾽ ἐν ἀγκυρουχίαις
Θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
Ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα,
Ἐς νύκτ᾽ ἀποστείχοντος ἡλίου, φιλεῖ
Ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ.
Οὕτω γένοιτ᾽ ἂν οὐδ᾽ ἂν ἔκβασις στρατῆ
Καλὴ, πρὶν ὅρμῳ ναῶν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
Φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ μελεῖν θεῶν.
Πράξασ᾽ ἀρωγήν. ἄγγελον δ᾽ ὑ μέμψεται
Πόλις γέρονθ᾽, ἡβῶντα δ᾽ εὐγλώσσῳ φρενί.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Ἰὼ γᾶ βουνῖτι, ἔνδικον σέβας,
Τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
Χθονὸς, κελαινὸν εἴτι κεῦθός ἐστί που;
Μέλας γενοίμαν καπνὸς
Νέφεσι γειτονῶν Διὸς,
Τὸ πᾶν δ᾽ ἄφαντος.
Ἀμπτᾶσα δ᾽ ὠσεὶ

Κόνις ἄτερθε πτερύγων ὁλοίμαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. α.

Ἄφυκτον δ' ὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.
Μελανόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.
Πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβῳ.
Θέλοιμι δ' ἂν μορσίμως
Βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις,
Πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν
Τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν·
Πρόπαρ θανόσας δ' Ἅιδας ἀνάσσοι.

ΣΤΡΟΦΗ. β.

Πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,
Πρὸς ὃν νέφη δι' ὑδρηλὰ γίγνεται χιών.
Ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρός-
δεικτος οἰόφρων ἐρημὰς
Γυπιὰς πέτρα, βαθὺ
Πτῶμα μαρτυρῆσά μοι,
Πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
Καρδίας γάμις κυρῆσαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. β.

Κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα καὶ πτιχωρίοις
Ὄρνισι δεῖπνον ὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
Τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθερῦ-
ται φιλάιακτῶν κακῶν.
Ἐλθέτω, [ἐλθέτω] μόρος πρὸ τοί-

τας γαμηλίω τυχών.
Τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον
Τέμνω γάμυ καὶ λυτήρια;
Ἴϋζε δ' ὀμφὰν, ὑράνια
Μέλη λίτανα θεοῖσι, καὶ
Τέλεα δέ μοι πῶς, πελόμενά μοι
Λύσιμα.
Μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
Βίαν εἰ φιλεῖς ὀρῶν
Ὄμμασιν ἐνδίκοις.
Σεβίζω δ' ἱκέτας σέθεν,
Γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
Γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
Δύσφορον ἀρσενογενὲς,
Μετά με δρόμοισι διόμενοι,
Φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
Βίαια δίζηνται λαβεῖν.
Σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
Ταλάντυ;
Τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖς τέλειόν ἐστιν;
Ὁ, ὁ, ὁ, ἀ, ἀ, ἀ.
Ὅδε μάρπτις νάϊος, γάϊος.
Τῶν πρὸ μάρπτι χάμνοις, ἰὸφ, ὅμ
Αὔθι χάκκας νο
Δύϊαν βοὰν ἀμφαίνει.

Ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων
Βιαίων ἐμῶν. ἰὲ, ἰὲ,
Βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
Βλοσυρόφρονα χλιδᾷ
Δύσφορα ναὶ καὶ γᾷ.
Ἄναξ προτάσσου.
ΚΗ. Σῦσθε, σῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὅπως ποδῶν.
ΚΟ. Οὐκῦν, ἐκῦν,
Τιλμοὶ, τιλμοὶ, καὶ στιγμοὶ,
Πολυαίμων φόνιος
Ἀποκοπὰ κρατός.
ΚΗ. Σῦσθε. σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.
Εἶτ' ἀνὰ πολύῤῥυτον
Ἀλμήεντα πόρον,
Δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει.
Γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὅλου.
Αἷμον' ἵζω σ' ἐπ' ἀμίδα.
Ἡσυδουπία τἄπιτα·
Κελεύω βία μεθέσθαι
Ἴχαρ, φρενὸς ἄταν.
ΚΟ. Ἰὼ, ἰῦ.
ΚΗ. Λεῖφ' ἔδρανα, κἰ' ἐς δόρυ,
Ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.
ΚΟ. Μήποτε πάλιν εἴδοι

Ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
Ἔνθεν ἀεξόμενον
Ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
Ἅγιος ἐγὼ βαθυχαῖος
Βαθρείας βαθρείας,
Γέρον. ΚΗ. σὺ δὲ ναὶ, ναὶ
Βάσει τάχα
Θέλεος ἀθέλεος,
Βίᾳ, βίᾳ τε πολλᾷ φρεδα
Βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν
Ὀλομέναις παλάμαις.
ΚΟ. Αἲ, αἲ, αἲ, αἲ.
Καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
Δι' ἀλίῤῥυτον ἅλσος,
Κατὰ Σαρπηδόνιον
Χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεὶς
Εὐρείαις εἰν αὔραις.
ΚΗ. Ἴυζε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεύς.
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν ὐχ ὑπερθορεῖ.
Ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων.
Οἰζύος ὄνομ' ἔχων.

ΣΤΡΟΦΗ α.

ΚΟ. Οἲ, οἲ, οἲ, οἲ, οἲ,
Λύμασις ἡ πρὸ γᾶς ὑλάσκου
Περιχριμπτὰ βρυάζεις,

Ὃς ἐρωτᾷς· ὁ μέγας
Νεῖλος ὑδρίζοντά σε ἀποτρέψει-
εν ἄϊστον ὕδριν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κ. Βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
Ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
Ὁλκὴ γὰρ ἤτοι πλόκαμον ἢ δαμάζεται.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Κ. Οἴ, οἴ, πάτερ, βρετίεσσα
Ῥοσάται μαλδαάγει.
Ἄραχνος ὡς βάδην.
Ὄναρ, ὄναρ μέλαν.
Ὀτοτοτοί.
Μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
Φοβερὸν ἀπότρεπε.
Ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΚΗ. Οὗτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
Οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

ΣΤΡΟΦΗ γ.

ΚΟ. Μαμμᾶ πέλας δίπους ὄφις.
Ἔχιδνα δ' ὡς με
Τί ποτ' ἐνδακοῦσα.
Ὀτοτοτοτοί.
Μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν

Φοβερὸν ἀπότρεπε,
Ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΚΗ. Εἰ μή τις ἐς ναῶν εἶσιν, αἰνέσας τάδε,
Λακὶς χιτῶνος ἔργον ἃ κατοικτιεῖ.

ΣΤΡΟΦΗ δ.

ΚΟ. Ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμνοι, δάμναμαι.
ΚΗ. Πολλὰς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτυ, τάχα
Ὄψεσθε· θαρσεῖτ', ἐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

ΣΤΡΟΦΗ ε.

ΚΟ. Διωλόμεσθα.
Ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΚΗ. Ἔλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
Ἐπεὶ ἐκ ἀκούεις τῶν ἐμῶν λόγων.

ΙΑΜΒΟΙ.

Β. Οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίᾳ φρονήματος
Ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
Ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
Κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
Καὶ πολλ' ἁμαρτὼν, οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
Κ. Τί δ' ἠπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
Β. Ξένος μὲν εἶναι πρῶτον ἐκ ἐπίστασαι.
Κ. Πῶς δ' ἐχὶ, τἀπολωλόθ' εὑρίσκων ἐγώ;
Β. Ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;

Κ. Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.
Β. Θεοῖσιν εἰπὼν, τὰς θεὰς ὕδεν σέβει.
Κ. Τὰς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
Β. Οἱ δ' ἐνθάδ' ὕδεν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
Κ. Ἄγοιμ' ἂν, εἴτις τάσδε μὴ ξαιρήσεται.
Β. Κλάοις ἂν εἰ ψαύσειας, ἃ μάλ' ἐς μακράν.
Κ. Ἤκουσα τὺπος ἠδαμῶς φιλόξενον.
Β. Οὐ γὰρ ξενῦται τὰς θεῶν συλήτορας.
Κ. Λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
Β. Ἀζυκόλητον τῦτ' ἐρεῖ φρονήματι.
Κ. Ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῇς. ἐννέπω σαφέστερον.
Καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
Ἕκαστα· πῶς φῶ; πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
Ἧκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
Οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' ὐκ ἐν ἀργύρῳ λαβῇ
Ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
Πεσήματ' ἀνδρῶν, κἀπολακτισμοὶ βίᾳ.
Β. Τί σοι λέγειν χρὴ; τῦννομον χρόνῳ μαθὼν.
Ἴσωσον αὐτὸς, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
Ταύτας δ' ἐκύσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
Ἄγοις ἂν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
Τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
Ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδῦναι βίᾳ
Στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλαται τορῶς

Γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
Ταῦτ' ἐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
Οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα·
Σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
Γλώσσης. κομίζω δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
Κ. Ἴσθι τάδ', ἤδη πόλεμον αἱρήσει νέον.
Εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
Β. Ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
Εὑρήσετ' ἐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
Ὑμεῖς δὲ πᾶσαι ξὺν φίλοις ὀπάοσι
Θράσος λαβοῦσαι, στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
Πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλειμένην.
Καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
Δεδωμάτωμαι δ' ἐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
Εὔθυμόν ἐστιν εὐτύχους ναίειν δόμους,
Πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
Πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
Τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
Πάρεστι λατίσασθαι. προστάτης δ' ἐγὼ,
Ἀστοί τε πάντες, ὥνπερ ἥδε κραίνεται
Ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
Δῖε Πελασγῶν.
Πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον

Πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναὸν, πρόνοον,
Καὶ βύλαρχον. τῦ γὰρ προτέρα
Μῆτις, ὅπυ χρὴ δώματα ναίειν,
Καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
Ψόγον ἀλλοθρόοις
Εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.
Β. Ξύν τ' εὐκλεία καὶ ἀμηνίτῳ
Βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
Τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, ὕτως
Ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Δ. Ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών,
Θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
Σπονδάς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
Καί μ' τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τῦς ἐχτενεῖς
Φίλυς πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίυς·
Ἐμοῦ δ' ὀπαδὺς τύσδε καὶ δορυσσόυς
Ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας·
Καὶ μήτ' ἀέλπτως δορὶ ἀνημέρῳ θανὼν
Λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀεὶ ζῶν πέλοι.
Τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὐπρυμνῆ φρενὸς
Χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ.
Καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
Πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός,

Ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
Πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρει
Κακὴν, τό, τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
Ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
Ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
Τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος ἁδαμῶς.
Θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τι μιν.
Καὶ κνώδαλα πτερῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
Καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις.
Κἄλωρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρᾶν.
Καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
Πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
Τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρᾳ νικώμενος.
Πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
Πολὺς δέ πόντος ἦν ἐκλιμπάνθη δορὶ,
Μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
Πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
Τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις δίδοῖ,
Οἰκεῖν λατρῶν ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
Μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
Τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τῷ βίῳ πλέον.
Κ. Τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
Ἐμῆς δ' ὀπώρας ἕνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
Εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς ξυβούλευται νέον,
Ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Ἴτε μὰν ἀστυάναχτας μάχαρας
Θεὰς γανάεντες πολιήχους
Τε, καὶ οἵ χεῦμ' Ἐρασίνω
Περιναίετε παλαιὸν.
Ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ μένος.
Αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν
Ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλω
Προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·
Ποταμὸς δ' οἵ διὰ χώρας
Θελεμὸν πῶμα
Χέουσι πολύτεκνοι,
Λιπαροῖς χεύμασι γαίας
Τόδε μελίσσοντες ὕδας.
Ἐπίδοι δ' Ἀρτεμις ἁγνὰ στόλον
Οἰκτιζομένα· μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
Γάμος ἔλθοι Κυθέρειος·
Στυγερὸν πέλει τόδ' ἄθλον· Κύπριδος
Οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων.
Δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν
Ἥρᾳ· τίεται δ' αἰολόμητις
Θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
Μεταίχμιοι θ' αἱ φίλαι ματρὶ πάρεισιν,
Πάθος τ' ὐδὲν ἄπαρνον τελέθει
Θεάκτορι πειθοῖ. δέδοται δ' ἀρ-

μονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας.
Ψεδυρὰ τρίβοι τ' ἐρώτων.
Φυγάδας δ' ἐπιπνοίας, κακά τ' ἄλγη.
Πολέμους θ' αἱματόεντας
Προφοβοῦμαι. τί πότ' εὔπλοιαν ἔπραξαν ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
Η. Ὅ, τι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.
Διὸς οὐ παραβατά ἐστιν μεγάλα
Φρὴν ἀπέρατος· μετὰ πολλῶν
Δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ
Προτέραν πέλοι γυναικῶν.
Η. Ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
Γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.
Η. Τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
Σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἀθελκτόν.
Η. Σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.
Η. Τί δὲ μέλλω φρένα δίαν
Καθορᾶν, ὄψιν ἄδυσσον;
Μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.
Η. Τίνα καιρόν με διδάσκεις;
Η. Τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Η. Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί-
η γάμον δυσάνορα
Δαΐον, ὅσπερ Ἰὼ

Πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
Χειρὶ παιωνίᾳ κατασχέθων.
Εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Η. Καὶ κράτος νέμοι γυναι-
ξίν· τὸ βέλτερον κακῦ,
Καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
Καὶ δίκα δίκας ἕπε-
σθαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
Μηχαναῖς θεῦ πάρα.

ΤΕΛΟΣ.

MVSEVM
BRITANNICVM